

T.C.
NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI
EĞİTİM PROGRAMLARI VE ÖĞRETİM BİLİM DALI

HALK EĞİTİM MERKEZİNDE ELEKTRİK EĞİTİMİNE KATILAN
ÖĞRENCİLERLE EĞİTİM SÜRECİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ (SURUÇ
HALK EĞİTİM MERKEZİ ÖRNEĞİ)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Çağlar KAFALI

Niğde
Haziran, 2019

T.C.
NIĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI
EĞİTİM PROGRAMLARI VE ÖĞRETİM BİLİM DALI

HALK EĞİTİM MERKEZİNDE ELEKTRİK EĞİTİMİNE KATILAN
ÖĞRENCİLERLE EĞİTİM SÜRECİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ (SURUÇ
HALK EĞİTİM MERKEZİ ÖRNEĞİ)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Danışman: Prf. Dr. Ayhan DİKİCİ

Hazırlayan
Çağlar KAFALI

Niğde
Haziran, 2019

YEMİN METNİ

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Halk Eğitim Merkezinde Elektrik Eğitimine Katılan Öğrencilerle Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi (Suruç Halk Eğitim Merkezi Örneği)” başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ve akademik kurallar çerçevesinde tez yazım kılavuzuna uygun olarak tarafımdan yazıldığını, yararlandığım eserlerin tamamının kaynaklarda gösterildiğini ve çalışmamın içinde kullanıldıkları her yerde bunlara atıf yapıldığını belirtir ve bunu onurumla doğrularım..../..../2019

Çağlar KAFALI

Ç. Kafalı

ONAY SAYFASI

Prof. Dr. Ayhan DİKİCİ danışmanlığında Çağlar KAFALI tarafından hazırlanan “Halk Eğitim Merkezinde Elektrik Eğitime Katılan Öğrencilerle Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi (Suruç Halk Eğitim Merkezi Örneği)” adlı bu çalışma jürimiz tarafından Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalında Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

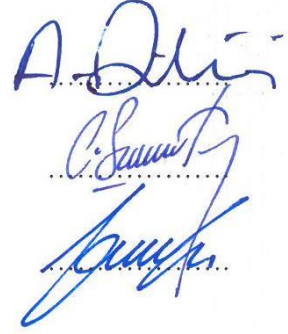
07 / 08 / 2019

JÜRİ :

Danışman : Prof. Dr. Ayhan DİKİCİ

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Cihad ŞENTÜRK

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Buket ASLANDAĞ

ONAY :

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulu'nun ..... Tarih ve ..... sayılı kararı ile onaylanmıştır.

Prof. Dr. Gökhan ÖZDEMİR
Enstitü Müdürü

ÖZET
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**HALK EĞİTİM MERKEZİNDE ELEKTRİK EĞİTİMİNE KATILAN
ÖĞRENCİLERLE EĞİTİM SÜRECİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ (SURUÇ
HALK EĞİTİM MERKEZİ ÖRNEĞİ)**

KAFALI, Çağlar

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Ayhan DİKİCİ

Haziran, 2019, 78 sayfa

Bu araştırmanın amacı Suruç Halk Eğitimi Merkezi'nde açılan elektrik kursu programı sürecini, kursa katılan öğrencilerle birlikte değerlendirerek, kursun olumlu, olumsuz yönlerini ortaya koymak, elektrik-elektronik teknolojisi alanında açılan kurslardan en üst düzeyde verimin alınması adına öneriler sunmak ve elektrik alanı ve halk eğitimi merkezlerini birleştirerek konu alan herhangi bir akademik çalışmanın olmayışını da göz önünde bulundurursak literatüre bu doğrultuda katkı sağlamak olmuştur.

Çalışma betimsel türdedir. Çalışmayı Suruç Halk Eğitimi Merkezinde 2016-2017 ve 2017-2018 eğitim öğretim dönemlerinde elektrik kursuna devam edip kurs bitirme belgesi alan öğrencilerden rastgele seçilen 18 öğrenci oluşturmaktadır. Kursiyerlere anket formu uygulanmıştır. Toplanan veriler için frekans ve yüzdelik analiz yapıp tablolastırılmıştır.

Araştırma sonucunda kursiyerlerin demografik özellikler bakımından; hepsinin erkek, çoğunluğunun evli, 25-35 yaş diliminde, 1500-2000 TL gelire sahip, lise mezunu ve kamu personeli olarak istihdam edildiği görülmüştür. Kursiyerlerin kurs öğretmeninden, kurum personeli ve kurum yönetiminden memnun oldukları ancak kurs merkezinin fiziksel ve teknolojik anlamda bazı eksiklerinin varlığı saptanmıştır. Kursiyerler tarafından kurs faydalı, toplam süre olarak yeterli, kurstaki ölçme değerlendirme süreci olumlu, kurs öğretmeni branşı bazında donanımlı bulunmuştur. Kursiyerler kursu çevrelerindekiilere tavsiye edeceklerini bildirmişlerdir, kursiyerlerin çoğunluğunun kursu kurs sonundaki alacakları belge ve elektrik alanına

dair ilgilerinden dolayı tercih ettikleri saptanmıştır. Kursiyerlerin çoğunluğu kursun varlığından çevrelerindeki tanıdıklar vasıtasıyla, ikinci olarak kurs öğretmenin yapmış olduğu alan çalışmasından haberdar oldukları görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Eğitim, yaygın eğitim, halk eğitimi merkezleri

ABSTRACT
MASTER THESIS

**EVALUATION OF THE EDUCATION PROCESS OF THE STUDENTS
PARTICIPATING IN ELECTRICITY EDUCATION IN PUBLIC
EDUCATION CENTER (SAMPLE OF SURUÇ PUBLIC EDUCATION
CENTER)**

KAFALI, Çağlar

Department of Educational Sciences

Thesis Advisor: Prof. Dr. Ayhan DİKİCİ

June, 2019, 78 pages

The aims of this research are to reveal the positive and negative aspects of the course process on electricity opened in Suruç Public Education Center through evaluating the course together with the students who attended it, to provide recommendations for the highest level of efficiency of the courses in the field of electric-electronic technology, and to contribute to literature considering the lack of an academic study examining the electric field and public education centers combined.

Descriptive research method was used in the study. The participants consisted of the students who had taken certificates after completing the course in Suruç Public Education Center during the 2016-2017 and 2017-2018 academic years. Eighteen students randomly selected for the data collection. A questionnaire was applied to the participants. Frequency analysis and percentage analysis for the collected data were tabulated.

As for the results of the research; the trainees, in terms of demographic characteristics, were observed that all of them were male, the majority was married, in the 25-35 age groups, they had 1500-2000 TL income, they were high school graduates, and they were employed as civil servants. It was revealed that the trainees were satisfied with the course teacher, and the staff and the management of the institution, but some deficiencies in the physical and technological aspects of the course center were detected. The trainees evaluated the course as useful, and the total

time as sufficient. Also, the assessment of the course evaluation process was found to be positive, and the course instructor as qualified enough regarding his field of expertise. The trainees reported that they would recommend the course to people around them. It was uncovered that most of the trainees preferred the course because of the certificate that they would get at the end, and because of their interest in electricity. It was also observed that the majority of the trainees heard about the existence of the course through the acquaintances in their environment, and the course instructor's information campaign.

Key words: Education, general education, public education center.

ÖN SÖZ

Toplumlar eğitim ile varlıklarını sürdürüp gelişirler. Kalkınmışlık ve refah seviyesi olarak üst seviyelerdeki toplumlara incelediğimizde, eğitim kalitelerinin daha az gelişmiş ülkelere göre gözle görülür biçimde daha nitelikli olduğu aşikardır. Teknolojideki hızlı ilerlemeler ile artık sürekli değişen bilgiyi elde etmek için eğitim sistemleri güncel ve anlık problemlere çözüm oluşturabilecek biçimde yapılandırılmaktadır. Örgün eğitimin önemi tartışılmaz ancak günümüz şartlarında yaygın eğitimin de aynı derecede önemli olduğu dikkatleri çekmektedir. Yaygın eğitim örgün eğitimin aynı zamanda tamamlayıcısıdır. Genç, yaşlı toplumun her kesiminden insanı kucaklayan halk eğitimi merkezlerinde neredeyse bütün alanlarda kurslar mevcuttur ve kısa süreli kurs programlarıyla adeta bir cazibe merkezi konumundadır.

Araştırmanın amacı Suluç Halk Eğitimi Merkezinde açılan elektrik kursu programı sürecini, kursa katılan öğrencilerle birlikte değerlendirerek, kursun olumlu, olumsuz yönlerini ortaya koymak, elektrik-elektronik teknolojisi alanında açılan kurslardan en üst düzeyde verimin alınması adına öneriler sunmak ve elektrik alanı ve halk eğitimi merkezlerini birleştirerek konu alan herhangi bir akademik çalışmanın olmayışını da göz önünde bulundurursak literatüre bu doğrultuda katkı sağlamak olmuştur.

Araştırmamın her aşamasında akademik anlamda desteğini, yardımını esirgemeyen danışmanım Prof. Dr. Ayhan DİKİCİ, bu zorlu süreçte hep yanımda olan babam Halis KAFALI ve annem Zeynep KAFALI' ya teşekkürlerimi sunarım.

Çağlar KAFALI

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	ii
ABSTRACT.....	iv
ÖN SÖZ.....	vi
İÇİNDEKİLER.....	vii
TABLolar LİSTESİ.....	ix
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	x
EKLER LİSTESİ.....	xi

BÖLÜM I

GİRİŞ

1.1. PROBLEM DURUMU.....	3
1.2. ARAŞTIRMANIN AMACI.....	8
1.3. ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ.....	9
1.5. ARAŞTIRMANIN KAPSAM VE SINIRLILIKLARI.....	9
1.6.VARSAYIMLAR.....	9

BÖLÜM II

İLGİLİ ALAN YAZIN

2.1. EĞİTİM KAVRAMI VE EĞİTİM TÜRLERİ.....	10
2.2. EĞİTİMİN AMAÇLARI.....	12
2.3. EĞİTİM VE EKONOMİ.....	12
2.4. EĞİTİM VE DEMOKRASİ.....	13
2.5. EĞİTİM VE KÜLTÜR.....	14
2.6. HAYAT BOYU ÖĞRENME.....	15
2.7. HALK EĞİTİM MERKEZLERİ.....	18
2.7.1. Türkiye’de Halk Eğitimi.....	20
2.7.2.Suruç Halk Eğitim Merkezi.....	21

BÖLÜM III

YÖNTEM

3.1. ARAŞTIRMA MODELİ.....	34
3.2. EVREN VE ÖRNEKLEM.....	34
3.3. VERİLERİN TOPLANMASI.....	36
3.4. VERİLERİN ANALİZİ.....	36

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

4.1.1.Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde halk eğitim merkezinde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin kurslara katılım amaçlarına yönelik bulgular.....	37
4.1.2.Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde halk eğitim merkezinde daha önce bir kursa katıldınız mı sorusuna yönelik bulgular.....	38
4.1.3.Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde halk eğitim merkezinde düzenlenen elektrik kursundan nasıl haberdar olduğuna yönelik bulgular.....	38
4.1.4.Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezinde düzenlenen elektrik kursunun zaman değerlendirmesine, ailelerden görünen destek ve kursla beraber başka bir kursa devama yönelik bulgular.....	39
4.1.5.Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi fiziki imkanlar hakkındaki bulgular.....	40
4.1.6.Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi kurs öğretmeni (elektrik öğretmeni) hakkındaki bulgular.....	41
4.1.7.Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi elektrik kursundaki ölçme ve değerlendirme süreci hakkındaki bulgular.....	42
4.1.8.Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi kurum personeli hakkındaki bulgular.....	43
4.1.9.Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezinde elektrik kursuna katılan kursiyerlerin kurs ile ilgili genel görüşlerini içeren bulgular.....	44
4.2.1.Kursu genel olarak faydalı buldunuz mu sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	45

4.2.2.Kursu başkalarına tavsiye edecek misiniz sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	45
4.2.3.Kursla ilgili düşünleriniz nedir sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	45
4.2.4.Kursun en olumsuz yönü nedir sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	46
4.2.5.Kurumun eksikleri nelerdir sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	46
4.2.6.Elektrik alanı ile ilgili açılacak başka kurslara katılmak ister misiniz sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	46
4.2.7.Kurs öğretmeni dersi nasıl işledi sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	47
4.2.8.Kurs öğretmenin size karşı tutumu nasıldı sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	47
4.2.9.Kurs sonunda almış olduğunuz belgeyi ne amaçla kullanacaksınız sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	47
4.3.1.Kursun varlığından nasıl haberdar oldunuz sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	48
4.3.2.Kurs süresince elektrik eğitiminin dışında başka eğitimler oldu mu sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular.....	48

BÖLÜM V

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

5.1. TARTIŞMA VE SONUÇ.....	49
5.2. ÖNERİLER.....	64
KAYNAKÇA.....	64
EKLER.....	71
ÖZGEÇMİŞ.....	78

TABLULAR LİSTESİ

Tablo 1. Yaygın ve Örgün Eğitim Karşılaştırması.....	11
Tablo 2. Eğitim ve Gelir Düzeyi Arasındaki İlişki	13
Tablo 3. Halk Eğitimi Merkezleri Kurs ve Kursiyer Sayıları Genel Tablosu.....	19
Tablo 4. Suruç Halk Eğitim Merkezinde 1 Eylül 2016-15 Haziran 2017 Arasındaki Kurslar	22
Tablo 5. Suruç Halk Eğitim Merkezinde 1 Eylül 2017-15 Haziran 2018 Arası Kurslar	22
Tablo 6. Suruç Halk Eğitim Merkezinde 1 Eylül 2018-20 Şubat 2019 Arası Kurslar	23
Tablo 7. Kursiyerlerin demografik durumlarının dağılımı	35
Tablo 8. Kursiyerlerin kurslara katılım amaçları	37
Tablo 9. Kursiyerlerin daha öce bir kursa katılma durumları	38
Tablo 10. Kursun varlığından nasıl haberdar olduğuna dair bulgular.....	38
Tablo 11. Zaman değerlendirmesi, ailelerden görünen destek ve kursla beraber başka bir kursa devamaya yönelik bulgular	39
Tablo 12. Fiziki imkanlar hakkındaki kursiyer görüşleri.....	40
Tablo 13. Kurs öğretmeni (elektrik öğretmeni) hakkındaki kursiyer görüşleri	41
Tablo 15. Kurum personeli hakkındaki kursiyer görüşleri	42
Tablo 14. Ölçme ve Değerlendirme Süreci Hakkındaki Kursiyer Görüşleri	43
Tablo 16. Elektrik kursu ile ilgili genel kursiyer görüşleri	44

ŞEKİLLER LİSTESİ

- Şekil 1:** Türkiye’de Hayat Boyu Öğrenmeye Katılım.....17
- Şekil 2:** Türkiye ve Avrupa Birliği 27 Ülkenin Hayat Boyu Öğrenmeye Katılım Oranları.....17

EKLER LİSTESİ

EK 1. ANKET FORMU	71
EK-2 GÖRÜŞME FORMU	74
EK-2 ARAŞTIRMA İZİNİ	75

BÖLÜM I

GİRİŞ

“Halk Eğitimi” ifadesi geniş bir topluluğa verilen isimdir ve bu geniş topluluğa verilen eğitim faaliyetlerini kapsar. Bu ifade aslında ”Kitle Eğitimi”, “Toplum Eğitimi”, “Sosyal Eğitim”, “Yaygın Eğitim” ismi altında kitlelere okul dışında sistemli bir şekilde yöneltilmiş bir faaliyettir. Halk Eğitimi aslında farklı isimlerle geçmişte de uygulanan bir eğitim faaliyetidir. Halk Eğitimi günümüzde insanın öğrenme gereksinimlerini karşılama yönünü ilke edinmiştir. Örgün eğitim kurumlarından yararlanamamış yetişkinler için eğitim faaliyeti hizmetlerini süren halk eğitimi önemli bir ihtiyaca cevap vermektedir. Ancak burada verilen amaçla yetinmek doğru olmaz halk eğitimi bunun için örgün eğitim almış bireylerin uzmanlıklarını artırmak bağlamında bilim ve teknolojinin getirmiş olduğu yeni esasları kazandırma hedefini de benimsemiştir. Bu da yaşam boyu öğrenmenin bir sonucudur. Böylece halk eğitimi örgün eğitimin bir parçası olmuştur, ondan ayrı ama onu tamamlayan bir eğitim etkinliğidir (Geray, 1994: 403-404).

Cumhuriyet tarihinin halk eğitimi macerasının temel direkleri önce Millet Mektepleri sonra Halkevleri ve en son da Köy Enstitülerince temsil edilecek üç değişik halk eğitimi tipidir Millet Mektepleri özellikle tüm şehirlilere ulaşmayı hedeflerken Halkevleri caminin yerini alabilecek yeni bir kamusal alanı taşrada inşa etme çalışmalarının odağında olacaktır. Her iki kurumunda parçası olan köylü eğitimi yavaş yavaş halk eğitimi pratiklerinin yeni ve merkezi bir sayfası haline gelecek ve Köy Enstitüleri’nde vücut bulacaktır (Akşit, 2008: 587).

Bir toplumun, üyelerini toplumsal beklentiler doğrultusunda ve toplumsal kalkınmayı sağlayacak bir biçimde yetiştirmesi; bireyin yaşamını daha iyi koşullarda sürdürmesi ve toplumsal yapı içerisinde üzerine düşen görev ve sorumluluğunu en etkin bir biçimde yerine getirmesi, öncelikle, bireye bu konuda verilecek eğitime bağlıdır (Celep, 2003: 1). Sosyo-ekonomik gelişme sürecinde toplumlar çeşitli aşamalardan geçerek ilkel yaşamdan tarım toplumuna, tarım toplumundan sanayi toplumuna, sanayi toplumundan ise bilginin ve bilgiyi üreten insanın önem kazandığı bilgi toplumu aşamalarına geçmişlerdir (Kıran, 2008: 11).

Bilim ve teknolojideki gelişmelerin çok hızlı olarak ilerlemesinin ortaya çıkardığı ihtiyaçlara örgün eğitim tek başına cevap verememektedir. Örgün eğitim kurumlarındaki eğitim, belli yaşlardaki bireylere, dolayısıyla belli kesimlere hizmet

verebilmektedir (Kurt, 2000: 2). Hızla değişen ve gelişen şartlar artık günümüz dünyasında bizleri bilgi yönüyle donanımlı ve bu bilgiyi etkin bir biçimde kullanacak yani pratiğe dönecek nitelikli bireyler olmaya zorlamaktadır. Bilim ve teknolojinin baş döndürücü hızına yetişmek için eğitim hizmetlerinin etkin sunulması gerekmektedir. Mevcut olan eğitim kurumlarının işlerliklerinin etkililiği iyi analiz edilmeli ve uygulanan programlar bu doğrultuda değerlendirilmelidir.

Sürekli devinim halinde olan bilim ve teknoloji bizleri arkasından sürüklemekte ve kendine ayak uydurmaya zorlamaktadır. Bu uyumu tam anlamıyla gerçekleştiren toplumların refah seviyeleri en üst seviyelerdedir. Bireyler toplumu oluşturur, bireylerin nitelikleri toplumun kalkınma seviyesi hakkında bizlere ipucu verir. İşte bu gerçekten yola çıkarak diyebiliriz ki kalkınmış toplumlar nitelikli insan gücünün elde edilmesinde kaliteli bir eğitimin gerekli olduğu gerçeğini benimseyerek bu gerçek doğrultusunda eğitim sistemlerine yön vermişlerdir. Eğitim hizmetleri üretim etkinliklerini destekler nitelikte olmalı, üretimin kesintisiz devam etmesi de ülkelerin kalkınma düzeylerine doğrudan etki etmektedir. Bu doğrultuda toplumun en küçük yapı taşı fertleri yeterliliklerine ve kabiliyet alanlarına göre yetiştirmek aynı zamanda, mesleki ve teknik eğitime gerekli olan önemi vermek gerekmektedir.

Hızla değişen çağın gereklerine ayak uydurmak için toplumların düzenli, esnek, tıkanıklıkları çözebilecek aynı zamanda sürekliliği olan uzun zamanlar kullanılabilir eğitim programlarına ihtiyacı vardır. Değişen ve gelişen şartlar alternatif eğitim kurumlarını zorunlu kılmıştır. Bu doğrultuda örgün eğitimin gereksinimlere tam anlamıyla karşılık verememesi yaygın eğitimin çekiciliğini artırmıştır.

Yaş sınırlamasından uzak olan, herkesin katılabileceği ve kendini güncelleyebileceği bir kurum, halk eğitimi merkezleri, gün geçtikçe Türkiye’de daha fazla rağbet görüyor. Yaşam boyu öğrenme beşikden mezara kadar olan süreci kapsar. Birey ancak toplumdaki, teknolojideki yoğun değişime yaşam boyu öğrenmeyi benimseyerek ayak uydurabilir eğer bu gerçeği göz ardı ederse kitlelerden uzak ve kopuk bir biçimde yaşamına devam etmek zorunda kalacaktır.

Sürekli dinamik bir yapıya sahip olan bilgi kavramı bizleri öğrenmeyi öğrenmeye itmektedir. Bu kadar fazla bilginin kısa sürede kazanabilmek için bilgiyi talep edenlere görevler düşmektedir. Öğrenmeyi öğrenme kavramını içselleştiren

biireyler kendi zayıf noktalarını bilecekler ve bu doğrultuda zayıf noktalarını geliştirmek için çaba göstereceklerdir.

Bilim ve teknolojidaki ilerlemeleri doğrudan takip edebilmek ve gelişmelere ayak uydurabilmek istiyorsak mesleki ve teknik eğitime de bu denli önem göstermemiz gerekir. Aklımıza, mesleki ve teknik eğitim ismini duyunca sadece örgün eğitim kurumları gelmemeli aynı zamanda yaygın eğitim kurumlarından Halk Eğitim Merkezlerinde bu eğitim yapılmaktadır. Halk Eğitim Merkezlerinin en önemli özelliklerinden birisi sertifika programları için tanımlanan kurs modüllerinin kısa ve pratik eğitimlerden oluşmasıdır. Aynı zamanda uzun süreli kurs programları mevcuttur.

Halk Eğitim Merkezlerinde Elektrik-Elektronik Teknolojisi başlığı altında 84 kurs programı tanımlanmıştır. Bu kurslardan en fazla saate sahip olanı da Haberleşme Sistemleri Elemanı kursu olup 1680 saate karşılık gelmektedir. Kısa kurs programları kapsamında 40 saatlik elektrik tesislerinde güvenlik topraklama ve lme, tehlikeli ve çok tehlikeli işlerde endüstriyel bakım onarım, tehlikeli ve çok tehlikeli işlerde elektrikli ev aletleri teknik servis isimli kurslar bulunmaktadır (<http://hbogm.meb.gov.tr/modulerprogramlar/>).

Halk Eğitim Merkezleri'nde Elektrik Eğitimi ile ilgili açılan kursların sayısı sınırlı sayıda olduğu düşünülebilir. zkulak'ın(2017) yılında yaptığı çalışmada, 2016 yılı verilerine göre Türkiye'de Elektrik-Elektronik alanında 65 tane kurs açılmıştır. Bu sayı Türkiye genelinde halk eğitim merkezlerince açılan diğer kurslara kıyasla oldukça azdır.

1.1. PROBLEM DURUMU

Kültürel, sosyal ve ekonomik ilerleyişimizin devam etmesi, demokrasi kültürümüzün işleyip yaşamaya devam etmesi açısından halk eğitimi oldukça önemlidir. Halk eğitimi etin yolların problemsiz bir şekilde geçilmesi için iyi bir rehberdir (Türk, 1968: 110).

Ekonominin insan gücü ihtiyaçlarından bahsederken beceri eğitiminde kadın erkek ayrımı yapmaksızın Halk Eğitimi Merkezlerinin kadınlara yönelik açmış olduğu kurslarda kadınları ülke ekonomisine daha fazla katkıda bulunacak ve kadınların eksik yönlerini tamamlayacak kursların tercih edilmesi gerekmektedir (Miser, 1991: 112).

Mesleki ve teknik halk eğitimi programları nitelikli insan gücü planının gerçekleşmesinde daha az kaynak harcayarak ve katılanların güdülenmelerini en üst seviyede tutarak cazibe oluşturmaktadır. Kadınlara yönelik yapılan kursların ev işlerinde daha iyi olmaktan ziyade kadınları ara insan gücüne dahil etme mantığıyla açılması gerekmektedir. Kursların meslek kazanmanın yanında meslekte ilerleme ve hatta bir başka mesleğe geçiş gereksinimini sağlayıcı nitelikte olması gerekir (Miser, 1995: 215).

Çağımızda iktisadi, sosyal, siyasal ve teknoloji alanındaki ilerlemeler sürekli bir biçimde farklılık göstermektedir. Türkiye bu ilerlemeler kapsamında sanayileşme ve nüfusun refah düzeyini artırıcı bir yol izlemektedir. Türkiye’de ve Dünya’da gelişim ve yoğun bir değişim gösteren bu süreçte yetişkinlerin ihtiyacı olan eğitime gerekli olan önemin doğrudan gösterilmesi önemli görülmektedir. Halk eğitim bünyesinde yer alan mesleki ve teknik, okuma-yazma ve sosyal kültürel kursların yetişkinlerin ihtiyaçlarını doyuma ulaştırdıktan sonra Türkiye için gerekli refah düzeyinin sağlanmasında önemli rol oynayacağı düşünülmektedir (Türkoğlu ve Uça, 2011: 61).

Avrupa Birliği genelinde geline 12.9 oranlık yaşam boyu öğrenmeye katılım Türkiye’de ise 2.9’luk bir orana sahiptir. 22-64 yaş aralığındaki bireyleri yaşam boyu öğrenme faaliyetlerine dahil etmemiz önemlidir. Türkiye’de kadın okuryazar oranımız istenen düzeyde değildir. Yetişkin eğitim faaliyetleri kısır döngü içerisinde devam etmekte, kurs ve kursiyer sayısındaki artış başarı olarak kabul edilmektedir. Ayrıca merkezlerde görev yapan sorumlular yetişkin eğitimi ile ilgili uzman personel değildir, yapılan eğitim ve kullanılan eğitim materyalleri örgün eğitimin izlerini taşımaktadır (Kaya, 2015: 276).

Günümüzde örgün eğitimden faydalanamamış bireyler için okuma yazma öğretimi, istihdam alanı sağlama, boş vakitlerini değerlendirme gibi amaçlarla kursiyerler halk eğitimi merkezlerine başvuru yapmaktadır ancak bu doğrultuda bakıldığında açılan kurslar yaşam boyu öğrenme kavramı ile çelişmektedir. Halk Eğitimi Merkezlerine ayrılan bütçe Milli Eğitim Bakanlığının bütçesinin %5’lik kısmına karşılık gelir ve bu oranın yetersizliğinden dolayı kurs fiziki alanından personele, örgün eğitimle uyumsuzluktan işlevsiz kurslara kadar birçok soruna neden olmaktadır (Özkulak, 2017: 34)

Teknolojideki hızlı ve yoğun ilerlemeler ekonomik ve sosyal alanda süratli değişimlere neden olmakta sonuç olarak bütün bireyler için hayat boyu öğrenmeyi

gerekli kılmaktadır. Bireyin gizilgüçlerini ortaya koyarak geliştirmeyi hedef almanın yanında bireyin sosyo-kültürel ihtiyaçlarına yönelmesi gereken yetişkin eğitimi sosyal, kültürel ve siyasal alanda görevini yerine getirememektedir. Ekonomik küreselleşmeyi imkanı kılan teknolojiler vasıtasıyla uluslar arası etkileşimin artması, kültürler arası saygı, işbirliği başka yerleşim alanlarında yaşama ve çalışma gibi kazanımların edinilmesini gerekli kılmaktadır. Bu gereksinimlerin sağlanması da yetişkin eğitim sistemine farklı görevler yüklemektedir (Miser, 2002: 59-60)

Mesleki ve teknik eğitim veren Halk Eğitimi Merkezlerinde yönetici olarak görev yapanların da mesleki ve teknik eğitim çıkışlı öğretmenlerden oluşması bu kurumlardaki verimin artırılması için önemli görülmektedir. Halk Eğitimi Merkezlerinde görev yapan öğretmenler ile usta öğretici kadrosunda iletişim anlamında eksiklikler yaşanmaktadır bu eksiklerin giderilmesi verimin artırılması bakımından önemli görülmektedir. Usta öğretmenlerden yüksek okul mezunu olmayanlara görev verilmemesinin faydalı olacağı düşünülmektedir. Kurs merkezlerindeki temizlik problemini çözmek için Halk Eğitimi Merkezlerinin yardımcı hizmetler personeli norm kadro sayısının artırılması faydalı görülmektedir. Halk Eğitimi Merkezlerinin bünyesinde açılan merkez dışındaki kursların denetimi ve bu kurslara yapılması gereken gerekli rehberlik hizmetlerinin kolay ve verimli bir şekilde yapılması açısından atılması gereken adımlar önemli görülmektedir (Dolanbay, 2014: 88-90).

Ekonomik, sosyal ve kültürel alandaki yoğun gelişmeler günümüzün gerektirdiği yeterliliklerin sürekli yenilenmesini zorunlu kılmaktadır. Yetişkin bireylerin bu ihtiyaçları da “yetişkin eğitimi” ile sağlanmaktadır. Yetişkin eğitimi hayat boyunca süregelen bir etkinlik olarak kabul edilebilir ve bu kapsamda bireyin her yönünü kapsayan sosyal, mesleki alandaki gelişimlerini içerir. Yetişkinler için düzenlenecek olan eğitim düzenlenirken bireylere ait birtakım özelliklerin iyi bilinmesi önemli görülmektedir. Bu doğrultuda bireyin kim olduğu, fizyolojik, psikolojik ve sosyal özelliklerinin iyi bilinmesi gerekir (Yazar, 2012: 28).

Türkiye’de 16. Milli Eğitim Şurasına kadar yaşam boyu öğrenme ile ilgili doğrudan alınmış bir karar yoktur. 16. Milli eğitim şurasında ise Arnavutluk ve Danimarka ülkelerinin yapmış olduğu yaşam boyu öğrenme ile ilgili sunumlarda kavram olarak ele alınmıştır. 17. Milli eğitim şurasında ise yaşam boyu öğrenme doğrudan ele alınmış ve 26 karar alınmıştır. 2007 yılında yapılan bu şurada yaşam boyu öğrenmenin geniş bir çerçevede ele alınması ile Türkiye’nin Avrupa Birliğine

tam üyelik için müzakerelere 2005 yılında başlaması ilişkilendirilebilir. Türkiye 2007 yılında isim olarak değişecek Sokrates programına 2000 yılında dahil olmuş sonra bu isim Hayat Boyu Öğrenme olarak değişmiştir. 2010 yılında yapılan 18. milli eğitim şurasında hayat boyu öğrenme kapsamında sanat eğitimi ile sportif nitelikli bilgi ve becerileri kazandırmak maksadıyla halk eğitimi merkezlerinde daha fazla kurs açılması dikkat çekmektedir. Ayrıca halk eğitimi merkezlerinin altyapı ve öğretmen sayısı kapsamında kurslara kaynak ayrılarak iyileştirme yapılması kararının 2014 yılında yayımlanan 10. Kalkınma planının öncelikleri arasında bulunması önemli görülmektedir (Yazar ve Keskin, 2018: 79).

Halk Eğitim Merkezlerinde açılan okuma yazma kurslarına genellikle yaşlılar katılmakta ve kurs sürelerinin uzun olması sebebiyle kurslarda devamsızlık problemlerinin yaşandığı görülmüştür. Açılan kurslarda bütçe ile ilgili sorunlar yaşanmakta özellikle kurs merkezi dışındaki kurslar için fiziki ortam yetersizlikleri göze çarpmaktadır. Kurs merkezlerinde yaşanan imkansızlıklar da dikkat çekmektedir özellikle kendilerine ait bir binanın olmaması, derslik ve donanım eksiklikleri başta gelmektedir. Kursların açılmasında da sorunlar yaşanmakta kurs merkezlerinde kadrolu öğretmenlerin ve personel sayısının azlığı görülmekte bu merkezde görev yapan usta öğreticilerin yetişkin eğitimi alanında yeterli donanıma sahip olmayışı ve usta öğreticilerin ders ücretlerinin düşük olması gibi sorunlar görülmektedir. Açılan kursların modülleri incelendiğinde modüllerin ya çok uzun ya da çok kısa olduğu, teorik kısmın fazlalığı ve kursiyer seviyesine yeterince inilmediği dikkat çekmiştir (Selçuk, 2017: 20-27).

Gelişen ve değişen yaşam şartlarına uyum sağlamak her geçen gün zorlaşmakta bu kapsamda bireyin var olan mevcut bilgi birikimine yeni bilgileri de ekleyerek oluşan bilgileri de gerçek hayatta kullanması önemli görülmektedir. Bilgi sürecinde eğitimin önemi daha da artmıştır. Yaş, cinsiyet, gelir düzeyi gibi değişkenlere bakmaksızın toplumun her kesimi için eğitim gerekliliği herkes için eğitim kapsamında uygulanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda her kesimden bireyin ihtiyaç duydukları eğitim hizmetini almaları için yetişkin eğitimi faaliyetleri sunulmaktadır ve bu eğitim Türkiye’de Halk Eğitim Merkezlerinde yapılmaktadır. Bireylerin yaşamın içinden ihtiyaçları oldukları konularda kendilerini geliştirmeleri için Halk Eğitimi Merkezleri yardıma koşmaktadır. Önemli bir işlevi olan Halk Eğitimi Merkezlerinin hizmetlerini etkin ve verimli bir şekilde sunması gerekmektedir (Özengi, 2017: 133).

Halk eğitimi kapsamında bazı derslerin okutulması haricinde 4 yıllık lisans programı olarak ilk defa 1965 yılında Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde açılmıştır fakat eğitimler çok az sürmüş bölüm kapatılmış ancak yüksek lisans ve doktora eğitimleri devam etmiştir. Boğaziçi Üniversitesi 1980 yılında yetişkin eğitimi yüksek lisans programını başlatmış daha sonra 1982 yılında doktora programı faaliyete geçmiştir. Marmara Üniversitesi'nde ise Atatürk Eğitim Fakülte'sine bağlı olarak 1992 yılında 4 yıllık Halk Eğitimi Bölümü açılmıştır (Ural, 1997: 354).

Yerinden yönetimlerin eğitime olan etkisinin artırılması eğitim açısından yaşanan birçok sorunun üstesinden gelmede önemli görülmektedir. Yükseköğretim programlarında verilmesinde güçlük yaşanan sosyal, sanatsal, sportif ve farklı dillerde eğitim gibi bazı programlar alanında yapılacak çalışmalar ve bu eğitim programlarının yükseköğretim çağındaki gençlere verilmesi daha nitelikli bir gelecek kuşak yetiştirilmesi bakımından önem arz etmektedir. Bu eğitimler düşünüldüğünde akla ilk olarak yaygın bir katılımın sağlandığı Halk Eğitimi Merkezleri tarafından açılan kurs programları gelmektedir. Yapılacak kursların zamanlarının doğru ayarlanması yükseköğretimde eğitim gören tüm öğrencilerin faydalanması açısından önemlidir (Kutbay, Özbek, İlban ve Bezirgan, 2017: 305).

Nüfus yapıları AB ülkeleri ile kıyaslandığında Türkiye'nin genç bir nüfusa sahip olduğu görülmektedir. Bu sebepten eğitim için bireylerin gereksinimlerini de farklılaştırmaktadır. Türkiye'de bu sebeple yaşam boyu eğitimde genellikle kalifiyeli elemanla iş gücünün gereklerinin yerine getirilmesi ve ekonomik yapılanmanın güçlendirilmesi kapsamında ele alındığı düşünülebilir (Bağcı, 2011: 164).

Türkiye'nin eğitim kapsamında gereksinimlerinin neler olduğunu gerçek anlamda bilimsel olarak ortaya konulamadığı düşünülebilir. Eğitimle istihdam arasında problemleri bir bağ kurularak, kendimize düşeni doğrudan kendimize uyarlamadan almamız hatalı olabilmektedir. Eğitim ihtiyaçlarının tam olarak yeniden belirlenmesi önemli görülmektedir bu sayede yapılacak adımlar yaşam boyu öğrenmeye yansıtıldığında eleştirel bir zemin oluşturularak daha kazançlı adımlar atılacağı düşünülebilir (Bağcı, 2011: 166).

Bu çalışmada Halk Eğitimi Merkezinde açılmış olan elektrik teknolojisi alanındaki hidrolik-elektrohidrolik kursu programı, öğrenciler ile değerlendirilmiştir. Araştırmalar halk eğitiminin kültürel, toplumsal ve iktisadi yönden önemli bir yere

sahip olduğunu göstermektedir. Bilginin dinamikliği örgün ve yaygın eğitimin sürekli iş birliği içinde birbirini destekler nitelikte olması ve yaşam boyu öğrenmenin gerçekleşmesinde halk eğitimi merkezlerinin değerlendirilmesinin önemini ortaya koymaktadır. Çalışmadaki ana problem “Halk Eğitimi Merkezinde açılan elektrik kursu eğitimine katılan öğrencilerle eğitim sürecinin değerlendirilmesidir.”

1.2. ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu çalışmanın amacı halk eğitimi merkezinde açılan elektrik teknolojisi alanındaki hidrolik-elektrohidrolik kursu programına katılan öğrencilerle eğitim sürecinin değerlendirilerek, problemlerin tespit edilmesini sağlayıp elde edilen veriler doğrultusunda kursların eksik yönlerini tamamlayarak kursiyerler tarafından halk eğitimi merkezlerinde açılan mesleki ve teknik kurslara katılımın artırılmasını sağlamaktır. Bu amaca bağlı olarak aşağıdaki şu sorulara cevap aranmıştır:

- 1) Kurs faaliyetlerine katılan kursiyerlerin demografik özellikleri nelerdir?
- 2) Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde hidrolik-elektrohidrolik kursuna katılan kursiyerlerin kursa katılım amaçları nelerdir?
- 3) Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde hidrolik-elektrohidrolik kursuna katılan kursiyerler daha önce bir kursa katılmış mıdır?
- 4) Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen hidrolik-elektrohidrolik kursundan kursiyerler nasıl haberdar olmuştur?
- 5) Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen hidrolik-elektrohidrolik kursu zaman açısından kursiyerler tarafından nasıl değerlendirilmiştir?
- 6) Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen hidrolik-elektrohidrolik kursuna katılan kursiyerler ailelerinden gerekli desteği görmüş müdür?
- 7) Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen hidrolik-elektrohidrolik kursuna katılan kursiyerler kursla beraber başka kurslara katılmışlar mıdır?
- 8) Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezi fiziki imkanları hakkındaki hidrolik-elektrohidrolik kursuna katılan kursiyerlerin görüşleri nelerdir?

- 9) Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezinde hidrolik-elektrohidrolik kursuna katılan kursiyerler tarafından, kurs öğretmeni (elektrik öğretmeni) nasıl değerlendirilmiştir?
- 10) Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezi hidrolik-elektrohidrolik kursundaki ölçme ve değerlendirme süreci hakkındaki kursiyer görüşleri nasıldır?
- 11) Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezi kurum personeli hakkındaki kursiyer görüşleri nasıldır?
- 12) Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezi hidrolik-elektrohidrolik kursu ile ilgili kursiyer görüşleri nelerdir?

1.3. ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

İlgili çalışmada kursiyerlerle birlikte elektrik eğitimi programı değerlendirileceğinden, kurs noktasında eksikler giderilecek ve kursiyerlerin demografik özellikleri tespit edilerek kursa katılan kursiyerler daha iyi tanınacaktır. Daha önceden yapılmış Halk Eğitimi Merkezleriyle ilgili çalışmalardan elde edinilen bulgular çalışmamla karşılaştırılacaktır. Elektrik alanı ile ilgili yapılan diğer çalışmalar örgün eğitim kurumları kademesindedir. Türkiye’de Halk Eğitimi Merkezleri ile ilgili yapılmış çalışma sayısının azlığı ve elektrik eğitimi ile halk eğitimi merkezlerini birleştiren hiçbir çalışmanın olmayışı göz önünde bulundurulursa literatüre büyük katkı sunulacağı düşünülmektedir.

1.5. ARAŞTIRMANIN KAPSAM VE SINIRLILIKLARI

Araştırma Şanlı Urfa ili Suruç ilçesindeki Halk Eğitimi Merkezi’ndeki 2016-2017, 2017-2018 eğitim-öğretim döneminin Ekim 2016 ile Haziran 2017 tarihleri arasında Elektrik eğitimi alanında açılan Hidrolik-Elektrohidrolik kursuna katılan 18 öğrenci ile sınırlıdır.

1.6. VARSAYIMLAR

Öğrenciler sorulan soruları doğru bir şekilde cevaplamışlardır.

BÖLÜM II

İLGİLİ ALAN YAZIN

2.1. EĞİTİM KAVRAMI VE EĞİTİM TÜRLERİ

Eğitimin araştırmacılara göre birçok tanımı vardır. Eğitim kelimesinin İngilizce karşılığı “education”, Latince beslemek manasına gelen “educare” ve dışarı doğru çekmek, ortaya çıkarmak manalarına gelen “educere” kelimelerinden türetilmiştir. Eski Türk kaynaklarında eğitim kelimesi “igıt” şeklinde kullanılmış olup ve “yetiştir, özen göster ve bak” anlamlarına gelmektedir, “igıtgen” eğitimci anlamındadır bu da “bedeni ve ruhu besleyen” manalarına gelmektedir (Börekçi 2000 akt, Duman, 2003). Eğitim, bireyin yaşadığı toplumda yeteneğini, tutumlarını ve olumlu değerdeki diğer davranış biçimlerini geliştirdiği süreçler toplamıdır (Tezcan, 1985: 4). Bireyin davranışında kendi yaşantısı yoluyla ve amaçlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir (Ertürk, 1972).

Eğitim bir bakıma bireyi kültürel yaşama hazırlayan sosyal süreçleri kapsar. Eğitimin sosyal bir boyutunun olduğunu ve kültürlenmenin sağlanması için zamana yayarak yapıldığı düşünülebilir. Toplumda bir kültür hakimdir. Kültür toplumun sahip olduğu değerlerin tümüdür. Kültürü eğitim yoluyla nesilden nesile aktarabiliriz. Eğitim kasıtlı kültürlenme sürecidir. Kültürlenme faaliyeti sonucunda birey kültürlenecek, değerlerin aktarımı sağlanmış olacaktır. Bu doğrultuda eğitimin en önemli işlevlerinden birinin yeni nesillere değer aktarımı olduğunu düşünebiliriz. (Yelken ve Akay, 2017: 15).

Eğitim formal ve informal eğitim olarak ikiye ayrılır. Formal eğitim yaygın ve örgün eğitim olarak kendi içinde ayrılır (Fidan, 2012). Formal eğitim kapsamında hedef ve program yani plan bulunur ve eğitim önceden hazır hale getirilmiş eğitim programı ile, belirli ilkelere bağlı kalarak öğrenme için elverişli ortamlarda sağlanır. Formal eğitim kapsamında eğitim hizmetlerini sunan taraf kendi alanında yeterli donanıma sahip uzman kişiler tarafından atanan ya da seçilmiş bu görevi kendine vazife edinmiş öğretmenler tarafınca yapılır. Öğrenme sürecinin belirlenmiş bazı zaman kesitlerinde sınavlar yapılarak ölçme değerlendirme işlemi yerine getirilir (Türkoğlu, 1996: 5).

Yaygın eğitim örgün eğitimin dışında kalan bireylerin gereksinimlerine cevap vermek adına, çeşitli kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde, gerekli eğitim ortamını hazır hale getirerek, çeşitli program içeriklerine yönelik bireye pratik teknikler kullanarak, örgün eğitimle iş birliği kapsamında ve tamamlayıcı nitelikte yapılan eğitimdir (Alkan, Doğan, İlhan & Sezgin, S.İ. 1996:9, akt:Tez, 2014:10).

Örgün eğitim yapan kurumlar okul öncesinden başlayarak yüksek öğretim yapan yani üniversiteleri de içine alan geniş bir yelpazeye sahiptir. Örgün eğitim ile kişilerde, belirlenmiş dönemlerde davranış değişikliği meydana getirilmektedir. Buna karşın bilim ve teknolojiadaki büyük hızdaki gelişim ve değişim sonucunda bazı meslek dallarında değişimler meydana getirmektedir. Bunun sonucunda ise örgün eğitim faaliyeti sunan kurumlarda verilen eğitim değişimin etkisiyle bir anlam ifade etmemektedir ve dolayısıyla bu eksikliği gidermek, bireyleri değişim ve gelişim karşısında günün şartlarına uygun olacak biçimde geliştirmek adına yaygın eğitimin önemi ortaya çıkmaktadır (Murat,2009:27).

Tablo 1: Yaygın ve Örgün Eğitim Karşılaştırması

Örgün Eğitim	Yaygın Eğitim
amaç uzun dönemli ve genel, ve kredi temelli	kısa dönemli, özel ve kredi temelsiz
Süre Uzun dönemli, hazırlayıcı ve tam zamanlı	kısa dönemli, dönüşlü ve yarı zamanlı
İçerik Akademik, girdi merkezli, standartlaşmış katılanlar giriş koşulları ile belirlenir	Pratik, çıktı merkezli, giriş koşulları katılanlarca belirlenmiş, bireyselleşmiş
Sunum kurumsal temelli, katı yapılanmış ekonomik ve toplumsal çevreden soyutlanmış öğretmen merkezli, yoğun kaynak kullanarak	çevre temelli, esnek yapılanmış yerel toplumla ilgili öğrenen merkezli, az kaynak kullanarak
Denetim Dışsal ve hiyerarşik	öz yönetimli ve demokratik

Kaynak: (Coombs 1989, akt Duman, 2003)

Dünyada yaygın eğitim kavramı ile ilgili üç temel yanlış kabul söz konusudur. Bunlardan ilki eğitimin tek başına bir kalkınma kaynağı olduğu ve bu kapsamda diğer faktörlerden ayrı düşünülmemesi gerçeğinin unutulmamasıdır. Eğitim kalkınmanın temelini oluşturur ancak diğer unsurlardan bağımsız görülmemelidir. İkinci hata noktası yaygın eğitimin örgün eğitime ve başka kurumlara alternatif şeklinde görülmesi olarak değerlendirilebilir. Bu da yaygın

eğitimin alternatif bir sistem olarak görülmesini sağlamaktadır bunun yerine yaygın eğitimin örgün eğitim kapsamının dışında belirli gruplara belirli hedefler doğrultusunda yöneltilmesi gereken bir sistem olarak görülmesi daha doğru olacaktır. Üçüncü olarak yaygın eğitimin temelde yoksul ve okulsuz grupların eğitimine yönelik imkan sunduğu görüşüdür. Yaygın eğitim sadece eğitimden yoksun kalmış bireylere değil yüksek eğitimli bireylere de sunulabilir. (Duman, 2003).

İnformal eğitim sabit bir ortam olmadan ve değişik zaman dilimlerinde, değişik ortamlarda, herhangi bir plana bağlı kalınmaksızın yapılan eğitimidir. İnformal eğitim yani formal olmayan eğitim hayat içinde herhangi bir hedef gözetmeksizin kendiliğinden ve gelişigüzel yapılan eğitimidir. Bireyin herhangi bir zaman dilimi içinde karşılaştığı bir hal sonrası grupla etkileşim haline girmesi bireyde farkında olmadan yeni şeyler öğrenme adına bir etki yapar. Eğitim sürecinde bireyler öğrenmeyi, gözlem ve gördüklerinin aynısını yaparak gerçekleştirirler. Eğitim sürecinde öğrenme kendiliğinden ve programsız şekilde yapıldığı için olumlu ve olumsuz davranış değişikliği meydana gelebilir (Fidan, 1986; Akt:Yılar, 2006: 27).

2.2. EĞİTİMİN AMAÇLARI

Hemen hemen her alanın kendine yönelik bir amacı olduğu gibi bu genellemeyi eğitime yapmakta yanlış olmayacaktır. Her ülke bu konuda vatandaşları için eğitimle onlara kazandırılacak bir amaç belirlemiştir. Bu kapsamda yurttaşların ne gibi durumlarda nasıl davranacağı önceden tespit edilir ve bu hedefler bireylere kazandırılmaya çalışılır. Eğitimin birden çok işlevi ve amacı mevcuttur, ülkeler kendilerine göre bir amaç belirlemiş, buna göre eğitim faaliyetlerini devam ettirmişlerdir. Bazı ülkelerin amaçları birbirleriyle aynıdır buradan birbirlerini etkiledikleri düşünebilir yalnız bu etkileşim yaşanırken her ülkenin kendi ihtiyaçlarına göre hareket etmesi, hedefe ulaşma bakımından daha başarılı olunabileceğini akıllara getirebilir (Tezcan, 1985: 4).

2.3. EĞİTİM VE EKONOMİ

Eğitimin ekonomik işlevi hem gelişmiş hem de az gelişmiş ülkeler için önemli bir yere sahiptir. Az gelişmiş ülkeler de “görevsel okuma yazma” amacı daha ekonomik olmakla gelişmiş ülkelerde ise yüksek öğretim kurumlarında ekonominin

ihtiyaç duyduğu bireyleri yetiştirmeye önem gösterildi (Tezcan, 1985, 74). İktisadi analizlerin eğitimin incelenmesinde işlevsel olmadığına yönelik bir kabul iktisatçılar tarafından uzun yıllar boyunca benimsenmişti. II. Dünya Savaşından sonra elde edilen veriler doğrultusunda milli gelir artışının fiziki ve beşeri üretim unsurlarındaki artışla açıklanması mümkün olmayan bir etkenle tetiklendiği tespit edilmiştir. Buradan bu unsurun eğitim seviyesindeki artıştan kaynaklandığı sonucuna varılmıştır (Mosino, 2002:3, akt Öztürk 2005: 28). Eğitimin milli gelir artışında önemli etkilerinin olduğunu görebiliriz.

Tablo 2: Eğitim ve Gelir Düzeyi Arasındaki İlişki

Eğitim Düzeyi	Gelir Düzeyinde Yarattığı Artış(%)
Okuryazar	8-16
Lise	24
Yüksekokul	47
Üniversite	89

Kaynak: (akt: Öztürk, 2005: 35)

Eğitim ve gelir düzeyi arasındaki ilişkiyi veren tablodan hareketle öğrenim düzeyinin artmasıyla gelir düzeyinin de arttığını söylemek mümkündür. Bu tablo aynı zamanda eğitimsiz ve geliri düşük bireyler için motive edici olarak kullanılabilir. Ne kadar çok eğitim bir o kadar maddi anlamda kalkınma olarak düşünülebilir.

1963-2005 yılları arasını kapsayan Türkiye’de eğitim yatırımları ile ekonomik büyüme arasındaki ilişki Granger nedensellik testi ile araştırılmış, tek yönlü bir nedensellik ilişkisi bulunmuştur. Nedenselliğin yönü eğitim yatırımlarından ekonomik büyümeye doğrudur. Ekonomik büyümeden eğitim yatırımlara doğru ise bir nedensellik ilişkisi bulunamamıştır. Türkiye’de eğitim yatırımlarının ekonomik büyümeyi tetiklediği fakat ekonomik büyümenin ise eğitim yatırımları üzerinde herhangi bir etkiye sahip olmadığı tespit edilmiştir (Afşar, 2009: 96).

2.4. EĞİTİM VE DEMOKRASİ

Çağdaş toplumlarda eğitim sayesinde bireyler toplum üyeliğine hazırlanır. Eğitim bireyleri siyasal yaşam alanında bilgi sahibi yaparak bireylerin siyasal işleyişle senkronizasyonunu sağlar. Eğitim bireylerin siyasi tercihleri üzerinde etki gösterir ve eğitim seviyeleri artan bireylerin siyasal yönelimleri de zamana bağlı olarak değişebilir (Altan, 2011: 328).

Okul yöneticilerinin algılan demokratik tutum düzeyleri ile öğretmenlerin demokratik değerleri arasında anlamlı bir ilişkinin varlığı bulunmuştur yani iki kavram arasında pozitif yönlü bir ilişkinin varlığı mevcuttur. Öğretmenlerin yöneticilerinde gözlemlediği demokratik tutum düzeyi arttıkça, demokratik değerlere olan inanç arttığı ve öğretmenlerin okul yöneticilerindeki gözlemledikleri demokratik tutum düzeyi azaldıkça buna bağlı olarak demokratik değerlere olan inanç seviyeleri azalmaktadır (Karadağ, Baloğlu ve Yalçınkayalar, 2006: 78). Öğrencilerin demokratik bireyler haline gelmesinde katkı sağlayan okulların yöneticilerinin de bu tutumu sergilemesi gerektiği sonucuna ulaşabiliriz.

Okulları daha demokratik kurumlar haline getirmek gelişmişlik ölçütünün farklı bir şekilde dışa vurumudur. Eğitim faaliyeti sürdüren kurumlarda tek tip düşünmeyen, eleştiriye açık, sorgulama yetisine sahip, üretken bireyler yetiştirmek hedef edinilmektedir. Öğrencilere bu tür yetkinlikler aktarılırken teorik aktarım yerine yaşayarak öğrenmede ilave olarak sunulmalıdır ve demokratik ödevleri bünyesinde barındıran okulların öğrencileri bu yetkinlikleri yaşayarak öğrenecekleri için daha olağan gözükmektedir. (Şişman, Güleç ve Dönmez, 2010: 179). Türkiye demokrasi ile yönetilen bir ülke olması nedeniyle eğitimin en temel görevi demokrasiye inanan, demokratik tutum sergileyen bireyler yani demokrasi kültürünü bir yaşam tarzı olarak kabul eden ve onu yaşayan yurttaşlar yetiştirmek olmalıdır. (Yağcı, 1998: 18).

2.5. EĞİTİM VE KÜLTÜR

Kültür kelimesi sosyolojik açıdan bakıldığında bir topluluğun bütünüyle yaşam tarzının ifadesidir. Ralph Linton ise kültürü öğrenilmiş davranışlar ve davranışların neticesinde oluşan bir birleşim şeklinde tanımlamıştır. Kültürü bir araya getiren parçalar ait olduğu toplumun fertlerince aktarılır ve paylaşılır. (Tezcan, 1985: 82).

Toplumsallaşma sürecinde önemli kurum okullar ve bu işlevi yerine getiren kişiler ise okul yöneticileri ve öğretmenlerdir. Genç nesillere kültür aktarımını sağlayan okul yöneticilerinin ve öğretmenlerin değer sistemlerinin, bu görevi yerine getirdikleri eğitim kurumlarının kültürünün, bilinmesi önemli gözükmektedir. Okul yöneticileri okulun ve mensup olduğu çevrenin kültürel değer yargılarını yaşatmak, güçlendirmek ve beslemek ile sorumludur (Açıkgöz, 1994, akt Fırat, 2010: 75).

Kültür bir başka deyişle insan ürünü ve insanın ürettiği her şeydir. İnsanın yapısında var olan üretkenlik yetisi ile bir sosyokültürel sistem oluşur ve oluşan bu sistem insanın mensubu olduğu çevrenin ortak ürünüdür. İnsanlar varoluşundan bu yana çeşitli seviyelerde topluluklar oluşturmuş ve bu topluluklar sayesinde devamlı olarak kültürlenmişlerdir. Kültür ve toplum kavramlarının ilişkileri incelendiğinde kültürün toplum tarafından meydana getirildiği ve değerler sistemi olduğu söylenebilir (Aslan, 2001: 24).

Eğitim ve kültür arasında ilişkinin varlığı göze çarpmaktadır. Toplum tarafından oluşturulan ve toplumun ortak malı olan kültürün aktarımı eğitim yardımıyla olmaktadır. En basit bir kültürel değer aktarımı dille olacaktır. Kullanılan dilin öğrenilmesi eğitim sayesinde gerçekleşecektir.

Bireyin doğumundan ölümüne kadar olan zaman dilimini kapsayan eğitim, bir nevi bireye davranış değişikliği kazandırma mühendisliği olarak, bireyi sosyalleştirme ve kültürleme süreci olarak ifade edilebilir. Bu süreç psiko-sosyal bir yapısı olan bireyin kendi istek ve yetenekleri doğrultusunda ama toplumun ihtiyaçları da göz önünde bulundurularak davranış değişikliği meydana getirmedir. Bu davranışlarda meydana gelen değişiklikler toplumun istediği ve arzuladığı biçimde olur ve bireyin tüm yaşantısı boyunca meydana gelen bilinçli ya da tesadüfi öğrenmelerin hepsi kültürleme süreci sonrasında oluşur. Kültürleme bireyin karşısına her yerde çıkar, bilinçli ve ya tesadüfen öğrenmeleri kapsar, bu öğrenmelerden kasıtlı yapılan kısma eğitim denir. Buna bağlı olarak eğitim kasıtlı kültürleme süreci olarak tarif edilebilir (Özkan, 2006: 35).

2.6. HAYAT BOYU ÖĞRENME

Alfred North Whitehead 1931 yılında “artık bireylerin gençlik dönemlerinde öğrendikleri şeylerin insanların hayatları süresince istifade etmesi tezi geçersiz olmuştur” ifadesini kullanmıştır (Knowles, 1996: 168, akt Dolanbay, 2014: 8). Bu tespitten yola çıkarak çağın getirileriyle değişimin çok hızlı olduğu düşünülebilir. Bireyin gençlik dönemiyle öğrenmenin sınırlandırılmaması gerektiği, anlık değişen dünya şartlarına ayak uydurmak için öğrenmeye devam etmenin önemi görülmektedir.

Yaşam boyu eğitim ve yaşam boyu öğrenme kişinin kendini bütünüyle geliştirmesine dönüktür. Öğrenme ortamından faydalanarak bilgi, beceri ve

yeteneklerini geliştirmesine ve yeni kazanımlar elde etmesini destekleyen bir anlayışın yansımasıdır. Yaşam boyu öğrenmenin bireyin kendisini her yönüyle desteklediği sonucuna ulaşılabilir (Sönmez, 2007, akt Budak, 2009: 696).

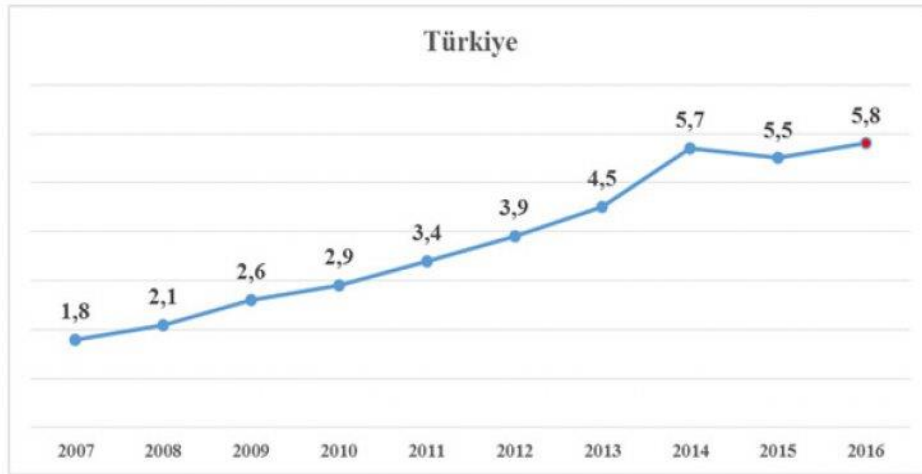
Hayat boyu öğrenme en temelde “yaşam boyunca alınan bütün öğrenme faaliyetleri” olarak açıklanabilir (Clark, 2005: 48, akt, Yelken ve Akay, 2015: 402). Her bireyin toplumdan beklentileri, yaşama bakış açısı değişiktir ve bireyler bu yönleriyle birbirinden ayrılırlar. İnsanlar bilgiye ulaşırken farklı yolları kullanırlar, tek bir yol yani genel geçer bir kural yoktur. Stratejilerin, yöntemlerin, izlenen yolların farklı olması gerçeği değiştirmeyecektir. Bireyler geçirdikleri yaşantıları da kullanarak her defasında yeniden bilgiyi oluşturur, bu süreç işlerlik kazanır ve durum yaşam boyu sürer, okullarla yani mekanlarla kısıtlanılması eksikler doğurabilir (Sönmez, 2005, 330, akt Kıran, 2008: 43).

Değişen ve gelişen dünyamız, eski alışkanlıklarımızı ve yaşama standartlarımızı tam manasıyla hayatımızın her yönünü doğrudan etkilemektedir. Bilgideki bu hızlı değişimlerde günümüz bireylerini sürekli arkasından sürüklemekte ve ayak uydurma becerilerini zorunlu kılmaktadır. Bu değişimler bireylere ve toplumlara değişim sinyallerini vermiştir. Sınırlamalardan uzak her yaşta eğitim ve bireyin isteklerine bağlı olarak kendini geliştireceği “yaşam boyu öğrenme” kavramını ortaya çıkarmıştır. UNESCO 1996 yılında yaşam boyu öğrenmenin amaçlarını belirtmiş, Avrupa Birliği’nde 1996 yılını yaşam boyu öğrenme yılı olarak ilan etmiştir (Chien, 1996, akt, Coşkun ve Demirel, 2012: 108).

Avrupa Birliği özellikle 90’lı yıllarda eğitim konusuna daha bir önem vermiş, komisyonlar karar almış ve projeler yoluyla gelişimin sağlanması benimsenmiş ve üye ülkelerden bu kararların uygulanması istenmiştir. Doğrudan müdahale değil de eğitimin genel sorunlarının çözülmesi yönünde çalışmalar yapılmış ve üye ülkelerden kısa zaman aralıklarıyla sorunlar yönünde raporlar istenmiştir. Özellikle Avrupa Birliği yaşam boyu öğrenmeyle yakından ilgilenmiş. AB komisyonunun 1995 yılında Öğrenen Topluma Doğru adlı çalışması bulunmaktadır. 2000 yılında yeni bir bildiri yayınlamış olup mesleki eğitim çerçevesinde Leonardo Da Vinci programının dayandığı prensiplerin bir kaçı da yaşam boyu öğrenmeye dayanmaktadır. Avrupa Birliği’nde yaşam boyu öğrenme kapsamında yönelinen temel çerçeveyi istihdam, işsizlik ve okul sanayi işbirliği, dil öğrenimi ve dışlanmışlıkla mücadele oluşturmaktadır (Akbaş ve Özdemir, 2002).

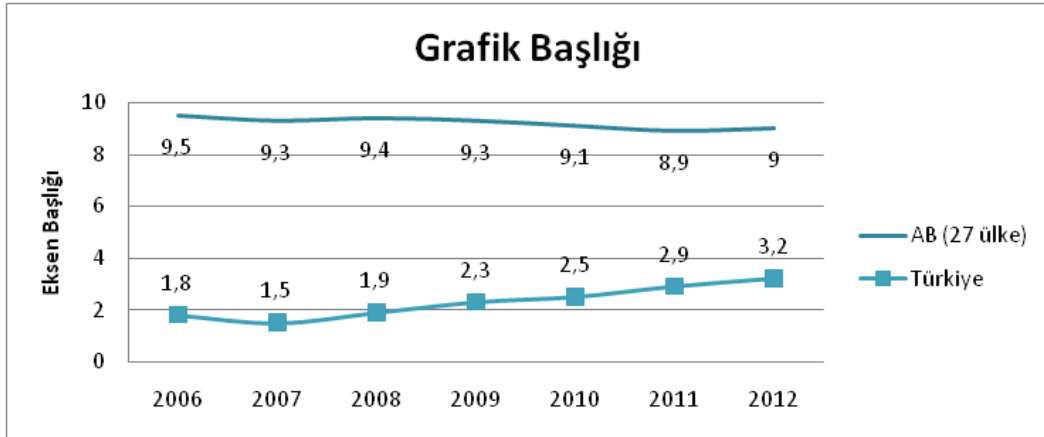
Şekil 1: Türkiye’de Hayat Boyu Öğrenmeye Katılım

Kaynak: <http://www.hbogm.meb.gov.tr/www/2016-hayat-boyu-ogrenmeye-katilim-oranlari.../625>

Yukarıdaki grafikte Türkiye’nin hayat boyu öğrenmeye katılımı 2007 yılından başlayarak 2016 yılı da dahil olmak üzere verilmiştir. Katılım oranlarının yıllar esnasında arttığını görebiliriz. 1.8’lik değerle başlayan oran 2016 yılında 5.8’i görmüştür. Yıllar içerisinde sadece 2015 yılında bir azalma görülmüş 5.7’den 5.5’e düşüş yaşanmıştır. En yüksek artış 2013 yılından 2014 yılına geldiğimizde olmuştur.

Şekil:2 Türkiye ve Avrupa Birliği 27 Ülkenin Hayat Boyu Öğrenmeye Katılım Oranları

Kaynak: EUROSTAT, 2013, Akt:Türkiye Hayat Boyu Öğrenme Stratejisi Belgesi ve Eylem Planı (2014-2018). <https://abdigm.meb.gov.tr/projeler/ois/013.pdf>

Yukarıdaki grafikte Türkiye ve Avrupa Birliği 27 ülkenin hayat boyu öğrenmeye katılımdaki oranları verilmiştir. Grafik incelendiğinde AB ülkelerindeki %9.5’luk oranın yıllar esnasında düşüşe geçerek %9’ a kadar düştüğü görülmektedir.

Türkiye için katılım oranları düşüktür fakat 2006 yılından 2007 yılına geçişte yaşanan düşüş haricinde yıllar bazında artış gözlenmektedir.

Avrupa'da hayat boyu öğrenme, hedef olarak vatandaşlara yaşam boyunca eğitim hizmetlerinde eşit olanaklar sunan bir toplum, toplumu oluşturan bireylerin gereksinimlerine uygun eğitim faaliyetlerini benimsemek, meslek dallarına bireylerin senkronizasyonunu sağlamak, çağdaş hayatın her kolunda bireyleri donatmayı ilke edinmiştir (Gündoğan,2003, akt Samancı ve Ocakcı, 2017: 713). Avrupa Birliği'nin eğitimle ilgili mevcut projelerinde gerçekleştiği gibi Türk Eğitim sistemi için de yaşam boyu öğrenme yeni ilköğretim programının temelleri kapsamında yer alarak bir beceri olarak tanımlanmıştır (Sağlam, Özudoğru ve Çıray, 2011: 103).

Türkiye'de üniversiteler yaşam boyu öğrenme çalışmalarına önem vermektedir. Sürekli eğitim merkezi, yaşam boyu öğrenme merkezi, akademik gelişim birimi, kişisel gelişim birimi kurulmuştur. Kendi çalışanları ve toplumun diğer kesimlerindeki bireyler için yaşam boyu öğrenme olanağı sunulmuştur (Sağlam, Özudoğru ve Çıray, 2011:103). 2009 yılı Bologna süreci durum değerlendirme raporu incelendiğinde; Türkiye'de yaşam boyu öğrenmenin yükseköğretim içerisindeki beş öncelik nokta arasında yer aldığı görülmektedir. Bu beş önceliğin dördünde Bologna ülkelerinin ortalamasının üstünde performans sergilenmiştir. Sadece yaşam boyu öğrenme kapsamındaki ortalamanın Bologna ülkelerinin ortalamasının altında olduğu görülmüştür (YÖK, 2011, akt Sağlam, Özudoğru ve Çıray, 2011: 103).

2.7. HALK EĞİTİM MERKEZLERİ

Halk Eğitimi Merkezleri Milli Eğitim Bakanlığı hayat boyu öğrenme kurumları yönetmeliği 3. Madde kapsamında hayat boyu öğrenme kapsamı dahilinde kurslar ve eğitici faaliyetlerinin düzenlendiği merkezler olarak tanımlanmıştır (https://hbogm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2018_04/11093946_MEB_HBO_KURUMLARI_YYNETMELYYY.pdf).

Türkiye genelinde 2018 yılı itibariyle 1010 Yaygın Eğitim Kurumu Hizmet vermektedir. Türkiye genelinde 990 Halk Eğitimi Merkezi ile 20 Olgunlaşma Enstitüsü kursiyerlerini beklemektedir (<http://halkegitimhemkurs.com/halk-egitim-merkezi-nedir/>). 1965 yılında açılmaya başlayan Halk Eğitimi Merkezleri'nin sayısı 2018 yılı itibariyle 990'ı bulmuştur. 1960 yılında 19, 1970 yılında 334, 1980 yılında

587, 1991 yılında 767, 2011 yılında 938 tane halk eğitim merkezi mevcuttur (http://eceabathem.meb.k12.tr/meb_iys_dosyalar/17/07/137074/icerikler/halkegitimi-nedir_197399.html).

Tablo 3: Halk Eğitimi Merkezleri Kurs ve Kursiyer Sayıları Genel Tablosu

Kurs Türleri	Türlerine Göre Kurs Sayısı	Cinsiyete Göre Kursiyer Sayısı		
		Kadın	Erkek	Toplam
Genel Kurslar	98 517	1 181 859	949 654	2 131 513
Mesleki ve Teknik Kurslar	73 933	945 931	428 936	1 374 867
Okuma-YazmaKursları	25 861	230 361	47 735	278 096
Toplam	198 311	2 358 151	1 619 499	3 977 650

Kaynak: TÜİK, 2011. Yaygın Eğitim İstatistikleri Raporu, akt:Kaya, 2015: 274

Tablo 3'e göre Genel kursların ilk, Mesleki ve Teknik kursların ikinci ve okuma yazma kurslarının üçüncü sırada olduğu görülmektedir. Cumhuriyetin ilk yıllarında vatandaşlara okuma-yazma öğretme hedefi ile gerçekleştirilen halk eğitiminin artık başka alanlara yöneldiğinin görebiliriz. Kurslara katılım cinsiyet kategorisinde incelendiğinde bütün kurs türleri için kadın katılımcıların sayılarının fazla olduğu göze çarpmaktadır

Sanayileşme ve kalkınma birbirlerine bağlıdır sanayileşmeyle toplumlar kalkınırlar. Türkiye'de hizmet ve üretim dallarına yönelik mesleki ve teknik açıdan donanımlı bireylere ihtiyaç artmaktadır, bu ihtiyaçlara cevap vermek adına mesleki ve teknik okullara ihtiyaç vardır. Gerekli insan gücünün yetiştirilmesinde işletmelerle iş birliği yapmak bunu mesleki ve teknik eğitimin bütünlüğü dahilinde desteklenerek daha iyi duruma getirmek önemli görülmektedir (Yörük, Dikici ve Uysal, 2002: 304).

2.7.1. Türkiye’de Halk Eğitimi

Türkiye’de halk eğitiminin uzun ve köklü bir tarihinin olduğunu söylenebilir. Akademik bir alan olarak benimsenmesi yakın bir tarihte gerçekleşmiştir. Cumhuriyetin kurulması ile “halk” ve “seçkinler” arasındaki uçurumu halk eğitimi faaliyetleri ile gerçekleştirmek mümkün olmuştur. 1928 yılında gerçekleşen harf inkılabı ile halk okur-yazar yapılmak istenmiş ve bu hedefi gerçekleştirmek için millet mektepleri açılmıştır. 1932 yılında halk evleri kurulmuş bu sayede halkın kültürel açıdan geliştirilmesi ve Atatürk devrimlerinin kökleştirilmesi hedef edinilmiştir. Halkın eğitimi amaç edinilen bir diğer kurum ise köy enstitüleri olmuştur bu sayede köyleri kalkındırmak, köy halkını eğitmek amaç edinilmiştir ve başarıya ulaşılmıştır. Milli Eğitim kapsamında halk eğitiminin kurumsallaşması 1960 yılında “Halk Eğitimi Genel Müdürlüğü” kurularak gerçekleştirilmiştir (Uysal ve Yıldız, 2006). Dağınık bir biçimde hizmet veren “Yaygın Eğitim” 1972 yılında eğitim alanında devamlılığı sağlamak ve bütünleşmeyi temin etmek adına Genel Müdürlük şeklini almıştır (Kalakenger, 2014: 23). Atatürk dönemi halk eğitimi faaliyetlerini üç kısımda incelemek mümkündür. İlk olarak “Halk Dershaneleri” ikinci kısımda “Millet Mektepleri” üçüncü olarak “Halk Evleri” bu kapsam dahilindedir (Taşdemirci, 1996: 497).

Millet mektepleri açılmadan önce halk dershanelerinin sayısı 3 304’tür ve bu dershanelerde eğitim gören vatandaşların sayısı 64 302’dir (Akt: Taşdemirci, 1996: 498). Öğretim faaliyetlerine 1 Ocak 1929 yılında başlayan millet mekteplerinin ilk amacı harf inkılâbıyla birlikte okuma yazma bilmeyen halka okuma-yazma öğretmektir, daha sonra vatandaşlara sosyal ve ekonomik yaşamda fayda sunacak kabiliyetleri kazandırma hedefi de eklenmiştir (Akt Taşdemirci, 1996:498).

Millet mektepleri ile ilgili çıkarılan yönetmeliğe göre köyler için 12-45, kentler için 16-45 yaş bandı için okuma yazma belgesi alması gerekli tutulmuştur. Millet mektepleri gezici ve sabit olarak halka hizmet vermekteydi dolayısıyla okulu olmayan yerleşim yerleri için gezici mektepler gerekli hizmeti sunmaktaydı. Okullar iki tür derslikten meydana geliyordu ve A Dersliklerinde ise okuma, yazma, hesap, sağlık bilgileri ve yurttaşlık eğitimi sunuluyordu (Kıran, 2008: 64).

Atatürk devrimlerini yaymak ve devrimleri halkla bütünleştirmek adına Halkevleri kurulmuş ve yurttaşlara hizmet sunmuştur. Daha sonra 1933 yılında kabul edilen 2287 Milli Eğitim Bakanlığı Merkez Örgütü ve Görevleri ile ilgili kanunla

Halkevlerinin sunmuş olduğu hizmetler İlköğretim Genel Müdürlüğüne devredilmiştir (Kıran, 2008: 64). Halk evleri ilk olarak 18 Şubat 1932 yılında 14 il merkezinde kurulmuştur. Halk evlerinin 1945 yılı itibariyle 35 tane de yayın organı mevcuttur. Halk evleri şu şubelerden meydana gelmiştir.

- Dil, Edebiyat ve Tarih
- Güzel Sanatlar
- Temsil
- Spor
- Sosyal Yardım
- Halk Dershaneleri ve Kursları
- Kütüphane ve yayın
- Köylüler
- Müze ve Sergi Şubeleri (Akt, Taşdemirci, 1996: 500).

1938 yılında köylerdeki kadınları ev yönetimi, sağlık ve beslenme bilgisi, tarım alanında eğitmek adına Gezici Köy Kadınları Kursları, 1939 yılında ise köy erkeleri için demircilik ve marangozluk alanında eğitimi sağlamak üzere Köy Erkek Sanat Kursları hizmet vermiştir (Kalakenger, 2014: 38).

Köy Enstitüleri(1942) köyleri köy kökenli insanlarla kalkındırmayı hedefleyerek, öğretmenler köyde yaşayan yurttaşların mutluluğunu artırmak ve mutsuzluğunu gidermeyi sağlayacak önlemler almakla vazifelendirilmiştir. Bu kurumlarda görev yapan öğretmenler sadece okul içi faaliyetlerle sınırlandırılmamış, okul dışında da çevreye ve yetişkinlere yönelmekle görevlendirilmiştir (Türkoğlu ve Uça, 2011: 54). Cumhuriyet dönemi için eğitimin her kesime ulaştırılmak için büyük gayret gösterildiği ve köy kalkınmasının çok önemli görüldüğü sonucuna ulaşılabilir. Eğitim faaliyetleri ile sadece okuma yazma değil her alanda yurttaşların gelişimini sağlama hedefi, dönemin gerekleri dikkate alınarak gerçekleştirilmeye çalışılmıştır.

2.7.2.Suruç Halk Eğitim Merkezi

Suruç Halk Eğitim Merkezi 1981 yılında kurulmuştur. Kurumda müdür, 3 müdür yardımcısı, 5 öğretmen ve 3 yardımcı personel çalışmakta olup her yıl açılan kurslar için ihtiyaca göre okullardan kadrolu öğretmen, uzman öğretici, kadrosuz usta öğretici görevlendirilmektedir. 37 tane usta öğretici görevlendirilmiştir. Kurumdaki kadrolu öğretmenlerin branşları ise Elektrik-Elektronik Teknolojisi/Elektrik, Giyim Üretim Teknolojisi, Tekstil Teknolojisi/Trikotaj, İngilizce, Bilişim Teknolojileri şeklindedir.

Suruç Halk Eğitimi Merkezi elektrik ile ısıtılmaktadır ve kuruma ait 4 idari oda, 1 arşiv, 1 toplantı odası, 1 mutfak, 1 öğretmen odası ve 15 derslik bulunmaktadır. Kurumda açık lise, açık ilköğretim ile ilgili işlemler yapılmaktadır. Açık Öğretim Okullarının tüm iş ve işlemleri ayrıca bu okullar ile ilgili her türlü danışmanlık hizmeti kurum merkezinde sunulmaktadır. Diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapılarak kurslar açılmaktadır.

Tablo 4: Suruç Halk Eğitim Merkezinde 1 Eylül 2016-15 Haziran 2017 Arasındaki Kurslar

Kurs Türü	AçılanKurs Sayısı	Toplam Kursiyer	Erkek Kursiyer	Kadın Kursiyer
Genel Kurs	43	1 184	566	618
Okuma-yazma	24	335	56	279
Mesleki,Teknik	148	3 627	1 173	2 454
Toplam	215	5 146	1 795	3 351

Tablo 4'e göre ilk sırada 148 kursla mesleki ve teknik ikinci olarak 43 kursla genel kurslar ve son olarak 24 kursla okuma-yazma kurslarının yer aldığını söyleyebiliriz ayrıca bütün kurs türlerinde kadın kursiyerlerin sayısının erkek kursiyerlerden fazladır.

Tablo 5: Suruç Halk Eğitim Merkezinde 1 Eylül 2017-15 Haziran 2018 Arası Kurslar

Kurs Türü	Açılan Sayısı	Kurs	Toplam Kursiyer	Erkek Kursiyer	Kadın Kursiyer
Genel Kurs	140		2 848	1 353	1 495
Okuma-yazma	32		492	69	423
Mesleki-Teknik	209		4 171	1 227	2 944
Toplam	381		7 511	2 649	4 862

Tablo 5'e göre ilk sırada 209 kursla mesleki ve teknik ikinci olarak 140 kursla genel kurslar ve son olarak 32 kursla okuma-yazma kurslarının yer almaktadır. Bütün kurs türlerinde kadın kursiyerlerin sayısı erkek kursiyerlerden fazladır

Tablo 6: Suruç Halk Eğitim Merkezinde 1 Eylül 2018-20 Şubat 2019 Arası Kurslar

Kurs Türü	Açılan Sayısı	Kurs Toplam Kursiyer	Erkek Kursiyer	Kadın Kursiyer
Genel Kurs	55	1 360	605	755
Okuma-yazma	24	306	72	234
Mesleki- Teknik	159	3 016	694	2 322
Toplam	238	4 682	1 371	3 311

Tablo 6'a göre ilk sırada 159 kursla mesleki ve teknik ikinci olarak 55 kursla genel kurslar ve son olarak 24 kursla okuma-yazma kurslarının yer almaktadır. Bütün kurs türlerinde kadın kursiyerlerin sayısının erkek kursiyerlerden fazladır.

2.8. İLGİLİ ALAN YAZIN

Öğün (1983) yılında yapmış olduğu “Ankara Halk Eğitim Merkezlerinde Eğitici Ve Eğitilenlerin Ana Çocuk Sağlığı Ve Aile Planlamasına İlişkin Bilgi Düzeylerinin Saptanması” isimli çalışmada Anakara ilindeki sekiz halk eğitim merkezi çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Yapılan çalışma betimsel bir çalışmadır. 255 kursiyere ve 37 eğitime anket uygulanmıştır. Elde edilen verilerin anlamlılığı ki-kare önemlilik testi ve Fisher ki-kare kesin test uygulanarak tespit edilmiştir. Araştırmanın sonucunda en başarılı merkezler Çankaya, Ulus, Altındağ, Çubuk, Yenimahalle halk eğitim merkezleri olmuştur. Buralarda eğitim gören kursiyerlerin diğer merkezlerdekine göre alanda daha bilgili olduğu saptanmıştır. Yenikent, Polatlı, Ergazi Halk Eğitim Merkezlerinde başarının daha düşük olduğu gözlemlenmiştir. Kursiyerlerin eğitim seviyeleri arttıkça çalışılan konuda daha başarılı oldukları gözlemlenmiştir. Ayrıca deneyimli öğretmenlerin bu alanda daha başarılı sonuçlar almış olduğu tespit edilmiştir.

Akgün (1996) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezlerinin Denetimi” adlı yüksek lisans tezinde genel amaç ilköğretim müfettişlerinin halk eğitim merkezlerinin yürürlükteki teftiş yönergesi formları ile gerçekleştirilen denetim etkinliklerinin ne ölçüde yerine getirildiğine ilişkin görüşlerini belirlemektir. Araştırma sonucunda araştırmaya katılan deneklerin %42.2’i hizmet öncesi eğitimlerinde halk eğitimi ile ilgili ders almışken, %57.8’i ders almadığı belirlenmiştir. Deneklerin %12.7’i halk eğitimi merkezlerinin denetimi konusunda hizmet içi kurslara katılırken %87.3’ü bu eğitimlere katılmamıştır. Deneklerden %59.8’i ilköğretim müfettişlerinin hizmet öncesi eğitiminin halk eğitimi alanında

yeterli olmadığı, %13.7 gibi bir oran ise verilen eğitimi yeterli bulmuştur. İlköğretim müfettişlerinin yetişkin eğitimi, halk eğitimi konularında gerekli ve yeterli bilgiye sahiptir görüşüne denelerin %24.5'i katılmış ve %75.5 katılmamıştır.

Çetin (1997) tarafından yapılan “Ankara İli Merkez İlçelerindeki Halk Eğitim Merkezlerinde Görevli Eğitici Personelin(Öğretmenlerin) Yetişkin Eğitimcisi Olarak Eğitim İhtiyaçlarının Saptanması” konulu tezde yetişkin eğitimi alanında öğretmenlerin donanımları saptanarak eğitim gereksinimlerini ortaya koymak hedeflenmiştir. İki bölümden oluşan anket uygulanmıştır ve anketin birinci kısmında kişisel bilgiler, ikinci kısmında yetişkin eğitmeninin “İnsan İlişkileri”, “Yetişkin Öğretim İlke ve Yöntemleri”, “Yetişkin Psikolojisi” alanlarındaki yeterlikleri hedef alan 57 soru vardır. Araştırma sonucunda elde edilen sonuçlar ise halk eğitim merkezlerinde görev yapan öğretmenler genel manada kendilerini yeterli kabul etmektedirler ancak öğretmenlerin “Yetişkin Psikolojisi” boyutunda kendilerini algılamaları farklılık göstermektedir. Yüksek öğrenim görmeyen hocalar kendilerini yüksek öğrenim görenlerden daha yeterli, kursiyerler ise öğretmenlerini kısmen yeterli bulmuşlardır. “Yetişkin Öğretim İlke ve Yöntemleri” alanında öğretmenlerini daha olumsuz değerlendirmişlerdir. Ayrıca üç yeterlilik alanında öğretmenler ve kursiyerlerin görüşleri birbirinden ayrılmakta olup kursiyerlerin daha olumsuz görüşe sahip olduğu saptanmıştır.

Serençelik (2005) tarafından yapılan “Halk Eğitim Merkezlerinde Milli Eğitim Bakanlığı ve Sivil Toplum Kurumları Tarafından Verilen Kurslara Katılan Eğitimcilerin Sorun Alanları, Çözüm Önerileri, Geleceğe Yönelik Beklentileri ve İş Doyumlarının Araştırılması” adlı çalışmada İstanbul ilindeki tesadüfen seçilen 8 halk eğitim merkezi, 3 ilköğretim okulu, 4 lise ve 4 sivil toplum kuruluşu örneklem olarak alınmıştır. Halk Eğitim Merkezlerinde eğitici olarak çalışan personelin yarısının usta öğretici olduğu ve öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu gelir düzeyini orta olarak algılamışlardır. Usta öğretici ve lise mezunu olarak görev yapmakta olan personelin iş tatmininin daha yüksek ve hatta pedagojik formasyon almayan personelin pedagojik formasyon alan personele karşı daha fazla iş tatminine sahip olduğu görülmüştür. Eğitim sistemi ile ilgili problemlerden lise ve ilköğretim kademesindeki eğitimcilerin daha fazla sorun yaşadığı saptanmıştır. Fiziki kaynaklı sorunlar diğer kurumlara göre halk eğitim merkezlerinde daha az oldu görülmüştür.

Cantürk (2006) tarafından ele alınan “Halk Eğitim Merkezlerinin Makine Nakışında Toplumsal İşlevleri” isimli tez çalışmasında halk eğitim merkezlerinde düzenlenen kursların toplumsal yönden gerekli olan ihtiyaçlara yanıt vermesi açısından irdelenmesi amaç edinilmiştir. Bu bağlamda Ankara ilinde bulunan 16 halk eğitim merkezi içerisinde tesadüfi olarak belirlenen 3 halk eğitim merkezinde açılan 3 merkez ve 7 çevre kursu araştırmaya alınmıştır ve kurs öğretmenlerinin, idarecilerin, kursiyerlerin görüşlerine başvurulmuştur. Kursiyerlerin çoğunluğunun 15-25 ve 35 yaşta olduğu gözlenmiştir. Kurslara her öğretim kademesinden gelen öğrencilerin var olduğu ancak ilkökul mezunlarının yoğunlukta olduğu görülmüştür. Kursların tanıtımının kurum tarafından yeterli yapılamadığı kursiyerlerin tesadüfi bir şekilde kursa katıldıkları ve daha önceden kurumda herhangi bir kursa katıldığından kursun varlığından haberdar olduğu gözlenmiştir. Teknoloji bakımından kursların çok geride kaldığı özellikle kursiyerlerin istihdam edilebilmeleri için çağın gereklerine uygun bir eğitim almaları gerektiği saptanmıştır. Yapılan eğitim ile hedeflere hem öğrenci hem de öğretmen görüşlerine dayanarak ulaşılamadığı tespit edilmiştir. Öğretmenlerin %20’sinin kurs imkanlarını yeterli olarak bulmuştur geriye kalan kısmı kurs imkanlarını yetersiz görmektedir. Kurslarda usta öğreticilerin görev alması kurs veriminde düşüklüğe yol açtığı tespit edilmiştir. Çevre kursların materyal bakımından merkez kurslarından daha yetersiz olduğu anlaşılmıştır. Öğretmenlerin çoğunun mevcut teknolojiyi takip edemediği görülmüştür.

Tanır (2006) yılında yapmış olduğu “Türkiye’de Halk Eğitim Hizmetlerinin Yönetimi Ve Halk Eğitim Merkezlerinin Etkililiği Üzerine Alan Araştırması” konulu tezde halk eğitimi hizmetlerinin nasıl etkili sunulacağı çalışılmıştır. Çalışmanın amacı halk eğitim merkezlerinin hizmet sunarken karşılaştıkları sorunları tespit edip bu anlamda çözüm önerileri sunmak olmuştur. Halk eğitim merkezlerinin eksikleri saptanmıştır ve etkililiği artırmak için bir takım önerilerde bulunulmuştur. Eğitimcilerin yetişkin eğitimi alanında gerekli eğitimi almadıkları ve öğrencilerin görüşlerini orta düzeyde eğitim sürecine katmakta olduğu gözlenmiştir. Kurs içeriklerinin güncel yaşamla ilişkinin kurulması anlamında eksik kaldığı gözlenmiştir. Araştırmaya katılanların örgün eğitimin tamamlayamadığı açığın yaygın eğitimle kapatılacağını düşündüğü ortaya çıkmıştır. Açılan kurslar mevcut öğretmenlerin varlığına yönelik yapıldığı halkın bireysel ihtiyaçları göz ardı edildiği saptanmıştır. Halk Eğitim Merkezlerinin diğer kurum ve kuruluşlar ile iş birliği

yapmasının yapılan hizmetlerin verimini artıracakı yönünde katılımcılar fikir sunmuştur. Milli Eğitim Bakanlığının örgün eğitime karşın halk eğitimine daha az önem verdiğini kursiyerler, öğretmenler ve idareciler düşünmektedir.

Şirin (2008) “Halk Eğitim Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi” yapmış olduğu çalışmada sanat eğitimi alanında halk eğitim merkezlerinin rolünün ne olduğu çalışılmıştır. Konya merkez ilçeleri halk eğitim merkezleri kursiyerlerine anket uygulanmıştır. Halk eğitim merkezlerinin sanat eğitimine olumlu bir katkıda bulunduğu, toplumun tamamına yönelik bireylere ulaşması diğeri eğitim kurumlarına göre daha kolay olduğu, kursiyerlere bölgenin olanakları dahilinde eğitim materyali sunulduğu ve bunun için diğeri kurumlarla iş birliğı içinde çalışıldığı saptanmıştır. Ders verecek eğitimcilerin kurum tarafından seçilmesi eğitim kalitesini artırdığı, kursların ücretsiz olmasından dolayı katılımın yüksek olduğu ve yapılan sergilerle tanıtılan ürünlerin gerek kursiyerleri onure ettiğı gerekse kursa başka öğrencilerin katılması bağlamında katkı sağladığı gözlenmiştir.

Doğın (2008) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinde Halkla İlişkiler Kapsamında Afet Bilinçlendirmesi(Erzurum Halk Eğitim Merkezi Örneğı) isimli çalışmasında birçok alanda kurs hizmeti veren halk eğitim merkezlerinin afetler konusunda da bir görevinin olduğu ve bu görevinin önemini vurgulamak hedef edinilmiştir. Çalışma dört kısımdan oluşturulmuştur. Araştırmanın sonunda toplumun her kuşağından ferdine ulaşma imkanı olan halk eğitim merkezlerinin afet bilinçlendirme konusunda büyük role sahip olması gerektiğı ancak faal olan kursların el sanatları, mesleki yeterlilik alanında kurslar olduğu saptanmıştır. Bu kurumdaki idareciler bu durumu halktan gelen talebe göre kurs açtıklarını dolayısıyla bu anlamda bir talep olmayınca da bu alanların eksik kaldığını söylemiştir. Bunun bir sebebinin de genel müdürlükten gelen eğitim programlarına uyulması gerektiğidir.

Karataş (2009) tarafından “Yetişkinlerin Eğitime Katılma Güdüsünü Etkileyen Psikolojik ve Toplumsal Faktörler (Karayolları Genel Müdürlüğü İngilizce Eğitimleri Örneğı) adlı yüksek lisans çalışmasında Karayolları Genel Müdürlüğü personelinin hizmet içi İngilizce eğitimine katılımını güdüleyen faktörlerin belirlenmesi hedeflenmiştir. Nitel araştırma yöntemi kullanılmış olup, çalışmanın araştırma grubu 1997-2007 yılları arasında hizmet içi İngilizce eğitime katılan 20 kurum personelidir. Çalışma grubuna yarı yapılandırılmış görüşme uygulanmıştır. Elde edilen bulgular için içerik analiz yöntemi kullanılmıştır. Katılımcıları İngilizce

eğitimlerine katılmayı güdüleyen faktörler; katılımcıların İngilizce kursunda başarılı olacaklarına dair sahip oldukları zgven, yetişkin eğitimine karşı sahip oldukları olumlu tutum, kurumdaki görev sorumlulukların yerine getirilmesi ile ilgili öz yararlılık sağlama hedefleri, İngilizcenin karşılanması gereken bir ihtiyaç olduğu algısı ve katıldıkları eğitimin sonuçları ile ilgili yaptıkları olumlu değerlendirmeden oluşmaktadır. Katılımcıları motive eden toplumsal faktörler arasında: katılımcıların gerçekleşmesini planladıkları yaşam geçişleri, eğitim ile ilgili bilgilere ulaşılması, düzenlenen İngilizce kursunun zaman darlığı ve maliyet gibi katılımı engelleyen faktörleri ortadan kaldırılması ve İngilizce kursu ile ilgili özelliklerin yetişkinlerin beklentisini karşılaması bulunmaktadır. Kurum elemanlarının eğitime katılımını güdüleyen psikolojik ve toplumsal faktörler ile yetişkinlerin yaşı ve İngilizce eğitimlerine katılım geçmişi arasında ilişki olduğu tespit edilmiş, cinsiyet, medeni durum ile katılımı güdüleyen faktörler arasında ilişki gözlemlenmemiştir.

şahoğlu (2010) yılında ‘‘Halk Eğitim Merkezlerinde Düzenlenen Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri’’ adlı tez çalışmasında çalışma üç amaç etrafında yoğunlaşmıştır. Ankara ilçelerinden Gölbaşı, Etimesgut, Sincan Mamak Yenimahalle ankaya Keçiören ve Altındağ halk eğitim merkezleri örneklem olarak alınmıştır. Toplamda 217 tane anket uygulanmıştır. Araştırma sonucunda katılımcıların çoğunun kadın, büyük bir oranda evli ve ev hanımı olduğu, yarıya yakınının mezuniyet derecesinin ortaöğretim olduğu saptanmıştır. Kurslara katılan kadınların amaçlarının yeni bigiler edinmek, sertifika almak ve meslek edinmekken erkek kursiyerler ise sertifika almak ve meslek edinmek aynı zamanda okuma yazma kazanımını gerçekleştirmek adına kurslara katıldığı grlmştir. Kursiyerlerin çoğunluğunun kurs sürelerinin yeterli olduğu elde edilen kazanımların da günlük hayatta kullanılabildiği diğer açılacak kurslara da katılma isteklerinin olduğu, katılmama mazereti gösterenlerin ise zaman kısıtlılığını ne sürdükleri ortaya çıkmıştır.

Sayan (2011) yapmış olduğu ‘‘Milli Eğitim Bakanlığı Halk Eğitim Merkezleri 100 Saatlik Temel Bağlama ve 150 Saatlik İleri Düzey Bağlama Kursunun nitelendirilmiş Yıllık Planının Değerlendirilmesi’’ isimli çalışmada kültürümüz açısından önemli bir çalgı olan bağlamanın halk eğitim kurslarındaki modül programlarında bulunan eksiklikleri tespit etmeye çalışılmıştır. Çalışma üç bölümden oluşmuştur. Kaynak tarama, karşılaştırma, tümden gelim yöntemleri kullanılmıştır.

Çalışmada halk eğitim merkezlerinde uygulanan modül programlarının iyileştirilmesi adına akademik bağlama programları incelenmiştir ve bir takım tavsiyelerde bulunulmuştur. Araştırma sonucunda 100 saatlik temel bağlama ve 150 saatlik ileri düzey bağlama kursundaki modüllerdeki ünite ve süreleri konservatuarlarla kıyaslandığında, konservatuar öğrencisinin belli bir seviyeye sahip olduğu göz önünde bulundurulduğunda halk eğitim merkezlerindeki modül süreleri uygun görülmemiştir. Halk eğitim merkezlerindeki uygulanan eğitim programlarının müzikle konusunda otoritelerin ilgisinden yoksun kalınarak hazırlanması çalışmayı doğuran amaç olduğu dile getirilmiştir. Profesyonelce oluşturulmuş bir modülün kursiyerlere uygulanması gerektiği tavsiye edilmiştir.

Yüksel (2011) “Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitimi Programının İncelenmesi” adlı çalışmasında halk eğitim merkezlerindeki açılan takı tasarımı programının incelenmesi, zamanımızdaki kursların mevcut yeri, kursiyerlerin istek ve kurs hakkında fikirlerini ortaya koymak amaç edinilmiştir. Araştırmanın evrenini 2009-2010 eğitim öğretim yılı Diyarbakır ilindeki takı tasarımı kurslarına katılan kursiyerler oluşturmuştur evrenin içinden rastgele seçilen 120 kursiyer ise çalışmanın örnekleimidir. Araştırmanın sonucunda kursiyerlerin büyük kısmının yetişkin oldukları ve eğitim seviyelerinin ileri derecede olmadığı, tüm kursiyerlerin kadın olduğu görülmüştür. Kursa katılanların kursun varlığından çevreden haberdar oldukları anlaşılmıştır. Kursa katılanların büyük çoğunlukta boş zamanlarını değerlendirmek ikinci sırada da aile bütçesine destek olmak amacıyla kurslara katıldığı saptanmıştır. Kursiyerler yapmış oldukları ürünlerin kendilerine özgün olmadığı gözlemledikleri modelleri taklit ettikleri görülmüştür. En çok yapılan ürünlerin yüzük, kolye ve küpe olduğu aynı zamanda kursiyerlerin yılsonu sergileriyle ürünlerini tanıttıkları saptanmıştır.

Bahar (2013) yaptığı çalışmada halk eğitim merkezlerinin denetiminde karşılaşılan sorunları tespit etmiştir. Birey denetimi ile ilgili olarak yapılan denetimlerin kontrol amaçlı ve şekilsel yönünün öne çıkması rahatsızlık verici olarak değerlendirilmiştir. Kurs merkezlerinde görev alan idareci ve eğitici personel yapılan denetimlerin mesleki ve kişisel gelişim açısından hiç bir fayda sağlamadığını düşünmüştür. Fiziki şartların denetiminde ise doğrudan MEBBİS sistemi kullanılmıştır, denetimler esnasında standart formların kullanılması ve kurum idarecilere sorular sorularak alınan cevaplar doğrultusunda yapılan

değerlendirmelerin tam anlamıyla etkili olmayacağı vurgulanmıştır. Denetleyicilerin aynı zamanda program geliştirmeye yönelik de bir katkılarının olması beklenmektedir, standart formula ve daha önemlisi mevcut programa yönelik derinlemesine bilgiye sahip olmadan başarıya ulaşması zor görülmüştür. Halk Eğitimi Merkezi ve çevre alanında yapılan denetimlerin de eksik olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç olarak halk eğitimi merkezlerinin etkili denetlenmediği üzerinde durulmuştur. (Sabancı ve Rodoplu, 2013: 73-74).

Kalakenger (2014) yapmış olduğu “Kahramanmaraş Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarım Eğitim Programının İncelenmesi” adlı çalışmada kurs programının incelenmesi, günümüzde kursun mevcut yeri, kursiyerlerin fikir ve beklentileri çalışılmıştır. Çalışmanın evrenini 2012-2013 yılları arasında Kahramanmaraş halk eğitim merkezlerindeki takı tasarım kurslarına katılan öğrenciler oluşturmuştur. Bu programlarda eğitim gören 30 kursiyer tesadüfi olarak seçilmiştir. Araştırma sonucunda kursiyerlerin çoğunluğunun yetişkin olduğu ve tüm kursiyerlerin kadın olduğu, kursiyerlerin çoğunun lise mezunu olduğu görülmüştür. Kursiyerler kursların varlığından çevreden haberdar olmuştur. Kursiyerler genel manada hedeflenen amaçlara ulaşabilmişler ve öğretim yöntemlerinin yeterli olduğu ve kursiyerlerin beklentilerine karşılık verdiği görülmüştür. Kursta en fazla bileklik, kolye, yüzük ve küpe ürünleri yapılmıştır. Yapılan ürünler piyasadakilerle benzerlik göstermektedir. Takı yapımında en çok metal ham madde olarak kullanılmıştır. Kadınların bu kurslara öğrenme ve üretim yapmak için katıldığı gözlenmiştir.

Birgün (2014) yapmış olduğu “Halk Eğitim Merkezlerindeki İngilizce Programının Değerlendirilmesi: Çanakkale Örneği” adlı tez çalışmasında öğrenci ve öğretmen görüşleriyle Çanakkale’deki halk eğitim merkezlerindeki İngilizce kurslarının etkililiği saptanmaya çalışılmıştır. Çalışmada 386 kursiyer ve 10 öğretmene ulaşılmıştır. Araştırma sonucunda kursların kısmen hedeflere ulaştığı, kursların fiziki şartlarına dayanan birtakım eksikliklerin var olduğu buna ek olarak kurs esnasında kullanılan materyal anlamında eksiklerin olduğu ve değerlendirme anlamında birtakım düzenlemeler yapılması gerektiğine ulaşılmıştır.

Tez (2014) yaptığı “Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri: Ankara İli Örneği” açılan kurslara katılma sebepleri ve programlara yönelik görüşler çalışılmıştır. 2012-2013 yıllarında Ankara ili merkez ilçelerde açılan nakış kurslarına katılan 367 kursiyere ulaşılmış ve

katılımcılara 23 soruluk anket uygulanmıştır, elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda katılımcıların tamamının kadın olduğu ve 45 yaş üstünde oldukları, kursiyerlerin çoğunluğunun evli, çocuk sahibi ve ev hanımı olduğu, ortaöğretim mezunu bireylerin çoğunlukta olduğu gözlenmiştir. Katılım amaçlarına göre incelendiğinde çoğunluğun hobi nitelikli kursa katıldığı ikinci sırada sosyal açıdan kaynaşmaya yönelik katılımın gerçekleştiği görülmüştür. Kursların verildiği saat ve gün kursiyerlerin istekleriyle uyumludur, kursların beklentileri karşıladığı ve kursiyerlerin bu bilgileri kullandıkları saptanmıştır. Kursiyerlerden farklı nakış kursuna katılmak isteme sorusuna büyük çoğunluğun cevap vermediği katılmak istemeyenlerin katılmama nedenleri olarak mevcut kurslarından memnun oldukları ve başka kurslara katılmak için zaman problemini öne sürdükleri gözlenmiştir.

Şenkaya (2014) “Halk Eğitim Merkezlerindeki Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri: Isparta Örneği” adlı çalışmada kursa katılan kursiyerlerin eğitimle ilgili görüşleri belirlenmek istenmiştir. Kursiyerlerin hedef-içerik bağlamında düşünceleri olumlu görülmüş ancak “geometrik motifler hakkında verilen bilgilerin ve çizim çalışmalarının yeterliliği” alanında kursiyerlerin vermiş olduğu cevaplar olumsuz yönde olduğu saptanmıştır. Kursiyerler genel olarak bir yıllık tezhip kursunun süresini yeterli bulmadıkları görülmüştür. Dersin işleniş anlamında yöntemlerden kursiyerlerin memnun olduğu görülmüştür. Kursiyerler araç-gereç anlamında sınıf ortamının yetersiz olduğunu bildirmişlerdir. Kursun toplum tarafında daha fazla tanınmasını ve kurs ortamının fiziksel ortamının geliştirilmesini aynı zamanda yetkililerin daha fazla destek olması gerektiğini bildirmişlerdir.

Göçürücünün (2015) “Yozgat İli Halk Eğitim Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri” isimli çalışmada genel amaç olarak Yozgat ilindeki halk eğitim merkezlerinde açılan nakış kurslarının tespit edilmesi, kursiyerlerin kurslara katılımını güdüleyen faktörün ne olduğunun tespiti ve daha sonra açılan bu kurslara yönelik alınan görüşlerin değerlendirilmesi çalışılmıştır. Kursa katılan kursiyer görüşleri 37 soruluk anket uygulanarak alınmıştır. Araştırmanın örneklemini Akdağmadeni, Sorgun ve Saraykent Halk eğitim merkezlerinde 2012-2013 yılında açılan nakış kurslarına katılan 110 kursiyer oluşturmuştur. Ayrıca bilgisayara aktarılan veriler SPSS

programı ile analiz edilmiştir. Araştırmanın nakış kurslarına katılan katılımcıların tamamının kadın olduğu erkeklerin ise başka kurslara katıldıkları saptanmıştır. Kursiyerlerin çoğunluğunu 19 yaş altı daha sonra sırayla 20-24 bandı ve 35-39 yaş bandının izlediği görülmüştür. Katılım nedenlerine bakıldığında ilk sırada çeyiz hazırlığı yapmak, boş vakitlerini verimli bir şekilde değerlendirmek daha sonra belge olarak istihdam edilmek olarak sıralanmıştır. Kursiyerlerin büyük çoğunluğunu ortaokul mezunları oluşturmaktadır. Yüksekokul mezunu kursiyerlerin nakış kurslarına taleplerinin çok az olduğu ve istihdam öte hobi olarak kurslara katıldıkları düşünülmüştür. Kursiyerlerin büyük bir çoğunluğu bekar olduğu kursiyerlerin özellikle bu kursu seçmelerinde usta öğretici olabilmek hedeflerinin olduğu görülmüştür. Kursiyerlerin daha öncede nakış kursuna katıldıkları ilgilerinin değişmediği tekrardan aynı kursa katıldıkları gözlenmiştir. Kursiyerlerin başka bir kursa katılmadığı katılanların ise büyük kısmının dikiş kursuna katıldığı gözlenmiştir. Kursiyerlerin azımsanmayacak kadar kısmı diğer açılan kurslardan haberdar olmadığı görülmüştür. Kursiyerlerin büyük bir çoğunluğu boş zamanlarını değerlendirmek için kurslara katılmakta olduğu görülmüştür. Nakış kurslarına katılan büyük bir çoğunluğu kurs süresini olumlu bulmuştur, kursiyerlerin büyük oranının kullanmış olduğu malzemeyi temin etmede zorlandığı görülmüştür. Kursiyerlerin büyük çoğunluğunun kurslardaki elde etmiş olduğu bilgileri gerçek hayatta da kullanabilecekleri anlaşılmıştır. Kurs öğrencilerinin hep aynı kursu açtıklarından kursiyerlerin sormuş olduğu farklı soruları cevaplamakta problem yaşadığı görülmüştür, kursiyerlerin büyük bir çoğunluğunun eğitim ortamındaki araç-gereci yetersiz görmüştür. Kursiyerler için kurs belgesinin son derece önemli olmasına karşın büyük bir çoğunluğun istihdam edilemediği göze çarpmaktadır.

Eskişehir ilinde seçilen üç tane yaşam boyu öğrenme merkezinde yapılan çalışmalar sonucunda idareci ve kurs görevlileriyle yapılan görüşmeler, merkezlerde en temel sorun olarak kaynak yetersizliğinin varlığını, insan kaynaklarının da yetersiz olduğunu, kurs görevlilerinin nitelik kapsamında yetersiz olduğu görülmüştür. Bir diğer problem alanı da İŞKUR ve üniversitelerle gerekli koordinasyonun sağlanamamasıdır (Taşçı, Aydın, Kumtepe, Kumtepe, Kıcırcı ve Dinçer 2015: 238).

Komşu (2015) tarafından yapılan çalışmada Mersin'in Erdemli ve Mezitli ilçelerindeki Halk Eğitimi Merkezinde görev yapan eğitici personelin yaş aralığı 31-

50 bandında, lise ve altı düzeyinde bir eğitim geçmişinin olduğu görülmüştür. Eğiticilerin iş deneyimlerine bakıldığında üçte birinin 1-5 yıl, dörtte birinin 6-10 yıllık bir deneyimlerinin varlığı tespit edilmiştir. Aynı zamanda eğiticilerin üçte ikisinin bir seminer deneyimi olduğu gözlenmiştir. Eğiticilerin eğitim düzeylerinin yaşam boyu öğrenme, öğrenmeyi öğrenme, bilgiyi elde etme, dijital ve karar verebilme yeterliliklerini etkilediği gözlenmiştir. Bu kapsamda en yüksek yeterliliğe sahip ortalama puanı ön lisans mezunlarının aldığı gözlenmiştir. Kurs eğiticilerinden mesleki iş deneyimi 1-5 yıl arasında olanlar bilgiyi elde etme ve dijital yeterlilikler algısı en yüksekken, iş deneyimi 15 yıl ve üstünde olan öğretmenlerin bu iki alandaki yeterliliklerinin en düşük oranda olduğu tespit edilmiştir. Halk eğitimi merkezlerinde görev yapan öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme algısının yaş ve cinsiyet değişkenlerine göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Cinsiyetin yaşam boyu öğrenme yeterlilikleri üzerinde fazla bir etkisinin olmadığı söylenebilir. 35 yaşın altındaki öğretmenlerin bilgiyi elde etme, dijital yeterlilik, karar verebilme kapsamında diğer yaş gruplarından daha önde olduğu bulunmuştur (Komşu, 2015: 141).

Ünal, Kalçuk ve Satuk,'un 2016 yılı Mart-Nisan ayı döneminde, Bartın İli Halk Eğitim Merkezi'nin çeşitli kurslarına devam eden kadın kursiyerlerden, gönüllü olanlar arasından seçmiş olduğu deneklerle yapmış olduğu çalışma sonucunda yetişkin kadın bireylerin 21-69 yaş aralığındaki olanların Halk Eğitimi Merkezlerinde açılan kursları seçmelerinin altında sosyalleşme, yalnızlıktan kurtulma, değişik ortamlara girme ihtiyacı ve evden uzaklaşma nedenleri görülmüştür. Bir diğer neden olarak maddi kazanım geliyor, kursiyerlerin arkadaşlarının tavsiyesi ile kursa başlamalarıdır. Kadın kursiyerlerin kurs merkezlerine gelmedeki amaçlarından diğeri kurslardan edinmiş oldukları kazanımların yaşam boyu katkı sağlaması olmuştur. Diğer amaçlara bakıldığında bir meslek sahibi olmak, aileye ekonomik olarak destek olma, sertifika alarak kurs açmadır (Ünal, Kalçuk ve Satuk, 2016: 927).

Korkar (2016) yaptığı "Ankara Halk Eğitim Merkezlerinde Yapılan Gümüş Takı İşlemciliği Üzerine Bir Araştırma" adlı çalışmada amaç gümüş takı işlemciliğinde kullanılan malzemelerin ve tekniklerin araştırılmasıdır. Kursiyerlerin görüşlerine anket formu hazırlanarak başvurulmuş, 40 kursiyere ulaşılmıştır. Araştırma döneminde Çankaya, Yenimahalle ve Keçiören Halk Eğitim

Merkezlerinde kursların açıldığı tespit edilmiştir. Kursiyerlerin demografik özellikleri, kursta kullanılan araç ve gereçler, kursta yapılan takı çeşitleri tespit edilmiştir. Araştırma sonucunda kursiyerlerin çoğunluğunun lise mezunu, orta yaşlı, evli kadınların oluşturduğu ve kursa katılım amacının ise kursa duyulan ilgi olduğu saptanmıştır. Kursiyerlerin ürünlerini sergileyebildiğini ve satabildiği görülmüştür. Ayrıca kursiyerler kurstaki konuların beklentilerine karşılık verdiğini bildirmiştir. Ürünlerin piyasadaki ürünlere benzediği ve kursiyerlerin hem ürün araştırma bağlamında hem de ürünleri pazarlama bağlamında interneti kullandıkları görülmüştür. Ayrıca kursiyerler kursta kullanılan kaynakları yeterli görmüşlerdir.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örneklem, verilerin toplanması, verilerin analizine yönelik bilgiler verilmektedir.

3.1. ARAŞTIRMA MODELİ

Halk Eğitimi Merkezinde Elektrik Eğitimine Katılan Öğrencilerle Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi (Suruç Halk Eğitimi Merkezi Örneği) adlı çalışma, olan durumyla incelenip değerlendirileceğinden dolayı betimsel türde çalışmadır. Betimsel araştırmalarda ortaya konulan durum tam bir şekilde tanımlanır. Olgular arasındaki bağıllık incelenir ve varılan sonuçlar doğrultusunda ilişkiler kapsamında tahmin yürütme de yapılabilir. Kullanılan yöntemin bir ya da daha fazla sonucu etkilemesi beklenir (Seyidoğlu, 2016).

Betimsel çalışmalarda araştırmanın konusu olan kişi veya nesne tamamen kendi ortamı içinde koşullar değiştirilmeden betimleye çalışılırken araştırmanın konusunu oluşturan birey ya da nesneyi etkileme yapılmaz, geçmişte ve şu an içinde var olan durum olduğu biçimiyle tanımlanır (Karasar, 2003: 77).

3.2. EVREN VE ÖRNEKLEM

Suruç Halk Eğitimi Merkezinde elektrik kursuna Ekim 2016 ile Haziran 2017 tarihleri arasında katılan öğrenciler arasından rastgele seçilen 18 öğrenci araştırmayı oluşturmaktadır.

Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin demografik özelliklerini tespit etmek için sorulan sorulara verilen cevaplar tablo 7’de verilmiştir.

Tablo:7 Kursiyerlerin demografik durumlarının dağılımı

DEĞİŞKENLER	DENEKLER	N	%	
CİNSİYET	Erkek	18	100	
	Kadın	-	-	
	Toplam	18	-	
YAŞ DURUMU	0-15	-	-	
	15-25	3	16.66	
	25-35	11	61.11	
	35-45	3	16.66	
	45-55	1	5.55	
	55-65	-	-	
	65+	-	-	
	Toplam	18	100	
MEDENİ HALİ	Evli	12	66.66	
	Bekar	6	33.33	
	Boşanmış	-	-	
	Toplam	18	100	
ÇOCUK SAHİBİ	Evet	7	38.88	
	Hayır	11	61.12	
	Toplam	18	100	
MESLEK	Kamu görevlisi	5	27.17	
	Kendi işi	5	27.17	
	Başkasının işinde çalışan	3	16.66	
	İşsiz	3	16.66	
	Geçici işlerde çalışan	2	11.11	
	Toplam	18	100	
	AYLIK GELİR	0	2	11.11
0-500		3	16.66	
500-1000		2	11.11	
1000-1500		2	11.11	
1500-2000		6	33.33	
2000-2500		1	5.55	
2500-3000		2	11.11	
3000 üstü		-	-	
Toplam		18	100	
ÖĞRENİM DURUMU		İlkokul	4	22.22
		Ortaokul	4	22.22
	Lise	5	27.77	
	Ön lisans	1	5.55	
	Üniversite	4	22.22	
	Yüksek lisans	-	-	
	Toplam	18	100	

Elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi erkektir. Katılan kursiyerlerin yaşları incelendiğinde 0-15 yaş arası kursiyerin bulunmadığı, 15-25 yaş arasında 3 kursiyer, 25-35 yaş arası 11 kursiyerin bulunduğu, 35-45 yaş arası 3 kursiyerin olduğu 45-55 yaş diliminde 1 kursiyerin varlığı ve 55-65, 65 üstü yaşta kursiyerin olmadığı görülmüştür.

12 evli ve 6 bekar kursiyer olduğu görülmüştür. Elektrik kursuna daha çok evli kursiyerlerin katıldığı tespit edilmiştir. Kursiyerlerden 11 tanesi çocuk sahibidir. Kursiyerlerden 5 tanesi kamu görevlisi, 5 tanesinin kendi işi, 3 kişi başkasının işinde çalışan, 2 kişi geçici işlerde çalışan ve 3 kursiyer işsizdir. Geliri olmayan 2 kursiyer bulunmakta, 0-500 TL gelirli 3 kursiyer, 500-1000 TL gelirli 2 kursiyer, 1000-1500 TL gelirli 2 kursiyer, 1500-2000 TL gelirli 6 kursiyer, 2000-2500 TL gelirli 1 kursiyer bulunmakta, 2500-3000 TL gelirli 2 kursiyer bulunmakta ve 3000 üstünde aylık geliri olan kursiyer yoktur. Kursiyerlerin eğitim durumları incelendiğinde ilkokul mezun 4, ortaokul mezunu 4, lise mezunu 5, ön lisans mezunu 1, üniversite mezunu 4 kursiyer vardır. Yüksek lisans mezunu kursiyer yoktur. Lise mezunu kursiyerlerin çoğunlukta olduğu görülmektedir.

3.3. VERİLERİN TOPLANMASI

Halk Eğitimi Merkezinde Elektrik Eğitimine Katılan Öğrencilerle Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi (Suruç Halk Eğitimi Merkezi Örneği) konusu kapsamında rastgele seçilmiş 18 kursiyere anket uygulanmıştır. Ayrıca 18 kursiyer içerisinde tesadüfi olarak seçilmiş 2 kursiyerle yüz yüze görüşme yapılmıştır.

3.4. VERİLERİN ANALİZİ

Araştırmanın genel amacı kapsamında cevabı aranan sorular anketle uygulandıktan sonra, elde edilen veriler için frekans ve yüzde hesapları yapılarak tablo haline dönüştürülmüştür. Elde edilen veriler değerlendirilerek yapılan araştırmalarla kıyaslamalar yapılmıştır.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

Halk Eğitimi Merkezinde Elektrik Eğitimine Katılan Öğrencilerle Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi (Suruç Halk Eğitimi Merkezi Örneği) konusu kapsamında Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Elektrik-Elektronik alanında Hidrolik-Elektrohidrolik kursuna katılan 18 kursiyere 40 soruluk anket uygulanmış olup elde edilen veriler tablolaştırılmıştır.

4.1.1. Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde halk eğitim merkezinde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin kurslara katılım amaçlarına yönelik bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitim Merkezinde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin kurslara katılım amaçlarını tespit etmeye yönelik sorulara verilen cevaplar tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8: Kursiyerlerin kurslara katılım amaçları

Amaç	N	%
Boş zamanlarını değerlendirmek	3	16.6
Elektrik konuların olan ilgim	11	61.1
Kurs sonrasında alacağım belge	12	66.6
Sosyalleşmek	5	27.7
Kursun iş bulmamda yardımcı olması	9	50
Kendimi geliştirmek	9	50
Çalışmış olduğum işte ilerlemek	8	44.4

Kursiyerlerin kurslara katılma hedefleri incelendiğinde; 3’ünün %16.6’sı boş zamanlarını değerlendirmek, 11’i %61.1’i elektrik konularına ilgi, 12’i yani %66.6’sı kurs sonrası alacağı belge, 5’i sosyalleşmek %27.7’i, 9’u kursun iş bulmada yardımcı olması %50, 9’u kendini geliştirmek için %50’i, 8’i çalışmış olduğu işte ilerlemek %44.4’ü amaçlarını hedef alarak kurslara katıldığı görülmektedir. Elektrik kursunun çok yönlü hedefler doğrultusunda tercih edildiği görülmektedir. Kurs sonunda alınacak belgenin iş bulmak için kullanılabileceğini düşünebiliriz. Kursiyerlerin elektrik konularına ilgisinden dolayı kursları tercih ettiği görülmektedir, yapılan kurs kursiyerlerin ilgisini canlı tutmalıdır.

4.1.2. Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde halk eğitim merkezinde daha önce bir kursa katıldınız mı sorusuna yönelik bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitim Merkezinde daha önce bir kursa katıldınız mı sorusuna ait cevaplar tablo 9’de verilmiştir.

Tablo 9: Kursiyerlerin daha öce bir kursa katılma durumları

Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde daha önce bir kursa katıldınız mı?	N	%
Evet	10	55.5
Hayır	8	44.5

Kursiyerlere daha önce Suruç Halk Eğitim Merkezinde bir kursa katıldıklarını sorduğumuzda 10 kursiyer %55.5’lik kısmı evet, 8 kursiyer %44.5’lik kısmı ise hayır cevabını vermiştir. Kursiyerlerin daha önce katılmış oldukları kurstan memnun kalarak yeni bir kursa daha katılmayı istediğini düşünebiliriz.

4.1.3. Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde halk eğitim merkezinde düzenlenen elektrik kursundan nasıl haberdar olduğuna yönelik bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen elektrik kursundan nasıl haberdar oldunuz sorusuna verilen cevaplar tablo 10’de verilmiştir

Tablo 10: Kursun varlığından nasıl haberdar olduğuna dair bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen elektrik kursundan nasıl haberdar oldunuz?	N	%
Çevremden, tanıdıklar yoluyla	9	50
Öğretmenlerin alan çalışmasından	7	38.8
Kurumun internet sitesinden	1	5.55
Yerel gazete, afiş, ilan	-	-
Diğer	1	5.55

Kursiyerler kursun varlığından; 9 kursiyer %50’lik kısmı çevreden, 7 kursiyer %38.8’i öğretmenlerin alan çalışmasından, 1 kursiyer yani %5.5’i kurumun sitesinden, diğer şekilde öğrenen kursiyer 1 kişidir ve %5.5’lik kısmı oluşturur. Kursiyerlerin çoğunluğunun çevreden bilgi alarak ikinci olarak ise öğretmenin alan çalışmasından dolayı kursun varlığından haberdar olduğu görülmektedir. Kurumun internet sitesinden bilgi alan kursiyer 1 kişidir, kurumun internet tanıtımının daha iyi yapılması gerekir. Yerel gazete, afiş, ilan gibi olanaklardan faydalanan kursiyer yoktur, gerekli duyuruların yapılması daha fazla kursiyere ulaşılacağı anlamına gelmektedir.

4.1.4. Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezinde düzenlenen elektrik kursunun zaman değerlendirmesine, ailelerden görünen destek ve kursla beraber başka bir kursa devama yönelik bulgular:

Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen elektrik kursunun zaman değerlendirmesine, kursa katılmada aileden destek görme ve kursla beraber başka bir kursa devam etmeye yönelik sorulara verilen cevaplar tablo 11’de verilmiştir.

Tablo 11: Zaman değerlendirmesi, ailelerden görünen destek ve kursla beraber başka bir kursa devama yönelik bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen hidrolik- elektrohidrolik kursunun toplam süresi yeterlimiydi?	N	%
Evet	17	94.5
Hayır	1	5.5
Kursun yapıldığı günler uygundur.	N	%
Evet	18	100
Hayır	-	-
Kursun yapılma saatleri uygundur.	N	%
Evet	17	94.5
Hayır	1	5.5
Kursa katılma konusunda ailemden gerekli desteği gördüm.	N	%
Evet	18	100
Hayır	-	-
Katılmış olduğum kursla birlikte devam ettiğim kurs vardır.	N	%
Evet	4	22.2
Hayır	14	77.8

Hidrolik-elektrohidrolik kursu 168 saatten oluşmakta ve kurs hafta içi 12:00 ile 18:00 arası günlük 6 saat olmak üzere yapılmaktadır. Kursiyerlerin hepsi kurs süresini, kursun yapıldığı günleri ve saatleri uygun olarak değerlendirmişlerdir. Buradaki sonuçlar kursun düzenlenmesinde kursiyerlerin görüşlerinin önemsenerek kurs günleri ve saatinin ayarlandığını göstermektedir.

Kursiyerlerden 4’ü %22.2’lik kısmı mevcut kursla beraber başka bir kursa daha katılmaktadır. Kursiyerlerin bir kısmının kurs merkezinin kurs olanaklarını iyi kullandığını düşünebiliriz. Kursiyerlerin hepsi kursa katılım bakımından ailelerinden gerekli desteği almıştır, ailesinin teşvikini alan kursiyerlerin motivasyonu yüksek olacağından kursiyerlerin kursta daha başarılı olabileceğini düşünebiliriz.

4.1.5. Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi fiziki imkanlar hakkındaki bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezi fiziki imkanlar hakkındaki görüşleri 12’de verilmiştir.

Tablo 12: Fiziki imkanlar hakkındaki kursiyer görüşleri

Görüşler	Hiç katılmıyorum		Katılmıyorum		Kısmen Katılıyorum		Katılıyorum		Tamamen Katılıyorum	
	(1)		(2)		(3)		(4)		(5)	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Kurs merkezi fiziksel koşullar(ısıtma, soğutma,ışık) bakımından yeterliydi.	-	-	-	-	-	-	3	16.7	15	83.3
Kurs merkezi hijyen bakımından elverişliydi.	-	-	-	-	1	5.6	2	11.1	15	83.3
Kursun yapıldığı sınıf fiziksel olarak ders işlemeye elverişlidir.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kursun yapıldığı sınıf teknolojik imkanlara sahiptir.	18	100	-	-	-	-	-	-	-	-

Kursiyerlerin 15 tanesi kurs merkezinin fiziksel koşullarını (ısıtma, soğutma, ışık) bakımından tamamen katılarak yeterli görmüş, 3 tanesi katılıyorumu seçmiştir. Fiziksel anlamda kurs merkezinin yeterli olduğu düşünülebilir.. Suruç Halk Eğitim Merkezin’de ısınma ve soğutma klima ile sağlanmaktadır. Hijyen konusunda 15 kursiyer tamamen merkezin elverişli olduğunu, 2 kursiyer katılıyorum ve 1 kursiyer kısmen katılıyorum şeklinde katılma derecelerini bildirmişlerdir. Kurumda görev yapan 3 personel sayesinde kursun hijyen probleminin üstesinden geldiğini düşünebiliriz. Kursiyerlerin hepsi kursun yapıldığı sınıfı ders işlemeye fiziki bakımdan elverişli olduğunu tamamen katılarak bildirmişlerdir. Ancak sınıfı teknolojik olarak yeterli görmeyip bütün kursiyerler hiç katılmıyorumu seçmişlerdir, sınıflarda akıllı tahtanın olmayışı nedenler arasında gösterilebilir.

4.1.6. Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi kurs öğretmeni (elektrik öğretmeni) hakkındaki bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitim Merkezi kurs öğretmeni (elektrik öğretmeni) hakkındaki kursiyer görüşleri tablo 13’de verilmiştir.

Tablo 13: Kurs öğretmeni (elektrik öğretmeni) hakkındaki kursiyer görüşleri

Görüşler	Hiç Katılmıyorum (1)		Katılmıyorum (2)		Kısmen Katılıyorum (3)		Katılıyorum (4)		Kesinlikle Katılıyorum (5)	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Kurs öğretmeni sorulan sorulara yeterli cevabı verdi	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni alanı ile ilgili yeterli donanım-daydı.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni akılda kalıcı örnekler verdi.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni derse katılmamız için bizi teşvik etti	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni bize karşı anlayışlı, saygılı, bir tutum izledi.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni süreyi etkin biçimde kullandı.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni derse motivasyonumuzu sağlamak için elinden geleni yaptı.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni gerekli rehberliği yaptı.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurs öğretmeni sayesinde açılacak diğer elektrik kurs programlarına katılmak istiyorum	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100

Kurs öğretmenin sorulan sorulara gerekli cevapları verdiği bütün kursiyerlerce tamamen katılıyorum şeklinde kabul edilmiştir. Kurs öğretmenin branşı bazında iyi olduğunu düşünebiliriz. Kurs öğretmeni elektrik alanında yeterli donanıma sahiptir sorusuna kursiyerler tamamen katılmışlardır. Kurs öğretmenin akılda kalıcı örnekler vermiş olmasına bütün kursiyerler tamamen katılmışlardır. Kurs öğretmeni derse katılma konusunda öğrencileri teşvik etmiştir sorusuna bütün

kursiyerler tamamen katılmışlardır. Bütün kursiyerlerin katılımıyla dersin daha eğlenceli ve verimli olduğunu düşünmek mümkündür. Kurs öğretmeni bize anlayışlı, saygılı bir tutum izledi sorusuna kursiyerler tamamen katılmışlardır.. Kurs öğretmeni sayesinde açılacak diğer elektrik alanı kurslarına katılmak istiyorum sorusuna kursiyerlerin hepsi tamamen katılmıştır, öğretmenin kursiyerler üzerinde olumlu bir etki sağladığını düşünebiliriz.

Kurs öğretmeni süreyi etkin bir biçimde kullanmıştır sorusuna kursiyerlerin hepsi tamamen katılmış. Kurs öğretmenin derse plan yaparak geldiği ve bu sayede zamanı verimli kullandığını düşünebiliriz. Kurs öğretmeni derse motivasyonu sağlamak için elinden geleni yaptı sorusuna bütün kursiyerler tamamen katılmışlardır. Kurs öğretmenin başarının oluşması için öğrencilerin motivasyonlarının yüksek olmasına önem gösterdiğini düşünebiliriz. Kurs öğretmeni dersin işlenişi esnasında görsel ve işitsel materyalleri kullandı sorusuna kursiyerlerin %16.6'ı katılmışlardır ve %83.4'ü tamamen katılmışlardır. Kurs öğretmeni gerekli rehberliği yaptı sorusuna bütün kursiyerler tamamen katılmışlardır, öğretmenin rehberlik hizmetlerine önem verdiğini düşünebiliriz.

4.1.7. Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi elektrik kursundaki ölçme ve değerlendirme süreci hakkındaki bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi elektrik kursundaki ölçme ve değerlendirme süreci hakkındaki görüşlerine yönelik cevaplar tablo 14'de verilmiştir.

Tablo 14: Ölçme ve Değerlendirme Süreci Hakkındaki Kursiyer Görüşleri

Görüşler	Hiç katılmıyorum (1)		Katılmıyorum (2)		Kısmen Katılıyorum (3)		Katılıyorum (4)		Tamamen Katılıyorum (5)	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Modül sonundaki sorular ders konuları ile tutarlıydı.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Sorular net ve anlaşılırdı.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Sorular tüm konuları kapsar.	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100

Kurs programında yapılan ölçme ve değerlendirme süreci hakkında öğrencilere sorular yöneltilmiştir. Soruların ders konularıyla tutarlılığı, netliği ve kapsamı hakkında sorulmuş anket sorularının hepsine kursiyerler tamamen katılıyorum şeklinde cevap vermişlerdir. Yapılan ölçme ve değerlendirme sürecinin etkili olduğunu düşünebiliriz. Kurs merkezinin atölyesinin bulunmamasından dolayı uygulama yapılamayışı, sınavların teorik kısmı ölçmesi kursiyerlerin uygulama becerilerinin gelişmeyeceği anlamına gelebilir. Bu eksikliğin giderilmesi için bir atölyenin kurulması önemli görülmektedir.

4.1.8. Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezi kurum personeli hakkındaki bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitim Merkezi kurum personeli hakkındaki bulgular tablo 15’de verilmiştir.

Tablo 15: Kurum personeli hakkındaki kursiyer görüşleri

Görüşler	Hiç katılmı yoru(1)		Katılmı yor(2)		Kısmen Katılmı yor(3)		Katılmı yor(4)		Tamamen Katılmı yor(5)	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Kurum personeli güler yüzlü ve yardımcıydı	-	-	-	-	-	-	-	-	18	100
Kurum merkezi talepleri dikkate aldı	-	-	-	-	-	-	9	50	9	50
Kayıt esnasında kurum personeli gerekli bilgileri verdi ve diğer kursları tanıttı.	-	-	-	-	-	-	9	50	9	50

Kurum personeli ile ilgili sorulan anket sorularına kursiyerler kurum personelinin güler yüzlü ve yardımcı olmasına hepsi tamamen katılıyorum, kurum merkezi taleplerimizi dikkate aldı sorusuna 9 kursiyer katılıyorum 9 kursiyer tamamen katılıyorum cevabını vermiş, kayıt esnasında kurs personeli gerekli bilgileri verdi ve diğer kursları tanıttı sorusuna 9 kursiyer katılıyorum diğer 9 kursiyer ise tamamen katılıyorum demiştir. Kursiyerlerin kurum personelinden ve kurum merkezi yöneticilerinden memnun olduğunu düşünebiliriz.

4.1.9. Ş.Urfa ili Suruç ilçesi halk eğitim merkezinde elektrik kursuna katılan kursiyerlerin kurs ile ilgili genel görüşlerini içeren bulgular

Ş.Urfa ili Suruç ilçesi Halk Eğitimi Merkezi elektrik kursu ile ilgili görüşleri tablo 16'da verilmiştir.

Tablo 16: Elektrik kursu ile ilgili genel kursiyer görüşleri

Görüşler	Hiç Katılmıyorum(1)		Katılıyorum (2)		Kısmen Katılıyorum (3)		Katılıyorum (4)		Kesinlikle Katılıyorum (5)	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Kursta öğrenmiş olduğumuz bilgileri aynı zamanda derste uygulama fırsatı bulduk.	18	100	-	-	-	-	-	-	-	-
Kursta öğrenmiş olduğumuz bilgileri aynı zamanda ders dışında uygulama fırsatı bulduk.	-	-	-	-	-	-	9	50	9	50
Kurs proramında elektrik atölyesi bulunuyordu.	18	100	-	-	-	-	-	-	-	-
Almış olduğumuz kurs programında elektrik alanıyla ilgili malzemeler mevcuttur.	18	100	-	-	-	-	-	-	-	-
Kurs genel anlamda faydalıydı	-	-	-	-	-	-	2	11.1	16	88.9
Kursu herkese tavsiye edeceğim	-	-	-	-	-	-	2	11.1	18	88.9

Kursta öğrenmiş olduğumuz bilgileri derste uygulama imkanı bulduk, kurs programında elektrik atölyesi mevcuttur ve almış olduğum kurs programında elektrik alanı ile ilgili malzemeler mevcuttur sorularına kursiyerlerin hepsi tamamen katılmıyorum şeklinde cevaplamışlardır. Eksiklerin giderilmesi kursun eğitim kalitesini artıracaktır. Kurs programında öğrenmiş olduğumuz bilgileri dışarıda uygulama fırsatı buldum sorusuna kursiyerlerin yarısı tamamen katılmış yarısı da katılıyorum şeklinde cevap vermiştir.

Kurs sonunda alacağım belgenin işime yarayacağını düşünüyorum sorusuna 3 kursiyer katılıyorum, 15 kursiyer tamamen katılıyorum cevabını vermiştir. Kurs genel anlamda faydalıydı sorusuna 2 kursiyer katılıyorum 16 kursiyer tamamen katılıyorum cevabını vermiştir. Kursun faydalı olduğu kursiyerler tarafından kabul edilmiştir. Kursu herkese tavsiye edeceğim sorusuna 2 kursiyer katılıyorum 16

kursiyer tamamen katılıyorum cevabını vermiştir. Kursiyerler katılmış oldukları kurstan memnun oldukları için herkese tavsiye edeceklerdir şeklinde düşünebiliriz.

Bu kısımda 18 kursiyerden tesadüfi biçimde 2 kursiyer seçilmiş ve kursiyerlere sorular yöneltilmiştir, kursiyerlerle yüz yüze görüşme gerçekleştirilmiştir.

4.2.1. Kursu genel olarak faydalı buldunuz mu sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Kursta anlatılan konuların uygulamalarını dışarıda yapıyordum fakat yapmış olduğum uygulamanın ya da kullanmış olduğum el aletlerinin veya malzemenin isimlerini bilmiyordum. Kurs sayesinde bunları öğrenmiş oldum” (Katılımcı A).

“Kurs faydalıydı, elektrik konularına ilgim küçük yaştan bu zamana dek var. Kursta öğrendiklerim ve öğretmenim konuyu kavramamız için verdiği örnekler çok akılda kalıcı oldu” (Katılımcı B).

Katılımcı A ve Katılımcı B'nin cevaplarına baktığımızda, kursun faydalı bulunduğu kursiyerler tarafından teyit edilmiştir.

4.2.2. Kursu başkalarına tavsiye edecek misiniz sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Kursu tavsiye edeceğim, yalnız bazı kurs merkeziyle ilgili eksikler var eğer onlar da tamamlanırsa kendi çocuklarımı bile göndermek isterim” (Katılımcı A).

“Kurs sonunda almış olduğum belge sayesinde iş bulabilirsem kursu herkese tavsiye ederim” (Katılımcı B).

Katılımcılar kursu tavsiye edeceklerini bildirmişlerdir. Eksiklerin tamamlanması kursa katılımın artması konusunda fayda sağlayacaktır.

4.2.3. Kursla ilgili düşünleriniz nedir sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Kursu ben iyi buldum, öğretmenimiz alanında yeterli ve öğrenciye karşı tutumu çok iyi, tavsiyem öğretmenimizin yeni kurs açmaya devam etmesidir” (Katılımcı A).

“Kurslar bence İŞKUR destekli açılmalıdır” (Katılımcı B).

Katılımcı A kurs açılmaya devam edilmesi Katılımcı B ise kursların İŞKUR destekli yapılması gerektiğini söylemiştir.

4.2.4. Kursun en olumsuz yönü nedir sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Kurs genel anlamda faydalıydı fakat kurs dışında bir işim olduğu için 12:00 ile 18:00 arası işimi bırakıp kursa geliyordum. Bu durum biraz olumsuzdu benim için fakat kursun bir buçuk ay sürmesinden dolayı idare edebildim” (Katılımcı A).

“Kurs genel olarak iyiydi fakat en olumsuz yönü bir atölyemizin olmayışı ve öğrendiklerimizi uygulayamamamızdı” (Katılımcı B).

Katılımcı A kursun yapılma saatinden memnuniyetsizliğini dile getirmiştir fakat kursun kısa süreli oluşu durumu bir nebze hafifletmiştir, Katılımcı B ise kurs merkezinde atölye olmayışını olumsuz yön olarak değerlendirmektedir.

4.2.5. Kurumun eksikleri nelerdir sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Kurum bina olarak gayet iyi, sınıflar geniş ve ders işlemeye uygundur diye düşünüyorum ancak teneffüslerde çay içmemiz için bir kantinin olması bizim için daha iyi olacaktır” (Katılımcı A).

“Okulumuzun bulunduğu bina çok güzel lakin atölyemiz yok, binanın iyi olması bu gerçeği değiştirmez. Sınıfımızda akıllı tahta yok” (Katılımcı B).

Katılımcı A kantin eksikliğini ve Katılımcı B ise atölye eksikliğini dile getirmişlerdir. Bu eksiklerin tamamlanması gerekmektedir.

4.2.6. Elektrik alanı ile ilgili açılacak başka kurslara katılmak ister misiniz sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Daha önceden de söylediğim gibi ben elektrikçiyim kursa gelmemin sebebi kendimi geliştirmek eğer öğretmenimiz elektriğin farklı alanıyla ilgili başka bir kurs açarsa katılmayı düşünürüm” (Katılımcı A).

“Benim amacım elimdeki sertifikayla işe girmek olduğu için yeni açılacak kurslara katılmayı düşünmüyorum eğer işe girersem ve işten başka bir alanla ilgili kurs bitirme sertifikası isterlerse tekrardan gelmeyi düşünürüm”(Katılımcı B).

Katılımcı A öğrenmeye hevesli, Katılımcı B ise sertifika amaçlı kursa katılmaktadır.

4.2.7. Kurs öğretmeni dersi nasıl işledi sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Öğretmenimiz atölyemizin olmayışının eksiklerini telafi etmek için elinden gelen bütün gayreti gösterdi. Derste işlemiş olduğu konular ile ilgili videolar izleterek, kalıcılığı sağlamayı hedefledi. Ders konularını kişisel bilgisayarını ile tahtaya yansıtarak ve işlenen bütün konuları ayrıntılı bir şekilde üzerinde durarak anlattı” (Katılımcı A).

“Kurs öğretmenimiz işlemiş olduğu konuları bizlere not aldırdı ve gerekli gördüğü kısımların çıktılarını bizlere dağıttı. Dersin bitiminde konunun anlaşılıp anlaşılmadığını kontrol etmek için bizlere sorular soruyordu. Bu sorular bizim için genel bir tekrar oluyordu hem bu sayede aklımızda kalıcı oluyordu” (Katılımcı B).

Katılımcı A ve Katılımcı B'nin cevaplarına baktığımızda her iki kursiyerde öğretmenin ders işleme yaklaşımını olumlu değerlendirmiştir.

4.2.8. Kurs öğretmenin size karşı tutumu nasıldı sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Öğretmenimiz yaşımın ondan büyük olmasına karşın bizlerle çok iyi bir diyalog kurmuştu. Bizlere hoşgörülü bir tutum sergilemişti zaten bu şekilde iyi bir diyalogumuz olmasaydı kursa devam etmezdim” (Katılımcı A).

“Kurs hocamız bizlere karşı çok iyi davrandı, anlamamış olduğumuz yerleri bizler anlayana dek tekrar tekrar anlattı. Ona soru sormaya korkmuyorduk çünkü bizleri hep teşvik ediyordu ve onun bu tutumu derse isteyerek gelmemizi sağladı” (Katılımcı B).

Katılımcı A ve Katılımcı B kurs öğretmenin öğrencilerine yaklaşımını olumlu değerlendirmiştir.

4.2.9. Kurs sonunda almış olduğunuz belgeyi ne amaçla kullanacaksınız sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Kurs dışında elektrik işleri ile uğraşıyorum, ustalık belgem mevcut işimi yapmam için gerekli bütün belgeler bende var. Kurs sonunda belge almasam dahi önemli değil önemli olan kursun bana kattıklarıdır” (Katılımcı A).

“Kurs dışında geçici işlerde çalışıyorum, elektrik işinden anlıyorum ama sabit bir işimin olması gerektiğini düşünüyorum. Ustalık belgesini almam ya da meslek

lisesini açıktan okumam uzun süreceği için 1,5 aylık bu kursa katıldım ve alacağım belgeyi iş bulmada kullanmayı düşünüyorum” (Katılımcı B).

Katılımcı A'nın kursa kendini geliştirmek ve Katılımcı B ise kurs sonunda almış olduğu belge ile iş bulmak için kursa devam ettiği görülmektedir. Ayrıca kursların kısa vadede belge almak için avantaj sunduğu gerçeğini görmek mümkündür.

4.3.1. Kursun varlığından nasıl haberdar oldunuz sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Kursun varlığından kahvehanede arkadaşlarımla sohbet ederken, öğretmenimiz gelerek kendini tanıttı ve kurs hakkında bilgiler verdi bu sayede haberdar oldum”(Katılımcı A).

“Kursun varlığını kursa katılan diğer arkadaşım bana söyledi bu sayede kursa katıldım, beraber kursa gidip geldiğim için kursa alışmam da uzun sürmedi” (Katılımcı B).

Kurs öğretmenin kurs tanıtımı için gerekli çalışmayı yaptığını söylemek mümkün olmaktadır. Ayrıca kursa arkadaşıyla gelen bir kursiyerin adaptasyon sürecinin daha hızlı olduğunu da görmekteyiz.

4.3.2. Kurs süresince elektrik eğitiminin dışında başka eğitimler oldu mu sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

“Öğretmenimiz bize bütçemi öğreniyorum semineri verdi bu sayede ekonomik olarak bazı konularda bilgi sahibi oldum ve kurs sonunda başka bir konuyla ilgili sertifikam oldu” (Katılımcı A).

Öğretmenimiz bize gerekli rehberliği yaptı ve benim iş bulmam için ne yapmam gerektiğini söyledi. Burada almış olduğum belgenin yetersiz kalması halinde ustalık belgesi almam gerektiğini ve dışarıdan meslek lisesini bitirmem gerektiğini bana söyledi. Bütçemi yönetiyorum adlı bir seminer verdi bu sayede harcamalarımı dikkatli yapacağım” (Katılımcı B).

Kurs öğretmenin gerekli rehberliği yaptığını düşünebiliriz. Ekonomi ile ilgili bir seminerin kurs öğretmeni tarafından yapıldığı ve yapılan seminer hakkında olumlu yorumlar görülmektedir.

BÖLÜM V

TARTIŞMA-SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. TARTIŞMA VE SONUÇ

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi erkektir. Bireylerin kurs seçiminde ya da meslek seçiminde toplumun cinsiyetlere yüklemiş olduğu meslek rollerinin de etkili olduğunu görmek mümkündür. Kadınlar tarafından elektrik kurslarının tercih edilmeyişinin altındaki sebep elektrikçiliğin bir erkek mesleği olarak görülmesi olduğu düşünülebilir ancak bu şekilde bir ayrışmayla verimli olmanın söylenemeyeceği, bireylerin yapmaktan hoşnut oldukları uğraşılara yönelerek daha başarılı olunacağı akıllara gelmektedir.

Henry ve Basile (1994) yılında yapmış olduğu çalışmada cinsiyet faktörünün yaş faktörüne kıyasla katılımın nedenlerini tahmin etme yönünden daha zayıf bir özellik olmasına karşın gene de katılım üzerinde belirli bir etkisi olduğunu bildirmiştir. Ancak son yıllardaki çalışmalar neticesinde kadınların eğitime katılmalarındaki sayının arttığı erkeklerin eğitime katılma yönünden sayıca sabit olduğu ve kadınların katılımındaki artışın istihdam olarak kadınların iş gücünde yerlerini almasına bağlamıştır (Henry ve Basile, 1994: 73, aktaran Karataş, 2009: 75).

Karataş'ın (2009) yılında yaptığı "Yetişkinlerin Eğitime Katılma Güdüsünü Etkileyen Psikolojik ve Toplumsal Faktörler (Karayolları Genel Müdürlüğü İngilizce Eğitimleri Örneği) isimli çalışmada görüşülen 20 katılımcıdan 13 katılımcı erkek 7 katılımcını kadın olduğu görülmüştür. Karataş'ın çalışmasında da erkeklerin çoğunlukta olduğunu görmek mümkündür. Tanır'ın (2006) yılında yaptığı "Türkiyede Halk Eğitim Merkezlerinin Yönetimi ve Halk Eğitim Merkezlerinin Etkiliği" üzerine çalışmada 279 kursiyere uygulanan anket sonucunda 174 kadın kursiyer kursa katılmıştır. Şirin (2008) yılında "Halk Eğitim Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi" adlı çalışmada 83 kursiyerin 70 tanesi kadındır. Şahoğlu (2010) yılında yaptığı "Halk Eğitim Merkezlerinde Düzenlen Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri" adlı çalışmada Kursiyerlerin 189 tanesi kadındır. Yüksel'in (2011) yaptığı yılındaki "Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi" adlı tez çalışmasında 120 kursiyere

uygulanan anket sonucunda kursiyerlerin hepsinin kadın olduğu görülmüştür. Tez (2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri(Ankara ili örneği) adlı yüksek lisans tez çalışmasında 10 farklı halk eğitim merkezinde 367 kursiyere ulaşılmış kursiyerlerin hepsinin kadın olduğu tespit edilmiştir. Şenkaya(2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezlerinde Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri (Isparta ili örneği)” adlı yüksek lisans çalışmasında 32 kursiyerden 25 tanesi kadın ve 7 kursiyer erkektir. Göçürücünün 2015 “Yozgat İli Halk Eğitim Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri” adlı yüksek lisans çalışmasında 110 kursiyere uygulana ankette kursiyerlerin hepsi kadındır.

Halk eğitimi merkezleri alanında yapılan diğer çalışmalarda kursiyerlerin kadın ağırlıklı olmasının aksine bu çalışmada bütün kursiyerler erkektir. Halk eğitimi merkezlerindeki yapılan kurslara katılımın cinsiyet bakımından dağılımına baktığımızda kadınların daha fazla kursları tercih ettikleri görülmektedir. Yapılan akademik çalışmaların kadınlara yönelik açılan kurslarla ilgili olmasını neden olarak gösterebiliriz. Merkezlerin kadınlar tarafından daha fazla tercih edildiğini görebiliriz.

Toplumların değer sistemlerindeki farklılıkları bilmek o toplumun sosyal ve aile yapısının daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Daha da önemlisi bireyin ihtiyaç ve beklentilerini daha iyi kavramamıza dolayısıyla bireyler arasındaki etkileşimin etkinliğini artıracaktır. Bu alanda bilgi sahibi olmak evde aileler, okulda öğretmenler ve iş hayatında yöneticiler için önemli görülmektedir ve bu sayede yönlendirmeler daha iyi ve uygun alanlara yapılacaktır (Uyguç, 2003: 96). Cinsiyet kişilerin meslek seçimini etkiler. Erkeklerle ve kadınlara göre algılanan örgüt amaçları ve kariyer olanakları arasında ilişki mevcuttur ve ticari örgütlerin eril amaçları vardır, erkeklerin ilerlemesine imkan sunar. Kurumlarda yöneticinin başarılı olması atılganlık, hırs ve rekabete bağlıdır. Halbuki hastaneler hemşirelik hizmetleri bakımından daha dişil hedeflere sahiptir bunun için kadınların ilerlemesi bu sektörlerde daha kolay olacaktır şeklinde düşünebiliriz (Hofstede 1991: 176-183, akt, Uyguç, 2003:94).

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan 18 kursiyerden 11'i 25-35 yaş dilimindedir. Cantürk (2006) yılında yapmış olduğu “Halk Eğitimi Merkezlerinin Makine Nakışında Toplumsal İşlevleri” adlı çalışmada 90 kursiyere uygulanan anket sonucunda 31 kursiyerin 25-35, 31 kursiyerin ise 35 ve üstü yaş diliminde yoğunlaştığı görülmektedir. Yüksel (2011) yılında “Diyarbakır Halk

Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitimi Programının İncelenmesi” adlı çalışmada 120 kursiyerden 42’sinin 26-35 yaş aralığında olduğu tespit edilmiştir. Kalakenger (2014) yılında Kahramanmaraş Halk Eğitimi Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi” adlı çalışmada 30 kursiyerden çoğunluğun 16 kişinin 26-35 yaş aralığında olduğu tespit edilmiştir.

Bu çalışmada kursa katılan 18 kursiyerin 11 tanesinin yaş grubunun 25-35 olduğu görülmüştür ve bu durum diğer yapılan çalışmaların sonuçlarıyla tutarlılık göstermektedir. Bireylerin yaşlarının ilerlemesiyle merak duydukları alanları tercih etmesi yönünde bir ilişki olduğunu düşünebiliriz. Bu yaş dilimindeki bireylerin bir meslek sahibi olması gerektiğini bilmekteyiz ancak bu şekilde bir yönelimin sahip olunan meslek ya da iş şartlarından kaynaklı memnuniyetsizlikten olabilir.

Şirin (2008) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi” adlı çalışmada 83 kursiyerin 30’u 17-19, 24’ü 20-29 yaş diliminde olduğu, Tanır’ın (2006) yılında yaptığı “Türkiye’de Halk Eğitim Merkezlerinin Yönetimi ve Halk Eğitim Merkezlerinin Etkiliği” üzerine yaptığı çalışmada 279 kursiyere uygulanan anket sonucunda 15-22 yaş dilimi 137 kursiyer ve 23-44 yaş diliminde 134 kursiyerin varlığı, Şahoğlu (2010) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinde Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri” adlı çalışmada 216 deneğe uygulanan ankette kursiyerlerin kadınlar ve erkeler bazında en fazla 18-35 yaş diliminde olduğu tespit edilmiştir. Yüksel’in yaptığı (2011) yılındaki ”Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi” adlı tez çalışmasında 120 kursiyere uygulanan anket neticesinde 15-35 yaş aralığında 30 kursiyer ve 36-45 yaş diliminde 36 kursiyerin bulunduğu, Tez(2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri(Ankara ili örneği) adlı yüksek lisans tez çalışmasında 10 farklı merkezde 367 kursiyere ulaşılmış ve 95 kursiyer 45 yaş üstü, 40-44 yaş diliminde 75 kursiyer, Şenkaya(2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezlerinde Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri(Isparta ili örneği)” adlı yüksek lisans çalışmasında 32 kursiyerden 11 kursiyer 26-44 ve 17 kursiyer 45 yaş üzeri, Göçürücünün (2015) “Yozgat ili Halk Eğitim Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri” adlı yüksek lisans çalışmasında 110 kursiyere uygulana ankette 46 kursiyer 19 yaş altı, tespit edilmiştir. Yapılan çalışmalar yaş bakımından alt sınırın 15 olduğunu ve üst sınır olarak 45 yaş olduğunu göstermektedir. 15 yaşında olup kursa katılım

gösterenlerin seçmiş olduğu alan bakımından daha başarılı olabileceğini düşünebiliriz. Ayrıca 45 yaş ve üzerindeki kursiyerlerin kursları tercih etmesi kendilerini geliştirmek için kurslara katılım gösterdiklerini akıllara getirmektedir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 12 tanesi evli 6 kişi ise bekarıdır. Suruç Halk Eğitim Merkezinde Elektrik kurslarına katılan kursiyerlerden 12 evli kursiyerden 7'i çocuk sahibidir. Karataş'ın(2009) yılında yaptığı "Yetişkinlerin Eğitime Katılma Güdüsünü Etkileyen Psikolojik ve Toplumsal Faktörler(Karayolları Genel Müdürlüğü İngilizce Eğitimleri Örneği) isimli çalışmada görüşülen 20 katılımcıdan 13 katılımcı evli 7 katılımcı bekar olduğu,. Şahoğlu (2010) yılında "Halk Eğitim Merkezlerinde Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri" adlı çalışmada 216 deneye uygulanan ankette kursiyerlerin 132'sinin evli olduğu, Tez(2014) yılında yaptığı "Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri(Ankara İli Örneği)" adlı çalışmada 367 kursiyerin 298 tanesinin evli olduğunu tespit etmiştir. Göçürücünün 2015 "Yozgat İli Halk Eğitim Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri" adlı yüksek lisans çalışmasında 110 kursiyere uygulanan ankette 63 kursiyer evli, Korkar(2016) yılında yaptığı "Ankara Halk Eğitim Merkezlerinde Yapılan Gümüş Takı İşlemciliği Üzerine Bir Araştırma" adlı çalışmada 40 kursiyerden 34 tanesinin evli olduğu tespit edilmiştir. Kursları çoğunlukla evli bireylerin tercih etmiş olduğu görülmektedir. Evli kursiyerlerin sayısının fazlalığı çalışmamızla tutarlılık göstermektedir. Bireylerin evlenince giderlerinin de arttığı buna bağlı olarak kendilerine alternatif sunacak meslek dalları seçmeye çalıştıkları ve bütçelerine katkı sağlamayı hedeflediğini düşünebiliriz.

Şirin (2008) yılında "Halk Eğitim Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi" adlı çalışmada 83 kursiyerden 58 kursiyerin bekar olduğu görülmüştür. Çalışmada, yukarıdaki çalışmaların aksine bekar kursiyerlerin fazlalığı görülmektedir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin eğitim durumlarına bakıldığında 4 kursiyer ilkökul, 4 kursiyer ortaokul, 5 kursiyer lise, 1 kursiyer ön lisans, 4 kursiyer üniversite mezunu olduğu görülmektedir. Çetin (1997) yılında yaptığı Ankara İli Merkez İlçelerinde Halk Eğitim Merkezlerinde Görevli Eğitici Personelin (Öğretmenlerin) Yetişkin Eğitimi Olarak Eğitim İhtiyaçlarının Saptanması adlı çalışmada nakış kursuna katılan kursiyerlerin %53 gibi

bir çoğunlukla lise mezunu olduğu tespit edilmiştir. Tanır'ın (2006) yılında yaptığı “Türkiye’de Halk Eğitim Merkezlerinin Yönetimi ve Halk Eğitim Merkezlerinin Etkiliği” üzerine yaptığı çalışmada 279 kursiyere uygulanan anket sonucunda 140 kursiyerin lise ve dengi okul mezunu olduğu, Kalakenger (2014) yılında Kahramanmaraş Halk Eğitimi Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi” adlı çalışmada 30 kursiyerden çoğunluğun 22 tanesinin lise mezunu olduğu tespit edilmiştir. Korkar(2016) yılında yaptığı “Ankara Halk Eğitim Merkezlerinde Yapılan Gümüş Takı İşlemeciliği Üzerine Bir Araştırma” adlı çalışmada 40 kursiyerden 17 tanesinin lise mezunu olduğu tespit edilmiştir. Diğer çalışmalarda ve yaptığımız çalışmada lise mezunu kursiyer sayısının fazlalığı görölmektedir.

Cantürk (2006) yılında yapmış olduğu “Halk Eğitimi Merkezlerinin Makine Nakışında Toplumsal İşlevleri” adlı çalışmada 90 kursiyere uygulanan anket sonucunda çoğunlukla 39 kursiyer ortaokul ve 29 kursiyerin ise ilkokul mezunu olduğu görölmüştür. Şirin(2008) yılında “Halk Eğitimi Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi” adlı çalışmada ankete katılan 83 kişiden 41’inin ortaöğretim mezunu olduğu tespit edilmiştir. Şahoğlu(2010) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinde Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri” adlı çalışmada 216 deneğe uygulanan ankette kursiyerlerin 91’i yani %42.1’i ortaöğretim mezunu olduğu tespit edilmiştir. Yüksel’in yaptığı (2011) yılındaki ”Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi” adlı tez çalışmasında 120 kursiyere uygulanan anket neticesinde ilköğretim mezunu 60 kursiyer, Tez(2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri (Ankara İli Örneği)” adlı çalışmada 367 kursiyerin 152 tanesinin büyük çoğunlukla ortaöğretim mezunu olduğunu tespit etmiştir. Göçürücünün (2015) “Yozgat ili Halk Eğitim Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri” adlı yüksek lisans çalışmasında 110 kursiyere uygulana ankette 51 kursiyer ortaokul mezunu olduğu görölmüştür. Çalışmalarda ortaokul mezunu kursiyerlerin sayısının fazla olduğu görölmektedir. Kursiyerler ilgileri doğrultusunda kurslara katılmışlardır, kurs merkezleri aynı zamanda kursiyerler için bir sonraki eğitim kademesini bitirme konusunda rehberlik sağlayabilir.

Şenkaya (2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezlerinde Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri (Isparta ili örneği)” adlı yüksek lisans çalışmasında 32 kursiyerden 10 kursiyer üniversite, Şirin (2008) yılında “Halk Eğitimi Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi” adlı çalışmada ankete katılan 83 kişiden 31 kursiyerin lisans mezunu olduğu tespit edilmiştir. Çalışmamızda 4 lisans ve 1 ön lisans mezunu kursiyer bulunmaktadır, Şenkaya ve Şirin’in yaptığı çalışmalarda yüksek öğrenim mezunu kursiyerlerin sayısının fazla olduğunu görebiliriz. Halk eğitimi merkezlerini çoğunlukla lise, ortaokul mezunu kursiyerlerin yanında üniversite mezunu kursiyerlerin de tercih ettiğini görmekteyiz. Merkezlerin toplum tarafından benimsenmiş olduğu ve her eğitim kademesinden kursiyer tarafından tercih edildiğini düşünebiliriz. Şenkaya ve Şirin’in yaptığı çalışmalarda açılan kursun niteliğine bağlı olarak lisans mezunu kursiyer sayısının fazla oluşunu etkileyebilir. Lisans seviyesinden mezun olan kursiyerlerin kursları tercih etmesi toplumun ihtiyaçlarına göre kursların açıldığını aklımıza getirmektedir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin çoğunluğu 6 kursiyer 1500-2000TL aylık gelire sahiptir. Yüksel (2011) yılında “Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitimi Programının İncelenmesi” adlı çalışmada 120 kursiyerden 87 kursiyer 300-500TL aylık gelire sahiptir. Tez’in (2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri (Ankara İli Örneği)” adlı çalışmada 367 kursiyerden 122 kursiyer 800-1000TL, 1100-1500TL aylık gelire sahip ise 121 kursiyerin varlığı tespit edilmiştir. Kadınların yoğun katılım gösterdiği kurslarda kursiyer kadınların aylık gelirlerinin de düşük miktarlara karşılık geldiğini, bu durumu kadınların çoğunlukla meslek sahibi olmamalarıyla ilişkilendirebiliriz. Ayrıca kadın kursiyerlerin aylık gelirlerini katıldıkları takı tasarım ve nakış kurslarındaki yapmış oldukları ürünleri pazarlayarak artırmayı hedeflediklerini ve bu bakımdan bu kursları tercih ettiğini düşünmek mümkündür.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin çoğunluğu 9 kişi çevre ve tanıdıklardan 7 kişi ise öğretmenlerin alan çalışmasından kursun varlığından haberdar olmuştur. Tanır’ın (2006) yılında yaptığı “Türkiye’de Halk Eğitim Merkezlerinin Yönetimi ve Halk Eğitim Merkezlerinin Etkiliği” üzerine çalışmada 279 kursiyere uygulanan anket sonucunda 185 kursiyerin kursun varlığından arkadaşı sayesinde, Cantürk (2006) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinin

Makine Nakışında Toplumsal İşlevleri” adlı çalışmada 90 kişiye uygulanan anket sonucunda kursiyerlerin 50’i kursun varlığını tanıdıklarından öğrendiklerini bildirmiştir. Şirin (2008) yılında “Halk Eğitimi Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi” adlı çalışmada ankete katılan 83 kişiden 31 kişi kursun varlığından arkadaş çevresi sayesinde haberdar olduğunu belirtmiştir. Kıran (2008) “Yaşam Boyu Eğitimin Sağlanmasında Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi (Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)” adlı çalışmada 192 kursiyerden 159 tanesi kursun varlığını tanıdıklar vasıtasıyla öğrendiğini bildirmişlerdir. Yüksel (2011) yılında “Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitimi Programının İncelenmesi” adlı çalışmada 120 kursiyerden 96 tanesi kursun varlığından çevrenin sayesinde haberdar olduğunu belirtmiştir. Kalakenger (2014) yılında Kahramanmaraş Halk Eğitimi Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi” adlı çalışmada 30 kursiyerden çoğunluğun 13 kişinin kursların varlığından çevre sayesinde haberdar olduğu tespit edilmiştir. Yaptığımız çalışmada ve alanla ilgili yapılan diğer çalışmalarda kursun varlığından ilk olarak çevre, tanıdıklar sayesinde haberdar olduğu görülmektedir. Arkadaş faktörünün kursların tanıtımında etkili olduğunu görmekteyiz bunun için kurslara devam eden kursiyerlerden çevrelerindeki insanlara katılmış oldukları mevcut kurs hakkında bilgi vermeleri kurs öğretmenleri tarafından istenilebilir. Kursiyerleri bulmak ve kursun varlığından haberdar etmek kapsamında yapılan alan çalışmaları daha etkili olabilir. Bu çalışmada kurumun internet sitesinden kursun varlığından 1, yerel gazete, afiş, ilan aracılığı hiçbir kursiyer haberdar olmamış ve diğer yollarla da 1 kursiyer kursun varlığını bilmişlerdir. Kurumumuzun internet sitesi olmasına karşın buradan kursiyerlerin kurs varlığından haberdar olamayışını, kurslar hakkındaki bilgiler anlamında internet sitesinden iyi bir tanıtımın yapılamadığını düşünebiliriz. Yerel gazete, afiş ve ilanlar yoluyla da kursiyerlere ulaşılmalı, bu konuda yetkililerle iş birliğinde olunmalıdır.

Kursu tercih sebepleri en çok kurs sonunda alınacak belge ve daha sonra elektrik meslek alanına olan ilgi olarak tespit edilmiştir. Şirin (2008) yılında “Halk Eğitimi Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi” adlı çalışmada ankete katılan 83 kişiden 34 kursiyerin kendilerini bu alana daha yatkın hissettiği için kursu tercih ettiğini bildirmişlerdir. Şahoğlu (2010) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinde Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri” adlı çalışmada 216 deneğe uygulanan ankette

kursiyerlerin %40.7'i kurslara sertifika almak ve meslek edinmek ikinci olarak %38.9 yeni bilgiler edinerek kendisini geliştirmek amacıyla katıldığı tespit edilmiştir. Şirin'in çalışmasındaki kursiyerlerin alana yakın hissetmeleri ile bu çalışmadaki elektrik meslek alanına ilgi aynı kaynaklı tercih sebepleri olarak görülebilir.

Cantürk (2006) yılında yapmış olduğu "Halk Eğitimi Merkezlerinin Makine Nakışında Toplumsal İşlevleri" adlı çalışmada 90 kursiyere uygulanan anket sonucunda kursa katılma sebebi sorusuna 24 kursiyer iş niteliği kazanmak ve 24 kursiyer daha kolay iş bulmak için kursa katıldığını bildirmiştir. Kalakenger (2014) yılında Kahramanmaraş Halk Eğitimi Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi" adlı çalışmada 30 kursiyerden 14 kursiyer meslek edinmek 11 kursiyer ise ekonomik katkı için kursu seçmiş, Göçürücünün (2015) "Yozgat ili Halk Eğitim Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri" adlı yüksek lisans çalışmasında 110 kursiyere uygulana ankette kursu seçmelerinde iş imkanlarını önemseme durumuna 67 kursiyer çok önemli görüşünü bildirmiş. Yapılan çalışmalarda görüldüğü gibi kursiyerlerin kursları seçmelerinde istihdam edilme amaçlı tercih yaptıklarını göstermektedir. Ancak burada gözden kaçırmamız gereken unsurlardan en önemlisi kurs sonunda alınan belgelerin piyasada geçerliğini artırmak olmalıdır. Halk eğitimi merkezlerinde özellikle kadınlara hitap eden el becerilerine yönelik kurslarda kursiyerler çıkarmış oldukları ürünleri pazarlama imkanına sahiptirler ayrıca kurumun yapmış olduğu yıl sonu sergisinde ürünlerini bir nevi tanıtım imkanları olmaktadır.

Yüksel'in (2011) yaptığı yılındaki "Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi" adlı tez çalışmasında 120 kursiyere uygulanan anket sonucunda kursiyerlerin takı tasarımı kursunu tercih etmedeki neden olarak 48 kursiyer boş zamanlarını değerlendirmek ve 42 kursiyer yaptığı takıları satarak aile bütçesine katkı sağlamak, Tez (2014) yılında yaptığı "Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri (Ankara ili örneği) adlı yüksek lisans tez çalışmasında kursu seçmedeki amaç olarak en çok boş zamanları değerlendirme ikinci olarak yeni insanlarla tanışma yeni arkadaşlar edinme isteği, içinde bulunduğum stres ve sıkıntıdan kurtulma isteği ve bireysel özelliklerimi geliştirme isteği şeklinde görüş bildirmişlerdir. Yüksel ve Tez'in yapmış olduğu çalışmalarda kursları tercih nedeni olarak ilk sırada boş zamanı değerlendirme olmuştur. Ayrıca Tez'in yaptığı çalışmada tercih nedenleri

sıralamasına da bakılınca kursiyerlerin sosyal amaç temelli kursu tercih ettiğini görmekteyiz. Yüksel ve Tez'in çalışmalarındaki çıkan sonucu kursiyerlerin cinsiyeti ve meslekleriyle ilişkilendirebiliriz. Ev hanımları ev işlerinden arta kalan süreyi, kurslarda vakit geçirmek, sosyalleşmek, stres atmak amaçlı kullanabilir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 17'i kursun toplam süresinden memnundur. Kıran (2008) "Yaşam Boyu Eğitimin Sağlanmasında Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi(Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)" adlı çalışmada kurs programına ayrılan süreye 192 kursiyerden 106 tanesi öğrenmenin gerçekleşmesi için yeterli bulmuştur. Şahoğlu (2010) yılında "Halk Eğitim Merkezlerinde Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri" adlı çalışmada 216 deneğe uygulanan ankette kursiyerlerin %82.9'u kursun toplam süresini yeterli bulmuştur. Tez (2014) yılında yaptığı "Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri(Ankara İli Örneği)" adlı çalışmada 367 kursiyerden 270 tanesi kursun toplama süresini yeterli bulmuştur. Göçürücünün (2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında 110 kursiyerden 67 tanesi kurs süresinin bilgi ve beceri kazanma açısından yeterli olduğunu belirtmiştir. Korkar (2016) yılında yaptığı "Ankara Halk Eğitim Merkezlerinde Yapılan Gümüş Takı İşlemeciliği Üzerine Bir Araştırma" adlı çalışmada 40 kursiyerden 25 tanesi kursun ders saatini yeterli bulmuştur. Yapmış olduğumuz çalışmada 17 kursiyer toplam süreyi tamamen yeterli bulmuş 1 kursiyer ise yeterli bulmamıştır. Büyük çoğunlukla kursiyerler kursun toplama süresinden memnundurlar. Sürenin uygun bulunması hem kursiyerlerin kursa devamlılığı ve mevcut ilgilerinin devam etmesi hem de kursta eğitim adına verimin sağlanmasında etkili olacaktır.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 17'i kursun yapılma saatlerinden memnundur. Suruç Halk Eğitim Merkezinde Elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi kursun yapılma günlerinden memnundur. Şenkaya (2014) yılında "Halk Eğitim Merkezlerindeki Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri (Isparta İli Örneği) adlı çalışmada yapılan kurs faaliyetlerinin haftada beş gün olması sorusuna kursiyerlerden 13 tanesi katılmış, 11 tanesi de tamamen katılmıştır. Kursiyerlerin çoğunluğu kursun yapılma saatlerinden ve günlerinden memnundur buradan kurs saatleri düzenlenirken kursiyerlerin

fikirlerinin de hesaba katıldığını düşünmek doğru olacaktır. Bu sayede eğitim sürecinde öğrencilerin istek ve beklentilerinin önemsendiğini görmekteyiz.

Tanır'ın (2006) yılında yaptığı "Türkiye'de Halk Eğitim Merkezlerinin Yönetimi ve Halk Eğitim Merkezlerinin Etkiliği" üzerine çalışmada 279 kursiyere uygulanan anket sonucunda kursiyerlerin kurs programları hazırlanırken kursun süresi, saatleri ve içeriği konusunda kendilerinin görüşlerine ne denli başvurulduğuna yönelik görüşlere bakıldığında 105 kursiyer hiç cevabını vermiştir. Tanır'ın yaptığı çalışmada kursun süresi ve saatleri konusunda kursiyerlerin görüşlerine başvurulmadığı ve kursiyerler tarafından bir memnuniyetsizlik yaşandığı görülmektedir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi kursa katılım için ailelerinden yeterli desteği görmüştür. Ailelerden alınan destekle beraber kursa katılan kursiyerlerin daha başarılı ve verimli olacağını düşünebiliriz. Göçürücünün (2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında kursa katılım konusunda 110 kursiyerden 105'nin kursa katılım konusunda gerekli desteği gördüğü tespit edilmiştir. Göçürücünün çalışmasında da ailelerin kursiyerlere olan desteğini görmek mümkündür. Göçürücünün çalışmasında kursiyerlerin çoğunluğunun bekar ve kadın oluşu, kurs için gerekli giderlerin olacağından 5 kursiyer ailesinden gerekli desteği görememiş olabilir

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 4'ü elektrik kursuyla beraber kurs merkezinde farklı bir kursa daha katılmaktadır. Buradan kursiyerlerin kurs merkezine gelmişken artan vakitlerde diğer kurslara katılarak kişisel gelişimlerini tamamladıklarını düşünebiliriz. Göçürücünün (2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında 110 kursiyerin başka kurslara devam durumu sorulmuş kursiyerlerden 26 tanesinin başka bir kursa devam ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Göçürücünün çalışmasındaki diğer kurslara devam eden kursiyer sayısının fazlalığı görülmektedir. Ev hanımlarının el becerisi bakımından daha iyi hale gelmek için ve ekonomik olarak aile bütçesine katkı sağlama düşüncesiyle aynı anda diğer kurslara katılmış olabilirler.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde daha önceden açılan kurslara kursiyerlerini 10'u katılmıştır. Cantürk (2006) yılında "Halk Eğitim Merkezlerinin Makine

Nakışında Toplumsal İşlevleri” adlı çalışmada kursiyerlerin büyük çoğunluğunun %42’sinin daha önce Halk Eğitimi Merkezlerinde kursa katıldığı tespit edilmiştir. Göçürücünün(2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında 110 kursiyere uygulanan ankette 70 kursiyerin daha önce bir kursa katıldığı tespit edilmiştir. Diğer çalışmalarda da kurs merkezlerinde kurslara katılan kursiyer sayısının fazla olduğu görülmektedir. Eğer ilk katılmış oldukları kurs kursiyer üzerinde olumlu etkiler yaratırsa kurs merkezi tarafından açılacak diğer kurslara katılımının sağlanacağını düşünebiliriz.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 15’i kurs merkezinin fiziksel koşullarını tamamen katılarak yeterli, 3’ü ise katılıyorum şeklinde cevap vererek yeterli bulmuşlardır. Göçürücünün(2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında 110 kursiyer ısı, ışık ve havalandırma düzenini genel olarak yeterli bulmuşlardır. Kurs merkezlerinin fiziksel açıdan yeterli olduğunu düşünebiliriz.

Şenkayan (2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezlerinde Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri (Isparta ili örneği)” adlı yüksek lisans çalışmasında 32 kursiyere yapılan ankette atölye/sınıf ses düzeni yönünden uygundur sorusuna 5 kursiyer hiç katılmamış 6 kursiyer katılmamış ve 6 kursiyer kararsız, atölye/sınıf öğretim ortamı ışık düzeni yönünden uygundur sorusuna 16 kursiyer katılmış 5 kursiyer tamamen katılmıştır. Isı, havalandırma yönünden 6 kursiyer hiç, 3 kursiyer katılmıyorum ve 6 kursiyer kararsız kalmış, atölye/sınıf büyüklüğü bu kurs için yeterlidir sorusuna 11 kursiyer katılmış ve 10 kursiyer tamamen katılmıştır. Şenkaya’nın yapmış olduğu çalışmada atölye/sınıf ortamı ses düzeyi, ısı, havalandırma bakımından kursiyerler tarafından yeterli bulunmadığı görülmektedir. Çalışmamızda ise sınıf merkezi ısıtma, soğutma ve ışık yönüyle kursiyerler tarafından uygun görülmüştür. Çalışmamızı yaptığımız kurumumuzun her dersliğinde klima oluşu böyle bir sonuç çıkmasını sağlamıştır. Şenkaya’nın yaptığı çalışmada ses, ısı ve havalandırma yönüyle sınıf ortamının eksik oluşu, ders verimini etkileyebilir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 18'i kursun yapıldığı sınıfı teknolojik olarak yeterli bulmamıştır. Cantürk (2006) yılında "Halk Eğitim Merkezlerinin Makine Nakışında Toplumsal İşlevleri" adlı çalışmada 90 kişiye uygulanan anket sonucunda halk eğitim merkezlerinde teknolojik gelişmelerin takip durumunun belirlenmesi amacıyla sorulan soruya 90 denekten 47'i yani %52'i takip edilmiyor cevabını vermiştir. Şirin (2008) yılında "Halk Eğitimi Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi" adlı çalışmada ankete katılan 83 kişiden 42'i atölye ortamını ve araç gereçleri yeterli bulma derecesini kısmen yeterli buluyorum şeklinde cevaplamıştır. Kıran (2008) "Yaşam Boyu Eğitimin Sağlanmasında Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi (Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)" adlı çalışmada devam etmekte olduğunuz kursta derslerde kullanılan araç-gereç ve malzeme sayısı yeterlidir sorusuna 51 tanesi hayır ve 67 tanesi kısmen cevabını vermiştir. Şenkaya (2014) yılında "Halk Eğitim Merkezlerindeki Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri(Isparta İli Örneği) adlı çalışmada 32 kursiyere sorulan atölye/sınıf bilgisayar, projeksiyon, projeksiyon perdesi donanımlarına sahiptir sorusuna kursiyerlerde 10 tanesi hiç katılmamış ve 11 tanesi de katılmamıştır. Göçürücünün (2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında kursiyerler bir konu için öğreticinin ayırdığı süre içinde öğrenmeme durumuna çoğunlukla araç gereç eksikliğini sebep olarak göstermiştir. Aynı zamanda 110 kursiyerden 65 tanesi araç gereçlerin yeterli olmadığı görüşünü bildirmişlerdir. Yapılan araştırmalarda teknolojik olarak eksikliğin varlığı kursiyerler tarafından kabul edilmiştir. Kurs merkezlerinin gerekli teknoloji ile donatılması, yapılan eğitim ve öğretiminin etkililiğini artırmak adına önemli olacaktır.

Yüksel'in (2011) yaptığı yılındaki "Diyarbakır Halk Eğitim Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi" adlı tez çalışmasında 120 kursiyere uygulanan anket sonucunda takı tasarımı programındaki konuların yürütülmesinde yararlanılan ders araç gereçlerinin yeterlilik düzeyini 85 kursiyer oldukça yeterli bulmuştur. Kalakenger (2014) yılında Kahramanmaraş Halk Eğitimi Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi" adlı çalışmada 30 kursiyerden programın yürütülmesinde kullanılan araç-gereçlerin yeterliliği 18 kursiyer çoğu zaman cevabını vermiştir. Yüksel ve Kalakenger yaptıkları çalışmalarda araç-gereç

bakımından kurs merkezlerinin diğer çalışmaların aksine iyi durumda olduğunu ortaya koymuştur. İki çalışmanın takı tasarımı üzerine oluşu kullanılan araç-gereçlerin maliyet bakımından daha kolay temin edilmesi, herhangi bir makineye gerek duyulmaması böyle bir sonucu doğurabilir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi kurs öğretmeninin sorulan sorulara yeterli cevabı verdiğini, kurs öğretmeninin alanında yeterli donanıma sahip olduğunu, kurs öğretmeninin akılda kalıcı örnekler verdiğini, kurs öğretmeninin derse katılım için öğrencileri teşvik ettiğini, kurs öğretmeninin anlayışlı, saygılı bir tutum izlediğini, kursiyerler kurs öğretmeni sayesinde açılacak olan diğer elektrik kurslarına katılacağını, kurs öğretmeninin süreyi etkin kullandığını, kurs öğretmeninin derse motivasyonun sağlanması için elinden geleni yaptığını söylemiştir. Sonuçlar bize kursiyerlerin kurs öğretmenlerini benimsediğini ve öğretmenleri hakkında olumsuz bir düşüncelerinin olmadığını göstermektedir. Şirin (2008) yılında "Halk Eğitimi Merkezlerinin Sanat Eğitimi Bağlamında Yetişkin Eğitimindeki Yeri ve Önemi" adlı çalışmada ankete katılan 83 kişiden 63'ü görevli olan sanat öğretmenini yeterli buluyor musunuz sorusuna kesinlikle yeterli cevabını vermiştir. Kıran (2008) "Yaşam Boyu Eğitimin Sağlanmasında Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi(Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)" adlı çalışmada 192 kursiyere yöneltilen kursta sorulan sorulara kurs öğretmeni tarafından samimi ve tatmin edici cevaplar verilmekte sorusuna 170 kursiyere evet demiştir, öğretmenin sahip olduğu kendi alanındaki donanımıyla ilgili soruya 168 tane kursiyer kurs öğretmenlerini yeterli bulmuştur. Göçürücünün (2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında 110 kursiyerden 92 tanesi öğreticinin öğrenme isteğini karşılama durumuna evet cevabını vermiştir. Yapılan diğer çalışmalarda kurs öğretmenlerinin kursiyerler tarafından yeterli bulunduğu görülmektedir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi kurs öğretmeninin gereken rehberliği yaptığına tamamen katılmıştır. Göçürücünün (2015) yılında yaptığı Yozgat ili Halk Eğitimi Merkezlerinde Açılan Nakış Kurslarına Kursiyerlerin Kurs Programlarına İlişkin Görüşleri isimli tez çalışmasında açılan diğer kurslardan 36 kursiyerin haberdar, 36 kursiyerin ise açılan bazı kurslardan haberdar olduğu tespit edilmiştir. Kıran (2008) "Yaşam Boyu Eğitimin

Sağlanmasında Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi(Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)” adlı çalışmada 192 kursiyere yöneltilen diğer kurslardan haberdar mısınız sorusuna 44 tanesi kısmen 59 tanesi de hayır cevabını vermiştir. Kurs merkezlerinde diğer kurslarla ilgili kurs öğretmenleri tarafından gerekli bilgilerin kursiyerlere sunulduğunu düşünebiliriz. Kıran’ın çalışmasında kurs öğretmeni ya da kurum yönetimi tarafından etkin rehberliğin yapılmadığını düşünebiliriz. Gerekli rehberlik yapıldığı takdirde kursiyerler diğer kurslara da yönlendirilebilir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi modül sonundaki sınavların ders konularıyla tutarlı, net, anlaşılır ve tüm konuları kapsadığına tamamen katılmışlardır. Kalakenger (2014) yılında Kahramanmaraş Halk Eğitimi Merkezlerindeki Takı Tasarımı Eğitim Programının İncelenmesi” adlı çalışmada kursiyerlere sorulan kursta uygulanan değerlendirme ölçeklerinin yeterliği sorusuna 30 kursiyerden 12’i çoğu zaman ve 9’u her zaman cevaplarını bildirmişlerdi. Şenkaya (2014) yılında “Halk Eğitim Merkezlerindeki Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri (Isparta İli Örneği) adlı çalışmada 32 kursiyere yöneltilen kurs süresince kursiyerlere kazandırılan davranışları ölçmek için yapılan yazılı sınavlar amacına hizmet etmektedir sorusuna 14 kursiyer, %43.8’lik kısım katılıyorum cevabını vermiştir. Kurs sonunda yapılan sınavların ve ölçme yöntemlerinin etkili olduğunu kursiyerler belirtmişlerdir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi kurum personelini güler yüzlü ve yardımcı bulduğuna tamamen katılmışlardır. Suruç Halk Eğitim Merkezinde Elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin yarısı kurum merkezinin talepleri dikkate aldığına katılırken diğer yarısı ise tamamen katılarak görüş bildirmişlerdir. Suruç Halk Eğitim Merkezinde Elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin yarısı kayıt esnasında gerekli bilgilerin verilmesine katılırken diğer yarısı tamamen katılarak görüş bildirmiştir. Kurum personelinin ve kurum idaresinin kursiyerler ile olumlu ilişkisi görülmektedir. Kurs öğretmeni gerekse kurumun diğer personelleri ile uyum içinde olan kursiyerler, kursa daha ilgili olacaklardır.

Cantürk (2006) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinin Makine Nakışında Toplumsal İşlevleri” adlı çalışmada 90 kişiye uygulanan anket sonucunda Halk eğitim merkezlerinde eğitim gören bireylerin isteklerinin önemsenme durumunun belirlenmesi amacıyla sorulan soruya kursiyerlerin 57’i yani %63’lük çoğunluğu evet demiştir. Çalışmamızda da kurum merkezinin talepleri dikkate alması konusunda sorulan soruya kursiyerlerin çoğunluğu tamamen katılmıştır. Kıran (2008)“Yaşam

Boyu Eğitimin Sağlanması Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi(Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)” adlı çalışmada kursiyerlerin istek ve şikayetleri kurum yöneticilerince dikkate alınmaktadır sorusuna çoğunlukla 123 kursiyer evet cevabını vermişlerdir. Diğer çalışmalarda da kurum personellerinin kursiyer taleplerine ilgili olduğunu görmekteyiz.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin yarısı kursta öğrendiklerini dışarıda uygulama imkanına katılmışlar, diğer yarısı ise tamamen katılmıştır. Kursta yapılan eğitimin yaşam şartları için pratik çözümler sunduğunu düşünebiliriz. Eğitimin en önemli boyutunda işlevsel olmasını düşündüğümüzde, bireyler edinmiş oldukları bilgi ve becerileri uygulama fırsatı bulacaktır. Şahoğlu (2010) yılında “Halk Eğitim Merkezlerinde Kurslara Devam Eden Yetişkinlerin Katılım Amaçları ve Kurslara İlişkin Görüşleri” adlı çalışmada 216 deneğe uygulanan ankette kursiyerlerin tamamı kursta edindikleri bilgilerin günlük yaşantı da kullanılabilir olduğunu belirtmişlerdir. Tez(2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri (Ankara İli Örneği)” adlı çalışmada 367 kursiyerin 341 tanesi kursta öğrenmiş oldukları bilgilerin günlük yaşamda kullanılabilir olduğunu bildirmişlerdir. Şenkaya (2014) yılında “Halk Eğitim Merkezlerindeki Tezhip Kurslarına İlişkin Katılımcı Görüşleri(Isparta İli Örneği) adlı çalışmada kursta öğrenilen bilgi ve beceriler günlük yaşamda kullanılabilir sorusuna 32 kursiyerden 9 tanesi katılmış ve 17 tanesi tamamen katılmıştır.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 16’ı kursun tamamen katılarak faydalı olduğunu 2’i katılarak faydalı olduğunu düşünmüştür. Tez (2014) yılında yaptığı “Halk Eğitim Merkezleri Nakış Kurslarına ve Tercih Nedenlerine İlişkin Kursiyer Görüşleri(Ankara İli Örneği)” adlı çalışmada 367 kursiyerin 335 tanesi kursun beklentileri karşıladığını belirtmişlerdir. Kursların kursiyerler tarafından faydalı bulunduğunu düşünebiliriz.

Suruç Halk Eğitim Merkezi’nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin 16’ı kursu tamamen katılarak diğer insanlara tavsiye edeceğini 2’si, katılarak tavsiye edeceğini bildirmiştir. Kıran(2008) “Yaşam Boyu Eğitimin Sağlanması Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi(Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)” adlı çalışmada 192 kursiyere Yüreğir H.E.M’i başkalarına da tavsiye etmeyi düşünür müsünüz sorusuna 188 tanesi evet cevabını vermiştir. Kursiyerlerin memnuniyetinin bir diğer ifadesi olarak başkalarına kursu tavsiye edecek olmalarını gösterebiliriz.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik kurslarına katılan kursiyerlerin hepsi kurs öğretmeni sayesinde açılacak diğer elektrik kurslarına katılmak istediklerini belirtmişlerdir. Kıran(2008) “Yaşam Boyu Eğitimin Sağlanmasında Halk Eğitim Merkezlerinin Değerlendirilmesi(Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi Örneği)” adlı çalışmada 192 kursiyere yöneltilen daha sonra da kursa katılmayı düşünür müsünüz sorusuna 169 tanesi evet cevabını vermiştir. Bu sonuçlar kurs öğretmenin öğrencilerinin üzerindeki olumlu etkisinin önemini göstermektedir.

5.2. ÖNERİLER

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde açılacak elektrik kursları için bir elektrik atölyesinin kurulması faydalı olacaktır.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde elektrik sınıfı ve bütün derslikler için bir akıllı tahtanın olması faydalı olacaktır.

Kurum açmış olduğu kursları web sitesinden ve ilan, afiş ile tanıtması gerekmektedir. Alan çalışmalarının etkililiğinin artırılması için öğretmenlere ek ders yazılabilir.

Kurumda açılan elektrik kursları için İŞKUR destekli kursların açılması katılımcı sayısını artırabilir.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde bir kantinin açılması faydalı olacaktır.

Suruç Halk Eğitim Merkezi'nde açılan elektrik kursu kursiyerlere faydalı olduğundan yeni elektrik kursları açılmalıdır.

Halk Eğitimi Merkezlerince verilen kurs bitirme sertifikalarının piyasada geçerliğinin artırılması kursiyer sayısını artırabilir.

KAYNAKÇA

- Afşar, M. (2009). Türkiye’de eğitim yatırımları ve ekonomik büyüme ilişkisi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1, 85-98.
- Akbaş, O. ve Özdemir, M, S. (2002). Avrupa Birliğinde Yaşam Boyu Öğrenme, *Milli Eğitim Dergisi*, 155-156,
Web:http://dhgm.meb.gov.tr/yayimlar/dergiler/Milli_Egitim_Dergisi/15556/akbas.htm.
- Akgün, M. (1996). *Halk eğitim merkezlerinin denetimi*, Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Akşit, E. E. (2008). Halk eğitiminin başarısı ve başarısızlığı. *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, 587.
- Altan, C. (2011). Eğitim-siyasal eğitim ilişkisi: Mersin örneği, *C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*,1, 313-329.
- Aslan, K. A. (2001). Eğitimin toplumsal temelleri, *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5, 16-30.
- Bağcı, E. (2011). Avrupa birliğine üyelik sürecinde Türkiye’de yaşam boyu eğitim politikaları, *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(2),139-173.
- Birgün, M. (2014). *Halk eğitim merkezlerindeki ingilizce programının değerlendirilmesi: Çanakkale Örneği*, Yüksek lisans tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale.
- Budak, Y. (2009). Yaşamboyu öğrenme ve ilköğretim programlarının hedeflemesi gereken insan tipi, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*,(29)3,693-708.
- Cantürk, N. (2006). *Halk eğitim merkezlerinin makine nakışında toplumsal işlevleri*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Celep, C.(2003). *Halk eğitimi*. Ankara:Anı Yayıncılık.
- Coşkun, Y. ve Demirel, M. (2012). Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42 (42), 108-120.
Web:<http://dergipark.org.tr/hunefd/issue/7794/102006>
- Çanakkale/Ecebat-Halk Eğitim Merkezi (2017). Halk eğitimi nedir? 3 Eylül 2018 tarihinde indirildi.Web:http://eceabathem.meb.k12.tr/meb_iys_dosyalar/17/07/137074/icerikler/halk-egitimi-nedir_197399.html

- Çetin, Ş. (1997). *Ankara ili merkez ilçelerindeki halk eğitim merkezlerinde görevli eğitici personelin(öğretmenlerin) yetişkin eğitimcisi olarak eğitim ihtiyaçlarının saptanması*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Doğan, A. (2008). *Halk eğitim merkezlerinde halkla ilişkiler kapsamında afet bilinçlendirmesi(Erzurum Halk Eğitim Merkezi Örneği)*, Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,Erzurum.
- Dolanbay, T. (2014). *Hayat boyu öğrenme sürecinde halk eğitimi merkezlerinin yaşadığı yönetsel sorunlar*, Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi
- Duman, A. (2003). Bazı eğitim bilimi kavramlarına ilişkin genel bir değerlendirme. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10 <https://dergipark.org.tr/musbed/issue/23504/250420>
- Ertürk, S. (1972). *Eğitimde program geliştirme*. Ankara: Yelkentepe Yayınları.
- Fırat, N. Fırat, Ş.(2010). Okul müdürü ve öğretmenlerin okul kültürü ile değer sistemlerine ilişkin algıları, *Eğitim ve Bilim*, 35(156), 71-83.
- Fidan, N(2012). *Okulda öğretme ve öğrenme*. Ankara:Pegem Akademi.
- Geray, C. (1994). Halk eğitiminin kurumlaşması. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*,403-404.
- Göçürücü, Ö. (2015).*Yozgat ili halk eğitim merkezlerinde açılan nakış kurslarına katılan kursiyerlerin kurs programlarına ilişkin görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Halk Eğitim (2018). Halk eğitim merkezi nedir? 2 Eylül 2018 tarihinde indirildi. Web:<http://halkegitimhemkurs.com/halk-egitim-merkezi-nedir/>
- Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü Öğretim Programları (2018). 1 Eylül 2018 tarihinde indirildi. Web: <http://hbogm.meb.gov.tr/modulerprogramlar/>
- HBOGM (2017). 2016 Hayat boyu öğrenmeye katılım oranları. 1 Eylül 2018 tarihinde indirildi.Web:<http://www.hbogm.meb.gov.tr/www/2016hayatboyuogrenmeye-katilimoranlari.../625>
- Kalakenger, M. (2014). *Kahramanmaraş halk eğitimi merkezlerindeki takı tasarımı eğitim programının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tez Önerisi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara
- Karadağ, E., Baloğlu, N., ve Yalçınkayalar, P. (2006). İlköğretim okulu yöneticilerinin öğretmenler tarafından algılanan demokratik tutumları ile öğretmenlerin

- demokratik değerleri üzerine ilişkisel bir araştırma. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 4(12), 65-82. Web:<http://dergipark.org.tr/ded/issue/29189/312531>
- Karasar, N. (2003). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel.
- Karataş, S. E. (2009). "Yetişkinlerin eğitime katılma gdsnn etkileyen psikolojik ve toplumsal faktörler -Karayolları Genel Müdürlüğü İngilizce eğitimleri rneği." Yayınlanmamış yüksek lisan tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kaya, H. E. (2015). Türkiye'de halk eğitimi merkezleri. *International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS)*, 268-277.
- Kıran, İ. (2008). *Yaşam boyu eğitimin sağlanmasıda halk eğitimi merkezlerinin değerlendirilmesi: Yüreğir Halk Eğitimi Merkezi rneği*. Yüksek Lisans Tez nerisi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara
- Komşu, U. C. (2017). Halk eğitimi merkezlerinde görev yapan eğiticilerin yaşamboyu öğrenme yeterlikleri: Mersin rneği, *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 10(1), 117-145.
- Korkar, . (2016). *Ankara halk eğitim merkezlerinde yapılan gümüş takı işlemeciliği üzerine bir araştırma*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kurt, İ. (2000). *Yetişkin eğitimi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kutbay, A., zbek, V., İlban, M. O. ve Bezirgan, M. (2017). Halk eğitim kurslarının hizmet kalitesi: Üniversite ğrencileri üzerinde Bir Araştırma. *International Conference on "Scientific Cooperation for the Future in Economics and Administrative Sciences"*, 294-306.
- MEB (1973). Milli Eğitim Temel Kanunu 1973. 2 mayıs 2019 tarihinde indirildi. Web: <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.1739.pdf>
- MEB (2018). Milli Eğitim Bakanlığı Hayat Boyu ğrenme Kurumları Yönetmeliği 2018. 2 Mayıs 2019 tarihinde indirildi. Web: https://hbogm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2018_04/11093946_MEB_HBO_KURUMLARI_YYNETMELYYY.pdf
- Miser, R. (2002). Küreselleşen dünyada yetişkin eğitimi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 35 (1-2): 55-60.
- Miser, R. (1995). "Halk eğitimi programlarının insangücü planlamasına etkisi", Web:<http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/40/486/5717.pdf>

- Miser, R. (1997). "Halk eğitimi merkezlerinin kadınlara yönelik kurslarında program önceliği" Web:<http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/40/484/5670.pdf>
- Murat, S. (2009). *Düünden bugüne İstanbul'da yaygın eğitim*. İstanbul: İnkılap.
- Öğün, S. (1983). *Ankara halk eğitim merkezlerinde eğitici ve eğitilenlerin ana çocuk sağlığı ve aile planlamasına ilişkin bilgi düzeylerinin saptanması*, Aile Sağlığı Programı Bilim Uzmanlığı Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özengi, M. (2017). *Halk eğitimi merkezlerinin kursiyer görüşlerine göre değerlendirilmesi: Amasra Halk Eğitimi Merkezi Örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Özkan, H. H. (2006). Popüler kültür ve eğitim, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 14(1), 29-38.
- Özkulak H. (2017). *Cumhuriyet'ten günümüze halk eğitim merkezlerinin gelişimi*. Tezsiz Yüksek Lisans Bitirme Projesi, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. web:<http://acikerisim.pau.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11499/2124/Hatice%20%C3%96zkulak.docx?sequence=1&isAllowed=y>
- Öztürk, N. (2005). İktisadi kalkınmada eğitimin rolü. *Sosyoekonomi*, (1),1 Web:<http://dergipark.org.tr/sosyoekonomi/issue/21061/226776>
- Sabancı, D. ve Rodoplu, D. (2013). Halk eğitim merkezlerinin denetiminde karşılaşılan sorunlar. *e-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 61-77. Web:<http://www.e-ijer.com/issue/8022/105373>
- Sağlam, P., Özüdoğru, O. ve Çıray, F. (2011). Avrupa birliği eğitim politikaları ve Türk Eğitim Sistemi'ne etkileri. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*,8(1),87-109. Web:<http://dergipark.org.tr/yyuefd/issue/13707/165953>
- Samancı, O. ve Ocakçı, E. (2017). Hayat boyu öğrenme. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*,12(24),711-722. Web:<http://dergipark.org.tr/befdergi/issue/33599/351270>
- Selçuk, M. (2017). *Halk eğitim merkezlerinin karşılaştığı sorunlar*. Tezsiz Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Serençelik, İ. (2005). *Halk eğitim merkezlerinde milli eğitim bakanlığı ve sivil toplum kuruluşları tarafından verilen kurslara katılan eğitimcilerin sorun alanları, çözüm önerileri, geleceğe yönelik beklentileri ve iş doyumlarının araştırılması*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Seyidoğlu, H. (1997). *Bilimsel araştırma ve yazma el kitabı*, 7. Baskı İstanbul: Güzem Yayınları.
- şahoğlu, B. (2010). *Halk eğitim merkezlerinde dzenlenen kurslara devam eden yetişkinlerin katılım amaçları ve kurslara ilişkin gorusleri*. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- şenkaya, H. (2014). *Halk eğitim merkezlerindeki tezhip kurslarına ilişkin katılımcı gorusleri: Isparta Orneği*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- şirin, A. (2008). *Halk eğitim merkezlerinin sanat eğitimi bağlamında yetişkin eğitimindeki yeri ve onemi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya
- şişman, G. Güleç, H., ve Dönmez, A.(2010). Demokratik bir okul kültürü için yeterlilikler çevresi, *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimleri Dergisi*, 3/1, 167-182
- Tanir, M. (2006). *Türkiye’de halk eğitim hizmetlerinin yönetimi ve halk eğitim merkezlerinin etkililiği üzerine alan araştırması*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi. Ankara
- Taşcı, D., Aydın, C. H., Kumtepe, E. G., Kumtepe, A. T., Kıyık, G., Kıcır, D., ve Gökhan, D. (2016). Eskişehir’de yaşam boyu öğrenme başlığı altında yetişkin eğitiminin analizi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 34: 197-211.
- Taşdemirci, E. (1996). Atatürk’ün halk eğitimi hakkındaki gorusleri ve Atatürk döneminde Türkiye’de halk eğitimi faaliyetleri. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7, 495-501.
- Tez, E. (2014). *Halk eğitim merkezleri nakış kurslarına ve tercih nedenlerine ilişkin kursiyer gorusleri (Ankara İli Orneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Tezcan, F. (2012). *Halk eğitim kurslarına katılan yetişkin öğrenenlerin güdüsel yönelimleri (Muğla ili merkez ilçe halk eğitim merkezi kursları orneği)*. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Tezcan, M. (1985). *Eğitim sosyolojisi*. (4.Baskı). Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Türkiye Hayat Boyu Öğrenme Strateji Belgesi (2014). Yıllara göre Türkiye ve AB(27 ülke) hayat boyu öğrenmeye katılım oranları(Yüzde). 1 Eylül 2018 tarihinde indirildi. Web:<https://abdigm.meb.gov.tr/projeler/ois/013.pdf>

- Türkoğlu, A. (1996); *99 Soruda eğitim bilimlerine giriş*, İzmir: Memleket Gazetecilik ve Matbaacılık.
- Ural, O. (1997). Halk eğitimi mezunları ve iş olanakları. *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 9, 353-357.
- Uysal, M. ve Yıldız, A.(2006). Türkiye’de halk eğitimi/yetişkin eğitimi alanının kurumsallaşma sorunları. XV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi Muğla Üniversitesi Eğitim Fakültesi, 28–30 Eylül 2006.
- Ünal, F., Kalçık, C., ve Satuk, M. (2016). Halk eğitim kurslarının, kadın katılımcıların yaşam boyu öğrenme becerilerine katkısının değerlendirilmesi. *Turkish Studies. International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 11(9), 905- 930.
- Yağcı, E. (1998). Demokrasi ve eğitim. *Eğitim ve Bilim*, 22(107), 15-22.
- Yayla, D. (2009). Türk yetişkin eğitimi sisteminin değerlendirilmesi. Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı (EARGED). Ankara
- Yazar, T. (2012). Yetişkin eğitiminde hedef kitle. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 21-30. 22
- Yazar, T. ve Keskin, İ. (2018). Millî eğitim şuralarında yaşam boyu öğrenme, Halk Eğitimi, Yetişkin Eğitimi Ve Yaygın Eğitimi İle İlgili Kararların Değerlendirilmesi. *HAYEF: Journal of Education*, 15(1), 63–83.
- Yelken, Y. T ve Akay, C. (Editörler). (2015). Eğitim ve öğretim ile ilgili temel kavramlar, öğretim hedefleri ve öğrenme kazanımları, *Öğretim İlke ve Yöntemleri*, Ankara: Anı yayıncılık
- Yılar, Ö. (2006). *Halk bilimi ve eğitim*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Yörük, S., Dikici, A. ve Uysal, A. (2002). Bilgi toplumu ve Türkiye’de mesleki eğitim, Fırat Üniversitesi. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(2), 299-312
- Yüksel, S. (2011). *Diyarbakır halk eğitimi merkezlerindeki takı tasarımı eğitim programının incelenmesi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tez önerisi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara

EKLER

EK-1. ANKET SORULARI

1.Cinsiyetiniz nedir?

Erkek Kadın

2.Yaşınız kaçtır?

0-15 15-25 25-35 35-45 45-55 55-65 65 üstü

3.Medeni haliniz?

Evli Bekar

4.Çocuk sahibi misiniz?

Evet Hayır

5.Mesleğiniz nedir?

Kamu görevlisi Kendi işi Başkasının işinde çalışan İşsiz Geçici işlerde çalışan

6.Aylık geliriniz?

0-500 500-1000 1000-1500 1500-2000 2000-2500 2500-3000 3000 +

7. Öğrenim durumunuz?

İlkokul Ortaokul Lise Ön lisans Lisans yüksek lisans

8. Kursa katılım amacınız?

Boş zamanları değerlendirmek Elektrik konularına olan ilgim Kurs sonundaki belge

Sosyalleşmek Kursun iş bulmamda yardımcı olması Kendimi geliştirmek

Çalışmış olduğum işte ilerlemek

9. Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde daha önce bir kursa katıldınız mı?

Evet Hayır

10.Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen elektrik kursundan nasıl haberdar oldunuz?

Çevremden, tanıdıklar yoluyla Diğer

Öğretmenlerin alan çalışmasından Kurumun internet sitesinden Yerel gazete afiş ilan

11. Ş.Urfa ili Suruç ilçesinde Halk Eğitimi Merkezinde düzenlenen hidrolik-elektrohidrolik kursunun toplam süresi yeterlimiydi?

Evet Hayır

12. Kursun yapıldığı günler uygundur.

Evet Hayır

13. Kursun yapılma saatleri uygundur.

Evet Hayır

14. Kursa katılma konusunda ailemden gerekli desteği gördüm.

Evet Hayır

15. Katılmış olduğum kursla birlikte devam ettiğim kurs vardır.

Evet Hayır

- 16.**Kurs merkezi fiziksel koşullar(ısıtma,soğutma,işık) bakımından yeterliydi.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 17.**Kurs merkezi hijyen bakımından elverişliydi.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 18.**Kursun yapıldığı sınıf fiziksel olarak ders işlemeye elverişlidir.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 19.**Kursun yapıldığı sınıf teknolojik imkanlara sahiptir.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 20.**Kurs öğretmeni sorulan sorulara yeterli cevabı verdi.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 21.**Kurs öğretmeni alanı ile ilgili yeterli donanımdaydı.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 22.**Kurs öğretmeni akılda kalıcı örnekler verdi.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 23.**Kurs öğretmeni derse katılmamız için bizi teşvik etti.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 24.**Kurs öğretmeni bize karşı anlayışlı, saygılı, bir tutum izledi.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 25.**Kurs öğretmeni sayesinde açılacak diğer elektrik kurs programlarına katılmak istiyorum.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 26.**Kurs öğretmeni süreyi etkin kullandı.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 27.**Kurs öğretmeni derse motivasyonumuzu sağlamak için elinden geleni yaptı.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 28.**Kurs öğretmeni dersi anlatırken görsel ve işitsel materyalleri kullandı.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum
- 29.**Kurs öğretmeni gerekli rehberliği yaptı.
( )Tamamen katılıyorum ( ) Katılıyorum ( )Kısmen katılıyorum ( )Katılmıyorum ( )Hiç katılmıyorum

30. Modül sonundaki sorular ders konuları ile tutarlıydı.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

31. Sorular net ve anlaşılırdı.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

32. Sorular işlenen tüm konuları kapsamaktadır.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

33. Kurum personeli güler yüzlü ve yardımcıydı.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

34. Kurum merkezi talepleri dikkate aldı.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

35. Kayıt esnasında kurs personeli gerekli bilgileri verdi ve diğer kursları da tanıttı.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

36. Kursta öğrenmiş olduğumuz bilgileri aynı zamanda derste uygulama fırsatı bulduk.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

37. Kursta öğrenmiş olduğumuz bilgileri aynı zamanda ders dışında uygulama fırsatı bulduk.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

38. Kurs programında elektrik atölyesi bulunuyordu.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

39. Almış olduğumuz kurs programında elektrik alanıyla ilgili malzemeler mevcuttur.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

40. Kurs sonunda alacağım belgenin işime yarayacağını düşünüyorum.

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

41. Kurs genel anlamda faydalıydı

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

42. Kursu herkese tavsiye edeceğim

Tamamen katılıyorum Katılıyorum Kısmen katılıyorum Katılmıyorum Hiç katılmıyorum

(Anket bitmiştir...)

Teşekkür ederim.

EK-2. GÖRÜŞME SORULARI

- 1.**Kursu genel olarak faydalı buldunuz mu?
- 2.**Kursu başkalarına tavsiye edecek misiniz?
- 3.** Kursla ilgili düşünceleriniz nedir?
- 4.**Kursun en olumsuz yönü nedir?
- 5.**Kurumun eksikleri nelerdir?
- 6.**Elektrik alanı ile ilgili başka kurslara katılmak ister misiniz?
- 7.**Kurs öğretmeni dersi nasıl işledi
- 8.**Kurs öğretmenin size karşı tutumu
- 9.**Kurs sonunda almış olduğunuz belgeyi ne amaçla kullanacaksınız
- 10.**Kursun varlığından nasıl haberdar oldunuz sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular
- 11.**Kurs süresince elektrik eğitiminin dışında başka eğitimler oldu mu sorusuna kursiyerlerin verdiği cevaplara yönelik bulgular

EK-3.ANKET UYGULAMA İZİN ONAYI

T.C.
SURUÇ KAYMAKAMLIĞI
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı :44387967-44-E.9168706
Konu : Anket Uygulanması

09.05.2019

SURUÇ HALK EĞİTİMİ MERKEZİ MÜDÜRLÜĞÜNE

İlgi : 30.04.2019 tarih ve 8571697 sayılı yazınız.

İlgi tarih ve sayılı yazınızda, Müdürlüğünüz Sözleşmeli Elektrik Teknolojisi Öğretmeni olup, Suruç Selehaddin Eyyubi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde görevlendirme sonucu görev yapmakta olan TC nolu (10121440586) Çağlar KAFALI'nın ilgili dilekçesinde belirttiği üzere Yüksek Lisan Tez çalışması kapsamında, 2016-2017 ve 2017-2018 Eğitim-Öğretim yılında Suruç Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde açmış olduğu Hidrolik-Elektrohidrolik kursuna katılıp sertifika alan kursiyerlere 06-10 Mayıs 2019 tarihleri arasında "Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi" konulu anket uygulamak isteği ile ilgi kaymakamlık oluru yazımız ekinde gönderlmıştır.

Bilgi ve gereğini rica ederim.

Mehmet Han ÖZDEMİR
İlçe Milli Eğitim Müdürü

EK :
Olur (1 Sayfa)

T.C.
SURUÇ KAYMAKAMLIĞI
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 44387967-44-E.9058106
Konu :Anket Uygulanması

08/05/2019

KAYMAKAMLIK MAKAMINA

Suruç Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nün Sözleşmeli Elektrik Teknolojisi Öğretmeni olup, Suruç Selhaddin Eyyubi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde görevlendirme sonucu görev yapmakta olan TC nolu (10121440586) Çağlar KAFALI'nın ilgili dilekçesinde belirttiği üzere Yüksek Lisan Tez çalışması kapsamında, 2016-2017 ve 2017-2018 Eğitim-Öğretim yılında Suruç Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde açmış olduğu Hidrolik-Elektrohidrolik kursuna katılıp sertifika alan kursiyerlere 06-10 Mayıs 2019 tarihleri arasında "Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi" konulu anket uygulamak istemektedir. Konu ile ilgili Suruç Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nün 30.04.2019 tarih ve 8571697 sayılı yazısı ve öğretmene ait dilekçe ekte sunulmuştur.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Mehmet Han ÖZDEMİR
İlçe Milli Eğitim Müdürü

Ek :
1-Yazı (1 Sayfa)
2- Dilekçe(1 adet)
3- Anket (6 sayfa)

OLUR
08/05/2019

Tarık AÇIKGÖZ
Kaymakam

T.C.
SURUÇ KAYMAKAMLIĞI
Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü

Sayı : 44093888-44-E.8571697
Konu : Anket Oluru Hk.

30.04.2019

SURUÇ İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜNE
(Hayat Boyu Öğrenme Şubesi)

İlgi: Merkezimiz Elektrik Teknolojisi Öğretmeni Çağlar KAFALI'nın 30.04.2019 tarihli dilekçesi.

Merkezimiz Sözleşmeli Elektrik Teknolojisi Öğretmeni olup, Suruç Selhaddin Eyyubi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde görevlendirme sonucu görev yapmakta olan Çağlar KAFALI(10121440586) ilgili dilekçesinde belirttiği üzere Yüksek Lisan Tez çalışması kapsamında, 2016-2017 ve 2017-2018 Eğitim-Öğretim yılında Suruç Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde açmış olduğu Hidrolik-Elektrohidrolik kursuna katılıp sertifika alan kursiyerlere 06-10 Mayıs 2019 tarihleri arasında "Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi" konulu anket uygulamak istemektedir. Anket örneği ekte sunulmuş olup, gerekli olurun alınması hususunda;

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

Sami KILIÇ
Müdür

EK:

- 1- Dilekçe(1 adet)
- 2- Anket (6 sayfa)

Adres: Aydın Mah. Soğutma Sok. No:3 Suruç/ŞANLIURFA
Elektronik Ağ: www.20639500.meb.k12.tr/
e-posta:206395@meb.k12.tr

Ayrıntılı bilgi için: Salih MUCUK
Tel: 0414 611 43 12
Faks: 0414 611 43 12

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 6fbd-5f0e-3aa6-8303-c794 kodu ile teyit edilebilir.

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı ve Soyadı : Çağlar Kafalı
Doğum yeri ve tarihi: Nevşehir, 1990
Medeni Hali: Bekar
İletişim Bilgileri: 05433472143
caglarkafali@gmail.com

EĞİTİM BİLGİLERİ

2004-2009 Nevşehir Anadolu Teknik
Lisesi (Hazırlık+4yıl)
2009-2014 Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi
Elektrik Öğretmenliği (Hazırlık+4yıl)
2016-2019 Niğde Üniversitesi Eğitim Bilimleri
Enstitüsü Eğitim Programları ve Öğretimi
Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Programı

İŞ DENEYİMİ

2016-2018 Suruç Halk Eğitimi Merkezi,
2018- Ş. Urfa/Suruç
Selehaddin Eyyubi Mesleki ve Teknik
Anadolu Lisesi, Ş. Urfa/Suruç

YABANCI DİL

İngilizce

BAŞARILAR

Gazi Üniversitesi'nden 2014 yılında
bölüm ve fakülte birincisi olarak mezun
oldum.

